

POLICEJNÍ AKADEMIE ČESKÉ REPUBLIKY V PRAZE

Fakulta bezpečnostně právní

Katedra kriminalistiky

Prověrka na místě nebo prověrka výpovědi na místě?

Diplomová práce

On-the-spot examination or on-the-spot examination of testimony?

Master thesis

VEDOUCÍ PRÁCE
doc. JUDr. Zdeněk Konrád, CSc.

AUTOR PRÁCE
Bc. Tomáš CHOCHOLKA

PRAHA
2023

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že předložená práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

V Praze, dne 13. 3. 2023

Bc. Tomáš Chocholka

Poděkování

Touto cestou bych chtěl poděkovat vedoucímu diplomové práce doc. JUDr. Zdeňkovi Konrádovi, CSc., za připomínky a cenné rady, které mi poskytl při zpracování mé diplomové práce.

ANOTACE

Diplomová práce se zabývá tématem „Prověrka na místě nebo prověrka výpovědi na místě?“. Je zejména zaměřena na objasnění rozdílu mezi pojmy „prověrka na místě“ a „prověrka výpovědi na místě“. Obsahuje teoretická východiska, výklad základních pojmů včetně vzniku a koncipování prověrky výpovědi na místě. Cílem práce je zjistit problémy související s realizováním úkonu prověrky na místě v aplikační praxi orgánů činných v trestním řízení a stanovit možná doporučení, která by zefektivnila práci policistů při realizacích prověrky na místě tak, aby protokol o jejím konání mohl být vždy využit jako důkazní prostředek u soudu. Předmětem výzkumné části jsou výsledky analýzy trestních spisů získaných terénním šetřením i vyhodnocení odpovědí dotazníkového šetření.

KLÍČOVÁ SLOVA

Teoretická východiska* Prověrka výpovědi na místě * Prověrka na místě *
Koncipování prověrky výpovědi na místě* Proces dokazování* Soudci a statní
zástupci

ANNOTATION

The thesis deals with "On-the-spot examination or on-the-spot examination of testimony?" In particular, it is mainly aimed at clarifying the difference between the terms "on-the-spot check" and „on-the-spot examination of testimony“. It contains theoretical background, interpretation of the basic concepts, including the formation and conception of an on-the-spot examination of testimony. The aim of the work is to identify problems related to the implementation of an on-the-spot screening operation in the application practice of law enforcement agencies and to determine possible recommendations to streamline the work of police officers in carrying out an on-the-spot screening so that the record of its conduct can always be used as means of evidence in court. The subject of the research part are the results of the analysis of criminal files obtained by the field investigation as well as the evaluation of questionnaire survey responses.

KEYWORDS

Theoretical background* On-the-spot examination of testimony * On-the-spot examination * Conduct of on-the-spot examination of testimony* Process of evidence* Judges and public prosecutors

Obsah	
Úvod.....	8
1. Cíl práce a metodika práce	10
2. Teoretická východiska, výklad některých základních pojmů	12
3. Prověрка na místě	16
3.1 Pojem prověřka na místě	16
3.2 Ustanovení § 104e odst. 1 TŘ, vymezení pojmových znaků prověřky na místě a její účel.....	19
3.3 Ustanovení § 104e odst. 2 TŘ, zásady při realizaci prověřky na místě vyplývající z ustanovení § 104c TŘ	21
3.4 Důvody ke konání prověřky na místě, místo prověřky na místě.....	23
3.4.1 Důvod ke konání prověřky na místě	23
3.4.2 Místo prověřky na místě	24
3.5 Cíl a účel prověřky na místě	25
3.5.1 Cíle prověřky na místě.....	25
3.5.2 Účel prověřky na místě.....	26
3.6 Záměny s jinými metodami kriminalistické praxe	27
3.7 Příprava prověřky.....	30
3.8 Taktika postupu, dokumentace a hodnocení prověřky na místě	33
3.9 Dokumentace prověřky na místě činu a její hodnocení.....	36
3.9.1 Dokumentace prověřky na místě činu.....	36
3.9.2 Hodnocení průběhu a výsledků prověřky na místě.....	39
4. Prověрка výpovědi na místě – vymezení pojmu a znaky prověřky výpovědi na místě	42
4.1 Výslech, výpověď a pojem prověřky výpovědi na místě.....	42
4.2 Pojmové znaky prověřky výpovědi na místě	43
4.3 Zásady prověřky výpovědi na místě, příprava a taktika realizace prověřky výpovědi na místě	47
5. Vymezení vztahu prověřky na místě a prověřky výpovědi na místě.....	49
6. Vznik a koncipování prověřky výpovědi na místě.....	52
6.1 Vznik, základy teoretického rozpracování prověřky výpovědi na místě a její aplikace v praxi	52
6.2 Konstituování prověřky výpovědi na místě jako specifické metody kriminalistické praxe.....	54
6.3 Koncipování prověřky na místě.....	57
7. Význam prověřky na místě pro proces vyšetřování a proces dokazování v řízení před soudem	59
8. Praktická část.....	62

8.1 Předmět, vymezení a cíle praktické části.....	62
8.2 Výzkumné vzorky, místo a způsob sběru dat terénního šetření.....	63
8.3 Jak s protokoly o prověrce na místě nakládá aplikační praxe soudů?	65
8.3.1 Důkaz zcela nepřipustný (soudy dovodily neexistující důkaz)	65
8.3.2 Nesprávné vyhodnocení důkazu (nezákonné splnění podmínek při přečtení protokolu jako listinného důkazu soudem v hlavním líčení).....	67
8.3.3 Odmítnutí stížnosti Ústavním soudem (obviněný nebyl při realizaci prověrky na místě v procesním postavení obviněného, obhájce byl ustanoven až po jejím konání).....	70
8.3.4 Odmítnutí dovolání obviněného (nesprávné označení určitého procesního úkonu, zdokumentování jednání policistů při vydání věci významných v trestním řízení).....	71
8.3.5 Odmítnutí dovolání obviněné (neúčast obviněné, jejího obhájce při realizaci prověrky na místě).....	72
8.3.6 Odmítnutí stížnosti (nepřizvání nezúčastněné osoby k úkonu).....	75
8.3.7 Protokol o prověrce na místě a ohledání (relevantní důkaz).....	77
8.4 Protokoly o prověrce na místě z trestních spisů.....	77
8.4.1 Protokol č. 1 (usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 678/2022) ...	77
8.4.2 Protokol č. 2.....	79
8.4.3 Protokol č. 3.....	82
8.4.4 Protokol č. 4.....	84
8.5 Vyhodnocení rozsudků soudů a protokolů o prověrce	86
8.6 Vyhodnocení dotazníků	94
Závěr.....	98
Seznam použité literatury.....	100
Seznam příloh.....	103

Úvod

Diplomová práce se zabývá tématem „Prověrka na místě nebo prověrka výpovědi na místě?“ Vysvětluje správné označení pojmu prověrky výpovědi na místě, neboť se v praxi orgánů činných v trestním řízení, díky špatné legislativní úpravě, označuje jako prověrka na místě. Uvedené téma bylo zvoleno i pro rozšíření znalostí o uvedeném zvláštním způsobu dokazování, a to s ohledem i na skutečnost, že jsem se zabýval v bakalářské práci jiným vyšetřovacím úkonem, konkrétně rekonstrukcí a okrajově i prověrkou na místě.

V diplomové práci byly použity dostupné odborné zdroje z kriminalistické nauky. Diplomová práce vymezuje teoretická východiska, vymezuje základní pojmy, jako jsou např. kriminalistická metoda či procesní úkon, obsahuje vznik prověrky na místě (z pohledu trestního řádu) a prověrky výpovědi na místě (z pohledu kriminalisticko-taktické, specifické metody) včetně vymezení jejich znaků. V diplomové práci je popsána například i příprava na realizaci prověrky na místě, její cíle, zásady, vymezení místa či dokumentace prověrky na místě aj.

Mladí policisté většinou až praxí získávají metodou chyb a omylů zkušenosti z odhalování a vyšetřování trestných činů. Prověrka výpovědi na místě patří mezi některé zvláštní způsoby dokazování a má význam v trestním řízení v procesu dokazování. Jde o specifickou metodu kriminalistické praxe, kterou se získávají kriminalisticky a právně relevantní informace, kdy se srovnává dříve uskutečněná a demonstrována výpověď vyslechnuté osoby s aktuální objektivní situací místa a na něm se nacházejících objektů.¹ Bez její realizace nelze někdy správně objasnit skutkový stav věci. Jak vyplývá z poznatků kriminalistické praxe, pokud jsou ignorována pravidla aplikace jednotlivých kriminalistických metod, dochází k celé řadě nedostatků ohrožující zákonnost a objektivnost výsledků, a to zejména u prověrky výpovědi na místě, vzhledem k možnosti ovlivnění osoby, kdy dochází k prověřování její výpovědi. Před soudem se velmi problematické jeví využití výsledků kriminalistických metod, které byly provedeny v rozporu s taktickými doporučeními kriminalistiky.²

---

¹ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 29.

² KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 67.

Cílem práce bylo zjistit problémy související s realizováním úkonu prověrky na místě v aplikační praxi orgánů činných v trestním řízení a stanovit možná doporučení, která by zefektivnila práci policistů při realizacích prověrky na místě tak, aby protokol o jejím konání mohl být vždy využit jako důkazní prostředek u soudu. V úvodní části diplomové části byla provedena analýza vybrané právní a odborné literatury. V praktické části bylo nejprve analyzováno několik rozsudků soudů a následně bylo provedeno terénní šetření v několika uzavřených trestních spisech na okresní úrovni v rámci teritoria KŘPS. Zároveň byl výzkum rozšířen o dotazníkové šetření se soudci a státními zástupci.

Práce by měla být přínosem nejen pro policejní orgány, které ve své praxi tyto instituty nejčastěji realizují, ale i pro další orgány činné v trestním řízení či odbornou veřejnost.

1. Cíl práce a metodika práce

V diplomové práci bylo zvoleno téma „Prověrka na místě nebo prověrka výpovědi na místě?“ Cílem práce je zjistit problémy související s realizováním úkonu prověrky na místě v aplikační praxi orgánů činných v trestním řízení a stanovit možná doporučení, která by zefektivnila práci policistů při realizacích prověrky na místě tak, aby protokol o jejím konání mohl být vždy využit jako důkazní prostředek u soudu. K dosažení hlavního cíle byly stanoveny tři dílčí cíle.

Prvním dílčím cílem bylo prověřit, jestli jsou soudem vždy akceptovány důkazy z realizace prověrky výpovědi na místě, tj. zda byl úkon prověrky na místě realizován zákonně a důkazy zjištěné a zajištěné při realizaci prověrky na místě mohly být soudem vždy využity. Druhým dílčím cílem bylo zjistit, zda realizace prověrky výpovědi na místě je prováděna v souladu s platnou právní úpravou a doporučeními kriminalisticko-taktických metod a je-li v současné době zaměňována s jiným úkonem. Třetím dílčím cílem bylo zjistit aktuální problémy, překážky, které brání efektivnímu využívání prověrky výpovědi na místě, popřípadě přetrvávající problémy pojmenovat a navrhnout řešení vedoucí k eliminaci zjištěných chyb, a to s ohledem i na skutečnost, jak s protokoly o prověrce na místě nakládají soudy.

Předmětem první části diplomové práce je analýza odborné literatury, platných právních předpisů i internetových zdrojů. Vzhledem k tomu, že existuje řada informací o teoretických východiscích, výkladů základních pojmů včetně pojmu prověrky na místě, resp. prověrky výpovědi na místě, je práce abstrahována. Na začátku se diplomová práce zabývá teoretickými východisky, základními pojmy: např. pojmem kriminalistická metoda nebo procesní úkon, dále rozdílem mezi prověrkou na místě a prověrkou výpovědi na místě (důvod vzniku a konstituování) a dalšími procesními úkony, se kterými může být prověrka na místě zaměňována (například s rekonstrukcí či vyšetřovacím pokusem). V poslední kapitole teoretické části se vysvětluje význam prověrky na místě pro proces vyšetřování a dokazování v řízení před soudem, protože může, jak je uvedeno v úvodu, docházet k celé řadě nedostatků ohrožující zákonnost a objektivnost výsledků, které mohly vzniknout sugestivním nebo jiným ovlivněním

osoby při prověření její výpovědi. Empirickým zkoumáním bylo dosaženo cíle diplomové práce. V diplomové práci byla provedena analýza rozsudků soudů ve věci prověrky na místě, zda případné pochybení kriminalistů při postupu prověrky na místě či zpracování dokumentace prověrky na místě ovlivnilo trestní řízení vedené před soudem. Jestli tento úkon byl připuštěn jako jeden z relevantních důkazů, nebo jestli mohl být využit podpůrně nebo vůbec. Zároveň bylo provedeno terénní šetření ve spisech a bylo realizováno i dotazníkové šetření. Vzorkem terénního šetření bylo 16 náhodně vybraných protokolů z ukončených spisů z období let 2019 až 2022 a z ledna 2023. Vzorky protokolů byly zkoumány v rámci teritoria KŘPS (vybraný Územní odbor SKPV). V trestních spisech bylo realizováno 16 prověrek na místě. Bylo provedeno dotazníkové šetření. Respondenti byli vybráni z řad státních zástupců a soudců. Byla použita metoda analýzy, komparace, matematicko-statistická, dotazování a technika dotazníku. Vzhledem k tomu, že již v bakalářské práci byly zjištěny problémy spojené s realizací úkonů rekonstrukce, které mají dopad na následné řízení před soudem, bylo zvoleno podobné téma v diplomové práci.

2. Teoretická východiska, výklad některých základních pojmů

Na začátku diplomové práce je nutné si uvědomit, že „*poznání kriminalisticky relevantní události v kriminalistické praktické činnosti předpokládá, aby všechny zjištěné okolnosti těchto událostí odpovídaly objektivním skutečnostem.*“³ Předpokladem je zjištění skutkového stavu věci tak, aby nemohl být zpochybněn. Kriminalisticky relevantní události, které jsou objektem kriminalistické praxe, se odehrávají v minulosti. Z výše uvedeného důvodu nemohou být aktuálně vnímány a zkoumány. Ale umožňují poznání událostí i jevů, které se staly v minulosti na základě zkoumání změn, které tyto události či jevy způsobily ve světě lidí i v reálném materiálním prostředí.⁴

V procesu poznání v praxi kriminalistů mají hlavní význam kriminalistické stopy (materiální stopy i stopy ve vědomí lidí). Je důležité vymezit i další některé základní pojmy pro vhled do problematiky pojmu prověrka na místě, resp. prověrka výpovědi na místě, například co je kriminalistická stopa, výpověď, proces získávání informací, metody či procesní úkony. Kriminalistické stopy v praxi kriminalistů hrají důležitou roli v procesu poznání. Jde o změny, které souvisí se vznikem, průběhem i ukončením kriminalisticky relevantní události či jevu, které existují do doby, než se zajistí a vyhodnotí aktuálními kriminalistickými metodami a prostředky. Hmotné (materiální) stopy jsou odrazy či projevy vlastnosti prvků na objektech přírody jako jsou stopy působení energie na těle osoby, zanechané otisky prstů na objektech, stopy pneumatik auta, kola, boty na vozovce, nebo i stopy krve na zemi či jiném předmětu apod. Zajišťování a zkoumání hmotných stop náleží do oblasti kriminalisticko-technické a expertizní činnosti. V případě výkladu pojmu paměťové stopy lze říci, že jde o obrazy zformované objektivní reality, které se vytvořily ve vědomí člověka. Mají materiální charakter, nelze je však precizně hodnotit.⁵ Vjem je hlavním impulsem pro vznik paměťové stopy.

---

³ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 7.

⁴ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 7.

⁵ Zdeněk. KONRÁD a Jitka VESELÁ. *Rekognice*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2008. ISBN 978-80-7251-269-0, str. 7.

Proces vnímání je chápán jako složitý proces, který je ovlivněn faktory jak subjektivními (osobnostní vlastnosti pozorovatele, např. schopnosti, zájmy, životní nebo profesionální zkušenosti, momentální stav psychiky nebo znalosti), tak i objektivními (prvky objektivní situace, např. viditelnost, slyšitelnost, rychlost průběhu děje či role vnímající osoby). Do mozku přichází podněty z receptorů prostřednictvím nervových vláken. V mozku jsou přepracovány do podoby obrazu, která se uloží v paměti člověka. S ohledem na působení objektivních a subjektivních faktorů může obraz v paměti být nepřesný nebo neúplný. Svou roli hraje i vytěžování paměťových stop. Uvedená stopa je nositelem materiální informace a informace samotné, která je ve stopě zakódována. Kódem je zejména lidská řeč. V případě, že si člověk nechce nebo nemůže vzpomenout (např. při ztrátě paměti), znamená to, že se informace, které jsou obsaženy v paměťových stopách, stávají nedostupnými.⁶ Paměťová stopa závisí na jejím ukládání do paměti jedince, buď jde o krátkodobou, střednědobou nebo o dlouhodobou stopu.⁷

Proces získávání informací, které jsou obsaženy v paměťových stopách, probíhá pomocí výpovědi (psychický proces reprodukce) nebo znovupoznáním (již dříve vnímaný objekt je identifikován). Forenzní psychologie se zabývá procesem formováním výpovědi. Pokud učiní v průběhu výslechu osoba sdělení, které se zadokumentuje podle příslušných předpisů, jedná se o výpověď. Z pohledu trestně procesního je druhem výpovědi i vysvětlení, které ovšem nemá důkazní status v trestním řízení. Jde o pramen poznání kriminalisticky relevantních situací. Vysvětlení má významné právní důsledky. Psychologická podstata jak vysvětlení, tak i výpovědi je identická. Mluvíme-li o lži, jde o nesoulad mezi výpovědí a objektivní realitou. Autor lži si je vědom nepravdivého výroku, vymýšlí si, zaměňuje úmyslně fakta. U starších osob či dětí se může jednat o konfabulaci (klamy paměti) nebo o bájevou lhavost (fantazii). Může jít o psychickou poruchu jak u dětí, tak i dospělých (u psychopatů, hysteriků). Taktická doporučení formulovaná v základních taktických postupech pomáhají kriminalistům objasnit

---

⁶ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 7-8.

⁷ STRAUS, Jiří a kol. *Úvod do kriminalistiky*. 3. rozš. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-367-92.

rozpory či nepřesnosti, které mohou vzniknout při získávání či vyhodnocení výpovědí. Pravdivou výpověď lze nazvat jako věrohodnou. Z pohledu psychologů je hovořeno o obecné věrohodnosti (komplexní charakteristika osobnosti). Přesto je nutné podotknout, že i obecně věrohodná osoba může vypovědět lež, jakožto i obecně nevěrohodná osoba může mluvit pravdu. Může se jednat i o tzv. speciální věrohodnost, která posuzuje, jestli je výpověď pravdivá a v jaké míře odpovídá skutečnosti. Posuzují se znaky svědčící pro věrohodnost či nevěrohodnost výpovědi, které převládnu. Znalecké zkoumání je jedna z pomůcek pro hodnocení výpovědi orgánů činných v trestním řízení. Věrohodnost se vztahuje k hodnocení výpovědi. Pojem úplnost je znakem kvantitativním a pravdivost je znakem kvalitativním. V kriminalistické praxi je problémem zjištění a dokázání pravdivé výpovědi, proto existuje řada kriminalistických metod.⁸

Metoda je daný postup, cesta i způsob, která jedinci umožní něco poznat nebo zhotovit. V praxi kriminalistů má charakter poznávacího procesu (poznávání, odhalení, objasnění a poznání kriminalisticky relevantních událostí). Mezi poznávací metody patří pozorování, měření, srovnávání, popisování, experimentování, modelování aj. Metodami formálně logického myšlení jsou např. analýza, syntéza, dedukce, indukce a hypotéza. Další jsou metody fyzikální, chemické, fyzikálně chemické využívané při zkoumání hmotných stop nebo jiných důkazů. Třetí skupinou metod jsou specifické metody, které vznikly v kriminalistice (kriminalisticko-technického a kriminalisticko-taktického charakteru). U metod poznání je možné konstatovat, že mají platnost ve všech zemích. Metody kriminalistické praxe jsou tedy metodami hlavně poznávacími, které mají platnost v celém světě, bez ohledu na systém práva aj. Jedná se proto o metody poznání kriminalisticky relevantní události, které jsou schopny poznání zájmového objektu bez ohledu na dané formální podmínky pro využití různých policejních sborů v praxi. V celém světě jsou procesní úkony a důkazní prostředky vymezovány různě. Vyplývají z různého pojetí systému a práva, musí splňovat formální náležitosti, které jsou požadovány zákonem.⁹

---

⁸ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 7-8.

⁹ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 8-10.

Procesní úkony jsou úkony, s jejichž realizací či jejím zanedbáním spojuje zákon i právní účinky, za které se považuje vznik, změna či zánik procesních vztahů. Souvisí se zahájením trestního řízení (např. trestní oznámení), jeho dalším pokračováním (důkazní a zahajovací úkony) i ukončením řízení (vydáním rozhodnutí). U procesních, resp. vyšetřovacích úkonů konstatujeme, že je to jinak oproti metodám kriminalistiky. Úkony procesního charakteru a důkazní prostředky jsou vymezeny odlišnými právními předpisy, které vyplývají z různého pojetí a systému práva v různých zemích světa. Pokud jde o metody kriminalistické praxe, tedy i prověrku výpovědi na místě, se způsoby aplikace těchto metod v praxi v trestním řízení jako procesních úkonů, poměrně dost liší v různých zemích (specifickými podmínky stanovené zákonem dané země). Podstata metod je ale stále stejná. Nepovažuje se tedy každá metoda kriminalistické praxe v průběhu poznání kriminalisticky relevantní události za procesní úkon. Příkladem může být, když občan oznámí na policejní stanici, že došlo ke spáchání trestného činu loupeže (ust. § 173 TZ). Dojde k vyhlášení pátrání po vozidle, ve kterém pachatel ujel z místa činu, protože existují podmínky (čerstvé stopy) pro pronásledování pachatele. Osoba, která oznámila uvedený trestný čin, ale přesně není schopna uvést místo činu, proto oznamovatel odvede policisty na místo činu, ukáže pravděpodobný výskyt stop a upřesní svou předchozí výpověď. Policisté realizují šetření na místě včetně toho, že vymezí hranice ohledání. Do hledání stop se nasadí i služební pes. Dosud byl realizován jen jeden procesní úkon, a to přijetí trestního oznámení, kdy se aplikovala metoda výslechu. Ale realizovaly se i další neprocesní kriminalistické metody (např. pátrání, nasazení psa, technické zajištění stop).¹⁰

Jednou z kriminalistických metod je prověrka výpovědi na místě. Jde o vyšetřovací úkon, který byl reglementován trestním řádem jako prověrka na místě.

---

¹⁰ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 10–11.

3. Prověrka na místě

3.1 Pojem prověrka na místě

Přestože v minulosti nebyla prověrka na místě upravena v trestním řádu jako samostatný vyšetřovací úkon, byla v praxi kriminalistů často využívána. Její výsledky byly v trestní řízení zcela uznávány (plně akceptovány). Aplikace specifické metody kriminalistické praxe, kriminalisticko-taktické metody mohla významně zasahovat do práv a svobod občanů v České republice, proto požadovali kriminalisté její reglementaci trestním právem, z důvodu zajištění procesních záruk, práv a povinností účastníků.¹¹ Požadavky na reglementaci prověrky na místě trestním řádem, vycházející ze stupně poznání kriminalistů v praxi, byly akceptovány až novelou trestního řádu v roce 2001. Právní úprava prověrky na místě má zamezit nezákonnému postupu policejního orgánu při její aplikaci v praxi. Prověrka výpovědi na místě byla v České republice reglementována v trestním řádu zákonem č. 265/2001 Sb., a to ustanovením § 104e TŘ (s účinností od 1. 1. 2002). Právní úpravou prověrky na místě, resp. prověrky výpovědi na místě jako specifické metody kriminalistické praxe, byly dány jasně hranice její aplikace jako procesního úkonu.¹² Jestliže má být v trestním řízení prověrka na místě považována za samostatný důkazní prostředek, je nutné, aby byla provedena v souladu s ustanovením § 104e TŘ.¹³

Na začátku je potřeba konstatovat, že někteří odborníci v odborných publikacích používají rozdílné názvy vyšetřovacího úkonu, jednoho ze zvláštních způsobů dokazování, uvedeného v ustanovení § 104e TŘ. Jeden z autorů vymezuje vyšetřovací úkon jako prověrku výpovědi na místě (ustanovení § 104e TŘ). Druhý autor definuje její název již jako prověrka na místě podle

---

¹¹ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 5.

¹² KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str.42.

¹³ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 43.

ustanovení § 104e TR.¹⁴ Domnívám se, že v konečném důsledku za používání rozdílných názvů vyšetřovacího úkonu je nedostatečná definice paragrafovaného znění zákona. Uvedenou chybu zavinil sám zákonodárce, kterému zmíněné slovo „výpověď“ v legislativním procesu omylem vypadlo z názvu, což jsem popsal i ve své bakalářské práci. Název paragrafovaného znění by měl být „Prověrka výpovědi na místě.“ Neproškolený policista by mohl podle názvu vyšetřovacího úkonu zaměnit obsah prověrky na místě s ohledáním místa činu, případně s výjezdem na místo apod. Prověrka na místě je nejenom specifickou metodou kriminalistické praxe, kriminalisticko-taktickou, ale je i samostatným vyšetřovacím úkonem, zvláštním způsobem dokazování, uvedeným v trestním řádu v ustanovení § 104e TR.¹⁵

Prověrka na místě je sice procesní úkon definovaný v trestním řádu, ale neznamena to, že specifickou kriminalistickou metodu prověrky na místě nelze aplikovat v neprocesní formě. Zejména se aplikuje v případě objasnění přestupků, při postupu před zahájením trestního stíhání ve smyslu ustanovení § 158 odst. 1 TR v rámci potřebných šetření a opatření vedoucí k odhalení skutečností, které nasvědčují, že byl spáchán trestný čin. Jako příklad je možné uvést oznámení osoby o spáchání trestného činu. Při oznámení podatel popíše místo a objekty, které se na něm nacházejí. Policista, který přijal oznámení, rozhodne o prověření jejího oznámení a zároveň rozhodne o realizaci dalších úkonů, například ohledání místa činu. Jeho cílem je zjistit, zda místo činu existuje, jsou-li zde stopy, nebo jiné důkazy, které by potvrdily, že se jedná o trestný čin. Aplikace metody prověrky výpovědi na místě je předpokladem pro konání jiných úkonů. Při prověrce na místě jsou policistou za přítomnosti poškozeného dokumentovány následky, které způsobila kriminalisticky relevantní událost. Zároveň se tímto takto může odhalit i snaha o fingování trestného činu, kdy se nakonec oznamovatel doznal, že si vše vymyslel. Prověrka výpovědi na místě ve své neprocesní formě

---

¹⁴ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 73-92.

NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky v Praze*. 1. vyd. Praha: ABOOK, 2017, ISBN 978-80-906974-0-9, str. 473-479.

¹⁵ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 43.

se dále aplikuje například k prověření vysvětlení ve smyslu ustanovení § 158 odst. 3 písm. a) TŘ. Výsledky však nemají důkazní význam, ale jak už bylo sděleno, mají význam pro provedení jiných dalších úkonů.¹⁶

Je možné shrnout, že prověrka na místě je zejména realizována v přípravném řízení po zahájení trestního stíhání. Lze ji provést i až v řízení před soudem. Za daných okolností je možné ji uskutečnit i před zahájením trestního stíhání, a to jako neodkladný a neopakovatelný úkon (za podmínek stanovených zákonem).¹⁷

Vymezení podstaty prověrky výpovědi na místě a co je považováno za některé pojmové znaky obsahu prověrky výpovědi na místě popsal Z. Konrád. Uvedl, že podstata metody kriminalistické praxe je jedním z pojmových znaků obsahu prověrky výpovědi na místě a metoda srovnání je podstatou prověrky výpovědi na místě. Podstata prověrky na místě jako specifická metoda kriminalistické praxe podle Z. Konráda spočívá ve srovnání již dříve uskutečněné výpovědi s aktuální objektivní situací místa a na něm se nacházejících objektů, které přímo demonstruje dříve vyslechnutá osoba. Z. Konrád vyšel z vymezení podstaty prověrky na místě a definoval ji, že je to specifická metoda kriminalistické praxe, jíž se získávají kriminalisticky a právně relevantní informace srovnáváním již dříve uskutečněné výpovědi s momentální objektivní situací místa, na kterém se nacházejí objekty, přímo demonstrovány osobou, která byla dříve vyslechnuta. Prověrka na místě je také jedním z prostředků ověření pravdivosti (verifikace) zjištěných faktů v praxi.¹⁸ S ohledem na právní úpravu prověrky na místě v trestním řádu je prověrka výpovědi na místě samostatným vyšetřovacím úkonem. Podle komentáře trestního řádu podstata prověrky na místě vyplývá přímo z ustanovení § 104e TŘ.¹⁹

---

¹⁶ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 43.

¹⁷ FENYK, Jaroslav, Jan HLAVÁČEK a Pavel KROULÍK. *Některé zvláštní způsoby dokazování – prověrka na místě* [online]. Praha: Krimi servis Hlaváček, 26.4.2008 [cit. 15.1.2023]. Dostupné z: <http://www.krimi-servis.cz/?p=107>

¹⁸ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str.28-29.

¹⁹ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 943.

Je nutné se zmínit, že prověrka výpovědi na místě není stejný úkon jako výslech na místě. Při prověrce výpovědi na místě se především získávají i nové důkazy kromě ověření výpovědi osoby, která již dříve učinila výpověď. Smyslem úkonu je objektivizace výpovědi. Výslechem na místě kriminalista vyslychá účastníka úkonu následně po již uskutečněném prvním výslechu, který proběhl zpravidla v jeho kanceláři. Výslech na místě se koná na místě vyšetřované události, nebo s ní spjaté. Při aktivní demonstraci této osoby ji policista pokládá otázky za účelem objasnění rozporů mezi jejími výpověďmi (první a současnou výpovědí), za účelem i další faktů, které vyplynuly nově (např. ze zajištěných stop či dalšími činnostmi vyslychané osoby).²⁰ Výpověď na místě se dá opakovat, ale prověrka výpovědi na místě by se opakovat neměla s tou samou osobou na stejném místě.

3.2 Ustanovení § 104e odst. 1 TŘ, vymezení pojmových znaků prověrky na místě a její účel

Podstata prověrky na místě a její účel vyplývá z ustanovení § 104e odst.1 TŘ. „*Prověrka na místě se koná, je-li zapotřebí za osobní přítomnosti podezřelého, obviněného nebo svědka doplnit nebo upřesnit údaje důležité pro trestní řízení, které se vztahují k určitému místu.*“²¹K vyšetřovacímu úkonu se podle ustanovení § 104e TŘ přistoupí, pokud je nutné doplnit či upřesnit důležitá data, která mají význam pro další průběh trestního řízení, uvedená data se musí vztahovat k určitému místu. Úkon musí být realizován vždy za účasti podezřelého, obviněného či svědka.²²

Pojmové znaky obsahu prověrky na místě převážně vyplývají z ustanovení § 104e TŘ:

- a) prověrka na místě se koná, pokud je nutné upřesnit či doplnit data, která jsou důležitá pro trestní řízení a váží se k určitému místu. Při úkonu prověrky na

---

²⁰ PORADA, Viktor a kol. *Kriminalistická taktika*. 1. vyd. Košice: Vysoká škola bezpečnostného manažérstva v Košiciach, 2010. ISBN 978-80-89282-58-6, str. 78.

²¹ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 943.

²² ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 943.

místě v trestním řízení vyslechnutá osoba ukáže (označuje) místa a objekty související s vyšetřovanou událostí. Popíše na vyšetřovaném místě okolnosti, které jsou potřebné k objasnění vztahu určitých objektů k vyšetřované události. Demonstruje konkrétní (některou) činnost, o které vypovídala. Charakteristickým rysem prověrky na místě podle citovaného ustanovení je povinná osobní přítomnost podezřelého, obviněného či svědka, jejichž výpověď se na místě prověřuje (předpokládá se vždy, že byl podezřelý, obviněný či svědek vyslechnut).²³ Je nutné si položit otázku, jak je podmínka osobní přítomnosti osoby, jejíž výpověď se prověřuje, myšlena. Naráží na zásadu dobrovolnosti a její aktivní účasti na vyšetřovacím úkonu. Pokud osoba, jejíž výpověď se prověřuje, nebude s prověrkou na místě souhlasit či sdělí, že nebude nic demonstrovat, nemá smysl prohlídku na místě realizovat. Rovněž, pokud během realizace nastanou uvedené skutečnosti, je nutné prověrku na místě ukončit.²⁴ Možná, že zákonodárci měli na mysli právě tuto skutečnost, že ji ve výše uvedených případech není možné realizovat. Někteří kriminalisté se domnívají, že by se ustanovení 104e TŘ v tomto smyslu mělo změnit. Třeba Z. Konrád navrhuje text „za osobní přítomnosti“ vypustit.

- b) orgán činný v trestním řízení všechno v průběhu realizovaného úkonu pozoruje a zaznamenává si. Porovnává skutečnosti, které dříve již vyslechnutá osoba uvedla ve své výpovědi s faktickou situací místa.²⁵ Cílem prověrky tedy je prověření výpovědi, jestli je pravdivá, její objektivizace.²⁶ Policejní orgán při pozorování zkoumá místo a objekty, které mu osoba, jejíž výpověď se prověřuje, ukázala. Zajišťuje věci, které jsou důležité pro trestní řízení.²⁷

---

²³ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 943.

²⁴ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 84.

²⁵ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 944.

²⁶ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 84.

²⁷ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 82.

Dokumentuje průběh a výsledky prověrky výpovědi na místě.²⁸ Podle mého názoru je znakem i samotná podstata specifické metody kriminalistické praxe, vyšetřovacího úkonu a skutečnost, že jde o jeden ze zvláštních způsobů dokazování. Svými charakteristickými znaky se odlišuje od jiných metod kriminalistické praxe, a proto jak P. Šámal uvádí, by nemělo dojít k záměně například s rekonstrukcí, či s vyšetřovacím pokusem. Musí se odlišit prověrka na místě i od výsledku na místě.²⁹

Je nutné zmínit, že někteří kriminalisté nesouhlasí s jedním z výše uvedených znaků, kterým je povinná účast osoby, jejíž výpověď se prověřuje, při realizaci prověrky výpovědi na místě. Podle názorů některých autorů (procesalistů) je prověrka na místě důkazním prostředkem, který spočívá v doplnění či upřesnění dat důležitých pro trestní řízení, vztahující se k určitému místu, a to zpravidla za osobní účasti podezřelého, obviněného či svědka. Slovo „zpravidla za účasti“ česká právní úprava, a to ustanovením § 104e TŘ vylučuje. Ve Slovenské republice je právní úprava právě v této skutečnosti odlišná. V jejich zákoně není přesně uvedeno, že prověrka na místě se koná za přítomnosti osoby, jejíž výpověď se prověřuje. Z toho vyplývá, že by bylo možné ve Slovenské republice uskutečnit prověrku na místě i bez přítomnosti podezřelého, obviněného či svědka.³⁰

3.3 Ustanovení § 104e odst. 2 TŘ, zásady při realizaci prověrky na místě vyplývající z ustanovení § 104c TŘ

„Na postup při prověrce na místě se přiměřeně užijí ustanovení o vyšetřovacím pokusu.“³¹ Kromě odlišné povahy těchto dvou úkonů jsou postupy obou úkonů stejné. Při realizaci prověrky na místě se uplatní zásady vyplývající z ustanovení o vyšetřovacím úkonu:

---

²⁸ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str.28-29.

²⁹ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 944.

³⁰ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 23–24.

³¹ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 943.

- a) nemělo by se přistoupit k prověrce, pokud se to považuje vzhledem k okolnostem případu či osobě (podezřelého, obviněného či svědka) za nevhodné, případně pokud je toho možné dosáhnout jinak (ustanovení § 104c odst. 2 TR).
- b) k prověrce na místě realizované v přípravném řízení musí být přizvána minimálně jedna nezúčastněná osoba, ledaže by nemožnost zajistit její přítomnost při vyšetřovacím úkonu zmařila její provedení (ustanovení § 104c odst. 3, věta první TR);³² přizvání nezúčastněné osoby odpovídá jedné z taktických zásad prověrky výpovědi na místě, a to zásadě účasti svědka na úkonu na celém jejím průběhu; účastí nezúčastněné osoby lze předejít k ovlivňování osoby (sugestivní či jiné), jejíž výpověď se prověřuje; nezúčastněná osoba, která se účastní vyšetřovacího úkonu, dodává důkazní váhu vyšetřovacímu úkonu, je zárukou věrohodnosti a objektivnosti výpovědi i samotné celé prověrky na místě.³³ Většinou je účast nezúčastněné osoby pasivní (resp. má pasivní úlohu), ale v určitém smyslu může být i aktivní. Má totiž právo vyjádřit se v protokolu k provedení úkonu.³⁴
- c) s ohledem k povaze věci a ke skutečnostem, které dosud v trestním řízení vyšly najevo, se přizve znalec k realizaci prověrky na místě; jeho účast se řídí ustanovením platícím pro výslech (ustanovení § 104c odst. 3 věta druhá a třetí TR);³⁵ například je možné, že se při realizaci prověrky očekává nález výbušnin, zbraní či mrtvoly atd., proto se přibere k účasti na prověrce na místě znalec, který má své procesní postavení při tomto úkonu; platí pro něj ustanovení o výslechu, a proto musí být i poučen hned na začátku úkonu o svých právech a povinnostech obdobně jako u výslechu.³⁶

---

³² ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 945.

³³ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 44.

³⁴ PJEŠČAK, Jan a kol. *Kriminalistika – Učebnice pro právnické fakulty*. 1. vyd. Praha: Naše vojsko, 1982, str.214.

³⁵ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd., vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 945.

³⁶ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 44

- d) zúčastní-li se prověrky na místě mladší osoba osmnácti let, užije se přiměřeně ustanovení § 102 TŘ (ustanovení 104c odst. 3. věta čtvrtá TŘ);³⁷ jako příklad je možné uvést prověření výpovědi svědka mladšího patnácti let s odkazem na ustanovení § 102 TŘ, kdy v určitých případech nelze realizovat vyšetřovací úkon (především pokud by se jednalo o případy, při kterých by došlo k oživení paměti tohoto svědka a mohlo by to mít nepříznivý vliv na jeho psychický stav); podle Z. Konráda účast osoby mladší osmnácti let (lze zařadit k bodu a).³⁸
- e) k úkonům souvisejícím s prověrkou na místě nesmí být podezřelý, obviněný či svědek, který má právo odepřít výpověď nucen, a to žádným způsobem (ustanovení § 104c odst. 4 TŘ);³⁹ i toto ustanovení je spjaté s jinými taktickými zásadami prověrky na místě, a to se zásadou dobrovolnosti a iniciativy vyslechnuté osoby.⁴⁰

Taktické zásady jako dobrovolnost, iniciativa vyslýchané osoby, ostražitost či další zásady jsou blíže popsány v kapitole 4.

3.4 Důvody ke konání prověrky na místě, místo prověrky na místě

3.4.1 Důvod ke konání prověrky na místě

Důvodem ke konání prověrky na místě je například skutečnost, že od vyšetřované události uplynul delší čas, nebo protože vznikly rozpory či nedostatky ve výpovědích podezřelého, obviněného či svědka, nebo případně z jiných důvodů, pro něž je vhodné prověrku na místě realizovat.⁴¹ K prověrce na místě se přistupuje i v případě, kdy obviněný při páchání dílčích útoků trestného činu se pohyboval na odlišných místech, nebo v případě, kdy je nutné zajistit zcizené věci,

---

³⁷ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 945.

³⁸ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 44.

³⁹ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 945.

⁴⁰ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 44.

⁴¹ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 944.

které pachatel na místě či místech odložil a je ochoten místo či místa ukázat nebo kdy je za účasti poškozeného dokumentován způsobený následek. Prověrka na místě by se neměla podceňovat, protože může mít význam při ztotožnění napadených objektů či hledání věcí významných pro trestní řízení aj.⁴²

Jak již bylo v diplomové práci uvedeno, před zahájením trestního stíhání je možné prověrku na místě použít jako neprocesní úkon dle ustanovení § 158 odst. 1 nebo § 158 odst. 3 písm. a) TŘ. Před zahájením trestního stíhání podezřelého se s ním realizuje prověrka výpovědi (vyšetřovací úkon), pokud je nutné pouze upřesnit nebo doplnit jeho již podanou výpověď, která byla získána výsledkem podle ustanovení § 76 odst. 3 nebo § 179b TŘ, tedy výsledkem ve zkráceném přípravném řízení. Zároveň je možné prověrku na místě realizovat v rámci neopakovatelného nebo neodkladného úkonu výsledkem svědka (ust. § 158a TŘ). „*Po zahájení trestního stíhání ve smyslu § 160 TrŘ je předpokladem prověrky výpovědi skutečnost, že osoba jejíž výpověď se prověřuje byla vyslechnuta jako svědek nebo obviněný.*“⁴³

3.4.2 Místo prověrky na místě

Místem prověrky na místě je vymezený prostor, na němž došlo (nebo by v něm mělo dojít) ke skutečnostem důležitým pro trestní řízení, zvláště ke spáchání trestného činu či k událostem s ním souvisejícím. Zejména jde o místo, kde se odehrálo, i jen částečně jednání jako znak objektivní stránky trestného činu, či kde nastal nebo měl nastat následek trestného činu. Dále může jít o místo, kde byla nalezena oběť vraždy, nebo na kterém pachatel uschoval věci pocházející z krádeže, nebo kde byla podniknuta příprava k trestnému činu, nebo jde o místo, kterým pachatel trestného činu procházel, či projížděl z místa, kde spáchal trestný čin atd.⁴⁴

---

⁴² FENYK, Jaroslav, Jan HLAVÁČEK a Pavel KROULÍK. *Některé zvláštní způsoby dokazování – prověrka na místě* [online]. Praha: Krimi servis Hlaváček, 26.4.2008 [cit. 15.1.2023]. Dostupné z: <http://www.krimi-servis.cz/?p=107>

⁴³ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str.43.

⁴⁴ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 944.

Většinou, s ohledem k nezastupitelnosti místa realizace prověrky na místě, se předpokládá konání vyšetřovacího úkonu v prostorách požívajících právní ochranu. Například se jedná o obydlí či jiné prostory (jako jsou dílny, provozovny aj. nebo soukromé pozemky). Prověrka na místě je proto spjata v těchto případech s ustanovením o provádění důkazu v bytě, obydlí, ostatních prostorách i na pozemcích dle ustanovení § 85b TŘ. Předem je zapotřebí získat souhlas uživatele bytu, majitele (nájemce) dotčených prostor či pozemku. V případě, že výše uvedená osoba nedá souhlas s provedením prověrky na místě, musí kriminalista získat příkaz k domovní prohlídce podle ustanovení § 83 odst. 1 TŘ, nebo příkaz či minimálně souhlas státního zástupce k prohlídce jiných prostor a pozemků dle ustanovení § 83a odst. 10 TŘ. Současná právní úprava v ustanovení § 104e TŘ prověrky na místě již dostatečně zajišťuje právní jistoty účastníků a objektivnost při její realizaci.⁴⁵

3.5 Cíl a účel prověrky na místě

3.5.1 Cíle prověrky na místě

Je důležité nejprve vymežit definice prověrky výpovědi na místě pro ujasnění hlavního cíle a účelu prověrky na místě. Prověrka na místě je specifická metoda kriminalistické praktické činnosti. Získávají se jí kriminalisticky a právně relevantní informace srovnáváním již dříve uskutečněné výpovědi s momentální objektivní situací místa, na kterém se nacházejí objekty, přímo demonstrovány osobou, která byla dříve vyslechnuta. Prověrka na místě je také jedním z prostředků ověření pravdivosti (verifikace) zjištěných faktů v praxi. Je verifikací získaných poznatků v průběhu procesu poznávání trestních činů a jiných relevantních prostředků v kriminalistické praxi. Proces poznání kriminalisticky relevantních událostí zvláštního druhu je upraven právními normami. Vlastnostmi procesu je existence dvou faktorů (subjektu a objektu poznání). Objekt poznání, tedy trestný čin, existuje a není závislý na subjektu poznání. Subjekt poznání má dostatečný potenciál schopností poznat objekt poznání. Subjektem je

---

⁴⁵ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 44-45.

vyšetřovatel, státní zástupce, soudce i znalec. Další vlastností procesu poznání je vzájemné působení (vztah) objektu a subjektu na sebe, nebo potřeba verifikace poznatků, které byly získány praxí či rozdílnými logickými konstrukcemi.⁴⁶

Je nutné si uvědomit, že cílem prověrky na místě není doplnění či upřesnění faktů důležitých pro trestní řízení, jenž se vztahují k místu, jak vyplývá z ustanovení § 104e odst. TŘ. Je jím prověření pravdivosti podané výpovědi, její objektivizace.⁴⁷ Obecným cílem tedy je verifikace objektivizace, nebo upřesnění či vyvrácení podané výpovědi osoby, která byla vyslechnuta již dříve, a to s ohledem k reálné existenci daného místa, objektů a situace na tomto místě. Dílčí cíle vyplynou z nutnosti řešit taktické úkoly, z konkrétních řešených situací (například zjištění nových důkazů či jiných kriminalisticky relevantních událostí, jejich zajištění a prověření všech důkazů, které jsou již známy, potvrzení rozsahu znalostí o místě činu a situaci na něm a prověření stanovených vyšetřovacích verzí). Z. Konrád zdůrazňuje skutečnost, že cíl prověrky výpovědi na místě nespočívá jen v doplnění nebo upřesnění údajů důležitých pro trestní řízení, které se vztahují k určitému místu (ust. § 104e odst. 1 TŘ). Cílem prověrky je prověřit pravdivost podané výpovědi (její objektivizace). Půjde o prověření výpovědi osoby, která již byla dříve vyslechnuta, jestli existují místa a objekty na nich, které ve své výpovědi popsal.⁴⁸ Podle J. Fenykla a dalších autorů je jejím cílem objektivizovat předchozí výpovědi, nebo získat nové důkazy.⁴⁹

3.5.2 Účel prověrky na místě

Samotným účelem vyšetřovacího úkonu prověrky na místě je doplnit či zpřesnit fakta důležitá pro trestní řízení, které orgán činný v trestním řízení porovná se skutečnostmi, které jsou uvedeny ve výpovědi podezřelého,

---

⁴⁶ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 29.

⁴⁷ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 84.

⁴⁸ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 31.

⁴⁹ FENYK, Jaroslav, Jan HLAVÁČEK a Pavel KROULÍK. *Některé zvláštní způsoby dokazování – prověrka na místě* [online]. Praha: Krimi servis Hlaváček, 26.4.2008 [cit. 15.1.2023]. Dostupné z: <http://www.krimi-servis.cz/?p=107>

obviněného či svědka se situací a jejich činnostmi na konkrétním místě. Účelem je i získání nových faktů či vyhledání, opatření nebo i zajištění dalších důkazů, které jsou významné pro další postup v trestném řízení. Smyslem je objektivizace výpovědi již dříve vyslechnuté osoby, aby došlo k odstranění neúplnosti či nepřesnosti v její prověřované výpovědi. Dále je smyslem i zhodnocení věrohodnosti výpovědi, a to z hlediska, kdy vyslýchaná osoba získala informace významné pro trestné řízení, o kterých vypovídala, bezprostřední účastí na události, která se vyšetřuje nebo přímým pozorováním, případně jestli podává orgánu činnému v trestním řízení informace jen zprostředkovaně nebo si je vymyslela. Proto se ověřuje skutečnost, jestli samotné místo vůbec existuje, prověřuje se shoda dat obsažených ve výpovědi s reálnou situací na místě a ověřuje se rozsah znalosti o vyšetřovaném místě vypovídající osoby.⁵⁰

3.6 Záměny s jinými metodami kriminalistické praxe

V žádném případě by nemělo dojít ke ztotožňování či zaměňování s jiným vyšetřovacím úkonem, a to rekonstrukcí, protože se nejedná při prověrce na místě o obnovení situace. Pouze se jedná o prověření, ujasnění (upřesnění) již dříve učiněné výpovědi. Dá se konstatovat, že jde o užší úkon, realizovaný zpravidla jen za účasti osoby, která byla dříve vyslechnuta. Je zaměřený jen na jednu nebo několik skutkových okolností. Při rekonstrukci jde ale zejména o modelování celé situace, a to na základě souhrnu důkazů. Zatímco prověrkou na místě se doplňují a upřesňují konkrétní data z výpovědí, které již byly dříve učiněny. Proto ji lze realizovat i v dřívějším stadiu než rekonstrukci.⁵¹ Podstatou rekonstrukce je metoda modelování (vytvoření modelu shodného v zásadních znacích s originálem, jehož zkoumáním lze získat poznatky o originále). Základem prověrky na místě je ale metoda srovnávání (porovnává se reálná objektivní situace a skutečné objekty, nikoli modely, demonstrováné osobou na vyšetřovaném místě s její dřívější výpovědí). Prověrku na místě oproti rekonstrukci lze realizovat bez demonstrace činností osoby. Určité reálné místo, které je

---

⁵⁰ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 944.

⁵¹ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 944.

předmětem prověrky na místě, se nemusí předem upravovat (jde o místo reálné situace), oproti rekonstrukci, u které se předpokládá rekonstrukce místa trestného činu. Prověrku na místě je možné realizovat ihned po výsledku, zatímco u rekonstrukce je nutné nejprve shromáždit řadu informací a přistupuje se k její realizaci až obvykle v závěru vyšetřování.⁵² Jak vyplynulo z výzkumů často kriminalisté v praxi zaměňují prověrku na místě s rekonstrukcí.⁵³

Prověrka na místě se nesmí zaměňovat ani s dalšími úkony, např. s vyšetřovacím pokusem. Oproti vyšetřovacímu pokusu nemá prověrka na místě experimentální charakter. Nemusí se k realizaci prověrky upravovat situace na místě, kde se provádí. Dále se nevytvářejí zvláštní podmínky pro její konání. Prověrka na místě se koná zásadně pouze na místě, na kterém došlo k vyšetřované události a za obdobných podmínek (především časových), jaké byly, kdy došlo k vyšetřované události.⁵⁴ Jde o místo, jenž je tedy nezaměnitelné, zatímco u vyšetřovacího experimentu se může realizovat úkon na původním místě či uměle vytvořeném místě za původních nebo uměle vytvořených podmínek.⁵⁵ Vždy, jak již vyplývá z ustanovení § 104e TŘ, musí být účastna prověrky na místě již dříve vyslechnutá osoba, oproti vyšetřovacímu pokusu.⁵⁶ Při realizaci prověrky na místě není možné ani zastoupit osobu, jejíž výpověď se prověřuje, navíc bez účasti této osoby nelze konat vyšetřovací úkon (nezastupitelnost osoby). U experimentu svědek, podezřelý či obviněný nemusí být při realizaci vyšetřovacího úkonu přítomen (případně svědek, podezřelý či obviněný může být zastoupen). Podstatou vyšetřovacího experimentu je metoda experimentování. Prověrku na místě se doporučuje realizovat hned po výsledku osoby, jejíž výpověď se má prověřovat (neodkladnost), ale u vyšetřovacího experimentu na této

---

⁵² KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 36.

⁵³ KONRÁD, Zdeněk, Viktor PORADA, Jiří STRAUS a Jaroslav SUCHÁNEK. *Kriminalistika: kriminalistická taktika a metodiky vyšetřování*. 1. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2015. ISBN 978-80-7380-547-0, str. 78.

⁵⁴ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 944.

⁵⁵ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 36.

⁵⁶ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 944.

skutečnosti nezáleží, z kriminalistického pohledu se nejedná o neodkladný úkon.⁵⁷ Podstata prověrky na místě spočívá v ukázání místa a demonstraci jednání již dříve vyslechnuté osoby a tím se liší zásadně od experimentu.⁵⁸

Oproti rekognici nemůže být podezřelý, obviněný či svědek k účasti na prověrce na místě žádným způsobem donucován. Další odlišností je, že prověrku na místě je možné uskutečnit jen na místě, o kterém vyslechnutá osoba již dříve vypověděla. Činnost je širší, protože se při výpovědi objasňují znaky a zvláštnosti objektu, činů a jednání, které byly na místě spáchány či vykonány.⁵⁹ K záměně dochází většinou tehdy, když se rekognice realizuje mimo místnost v budově, tedy venku v přírodě, nebo kdy jde o identifikaci místa. Rekognice v přírodě se koná za účelem, aby si poznávaná osoba snadněji vybavila z paměťové stopy vzpomínky na věc či osobu, kterou má identifikovat. Většinou u prověrky výpovědi na místě existují i další prvky výslechu, ohledání či vyšetřovacího pokusu aj., anebo všech.⁶⁰

Je nutné vzít v úvahu, že i výslech na místě se odlišuje od prověrky na místě. Výslechem na místě se doplňuje či zpřesňuje výpověď již dříve uskutečněná. Přestože důvodem k výslechu osoby mohou být okolnosti, které policejní orgán zjistil v průběhu realizace prověrky na místě.⁶¹ Podstatou výslechu je získávání slovního sdělení, tedy výpovědi, vydělením informací paměťové stopy reprodukcí vnímaného. Realizovaný výslech je předpokladem pro provedení prověrky na místě. Odlišuje se od prověrky na místě taktickými postupy (výslech na místě, který pomůže vyslýchané osobě překonat zapomenuté či chybné vzpomínky, nebo subjektivní nedostatky reprodukce, aby vyslýchaná osoba doplnila fakta), nebo se koná za účelem psychického působení na osobu, která

---

⁵⁷ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 35.

⁵⁸ PRERAD, Vladimír. *Vyšetřovací experiment*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra ČSSR, školský odbor KŠS, 1972, str. 27.

⁵⁹ JUNULKOVÁ, Kateřina. *Rekognice*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2015, ISBN 978-80-7598-105-9, str. 24.

⁶⁰ PROTIVÍNSKÝ, Miroslav. *Rekognice v přípravném řízení*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra, ČSSR, 1971, str. 71.

⁶¹ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 944.

lže (aby vyšetřovatel demonstroval osobě, která lže důkazy či fakta).⁶² U prověrky výpovědi na místě se uplatňují i prvky výslechu včetně prvku monologu a dialogu či psychologického kontaktu. Ale úkony se odlišují i přípravou, dokumentací a zásadami, zejména dobrovolností (souhlasem k úkonu), která je významná při prověrce na místě. Nejvíce se podobá ale prověrka výpovědi na místě výslechu na místě činu. Výslechem na místě vyslychající osoba podá úplnější a zpřesňující výpověď, ale je nutné si uvědomit, že může snadněji zalhat a zkreslit výpověď, protože si přizpůsobí odpověď podle situace na místě.⁶³

V případě ohledání místa činu stejně jako při prověrce výpovědi na místě dochází k přímému pozorování, zaznamenání situace, rozdíl je ale například v cíli metod, ohledání většinou předchází prověrce na místě, je počátečním a neodkladným úkonem a nedochází k ověření výpovědi, ale především se koná za účelem zjištění a zajištění stop na místě, které souvisí s vyšetřovanou událostí. Ohledání místa lze opakovat oproti prověrce na místě.⁶⁴

3.7 Příprava prověrky

Aby byla úspěšně realizována prověrka na místě, je důležitá její pečlivá příprava. Policista začíná přípravu již tím, že si získá dobrovolný souhlas osob, jejichž výpověď se má prověřit. Jako nejlepší se doporučuje, aby si policista rozdělil přípravu na dvě části, a to před zahájením realizace prověrky na místě, tj. před jejím výjezdem na místo a přípravu po výjezdu na místo prověrky. Je nutné nejprve pořádně analyzovat výpovědi osob a všechny materiály, dokumenty, které jsou k dispozici.⁶⁵

Dále při přípravě policista:

---

⁶² KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 33-34.

⁶³ VENHAČ, Vladimír. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Kriminalistický ústav veřejné bezpečnosti, 2017, ISBN 978-80-906974-0-9, str. 11-12.

⁶⁴ VENHAČ, Vladimír. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Kriminalistický ústav veřejné bezpečnosti, 2017, ISBN 978-80-906974-0-9, str. 13.

⁶⁵ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 85.

- a) nejprve určí konkrétní cíl prověrky a úlohy, které se mají prověrkou místa dosáhnout. Policista zjišťuje, jestli samotné místo prověrky vůbec existuje, případně objekty na něm, o kterých osoba mluvila při výslechu.
- b) specifikuje prostor (místo), kde bude prověrka na místě realizována a musí zohlednit právní režim ochrany místa (byt, zahrada, kancelář, garáž atd.). Pokud je to nutné, musí získat právní legitimaci ke konání prověrky na konkrétním místě, například si musí získat souhlas uživatele bytu či jiných prostor nebo pozemku (souhlas musí být dán vždy písemně). Pokud nezíská uvedený souhlas, policista si zajistí příslušný příkaz například k domovní prohlídce. Nebo si požádá o vydání příkazu či souhlasu k prohlídce jiných prostor či pozemků státního zástupce. Jestliže vyplyne již z vyhodnocení výpovědi osob, ze shromážděných materiálů, že se nepodaří získat souhlas od uživatele prostor, doporučuje se policistovi, aby rovnou požádal o vydání příkazu či alespoň souhlasu k realizaci prohlídky jiných prostor a pozemků, a to ve smyslu ustanovení § 83a odst. 1 TŘ.
- c) policista by měl určit dobu konání provedení prohlídky na místě. Doporučuje se, aby byla prohlídka místa konání provedena co nejdříve, nejlépe hned po výslechu osoby. Pokud se prohlídka na místě bude týkat více osob, měly by se plánovat úkony odděleně.
- d) policista určí na základě výpovědi osoby předpokládaný výchozí bod prověrky na místě (například útvar policie, náměstí atd.), jedná se o místo, které osoba zná, odkud se dostane na cestu či místo, které má být prověřováno, o kterém osoba vypovídala, dále si musí určit orientační body (výrazné objekty, na základě kterých je možné určit pohyb, podle kterých se dá orientovat v prostoru) a uzlové body (elementy místa, které souvisí s činností, která se odehrála na vyšetřovaném místě a je možné předpokládat, že se na nich najdou stopy či jiné důkazy). Jestliže nejde stanovit výchozí výše uvedené body, případně nejdou specifikovat objekty, stopy či důkazy, měl by policista opětovně vyslechnout osobu, kterou již vyslychal k ujasnění bodů.⁶⁶

---

⁶⁶ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 85.

- e) policista vymezí všechny účastníky, kteří se budou účastnit prověrky na místě (vymezí okruh účastníků) a jejich úkoly. Povinně se účastní prověrky na místě vyšetřovatel nebo jiný příslušník policie, který bude realizovat prověrku na místě, osoba, jejíž výpověď se prověřuje, dále nezúčastněná osoba i kriminalistický technik, který dokumentuje průběh i výsledky prověrky na místě. Jestliže se předpokládá, že provedení prověrky výpovědi se zúčastní několik osob, doporučuje se přizvat k její účasti několik svědků úkonů. Prověrky na místě se mohou zúčastnit i nepovinní (fakultativní) účastníci, za které je možné považovat znalce či experty ve věci výbušnin, zbraní či jedů aj. Fakultativním účastníkem může být i tlumočnick obhájce, státní zástupce, pomocná osoba (střežící obviněného, osoby, které realizují uzávěru prověrky na místě atd.).⁶⁷ Pokud je nutné přetlumočit ústní projevy při realizaci prověrky na místě či využije-li účastníci se osoba úkonu realizace prověrky na místě svého práva podle ustanovení § 2 odst. 14 TŘ, zúčastní se prověrky na místě tlumočnick (ustanovení § 28 TŘ). Prověrky na místě realizované v přípravném řízení za podmínek, které jsou uvedeny v ustanovení § 165 odst. 2, 3 TŘ se může zúčastnit obhájce, pokud ho obviněný má. Obhájce se musí vyrozumět o tomto úkonu.⁶⁸
- f) policista zvolí způsob i metody realizace včetně dokumentace prověrky na místě. Povinně musí sepsat protokol o prověrce na místě ve smyslu ustanovení § 55 odst. 3 TŘ, který doplní o fotodokumentaci, videodokumentaci a případně plánkem místa prověrky na místě. Zároveň by měl rozhodnout, jestli po prověrce na místě bude následovat ohledání místa činu nebo jiných objektů.
- g) musí zajistit prostředky, kterými se provede dokumentace. Postará se o spojení a zajistí i dopravní prostředky. Prověří i funkčnost prostředků (např. auto, videokameru atd.) před výjezdem na místo, kde se má uskutečnit prověrka na místě.
- h) zároveň zrealizuje instruktáž účastníků prověrky na místě, při její provedení vezme v úvahu jejich procesní postavení a úkoly, které mají splnit, a proto

---

⁶⁷ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 45–46.

⁶⁸ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 945.

každého v tomto směru poučí zvlášť. Platí doporučení, že by se instruktáž měla dělit na dvě fáze. První fáze instruktáže by měla proběhnout před odjezdem, druhá po příjezdu na místo, kde se prověrka na místě bude realizovat, a to s ohledem ke specifickým podmínkám místa prověrky na místě.

- i) policista musí rozhodnout o předběžné obhlídce místa prověrky na místě a okolí místa, kde se bude prověrka na místě realizovat. Je to z důvodu, aby se doplnily síly či prostředky k zajištění místa prověrky na místě před vstupem nepovolaných osob atd.
- j) na konci přípravy se doporučuje zpracovat plán přípravy. Podoba a obsah plánu vyplývají z povahy vyšetřovaného případu, jeho složitosti, počtu účastníků, počtu nasazení sil i prostředků. Pokud by se jednalo o jednoduchý případ, mohou být obsahem plánu jen poznámky. V případě složitějšího plánu se může podobat plán scénáři.⁶⁹

Závěrem je možné shrnout, že určitě předmětem plánu musí být vymezení místa či míst, kde se prověrka na místě bude realizovat, časový rozvrh, určení účastníků, stanovení konkrétních úkolů, které budou účastníci úkonu plnit a určení materiálně technických prostředků.⁷⁰

3.8 Taktika postupu, dokumentace a hodnocení prověrky na místě

Policista zvolí vhodnou taktiku při realizaci prověrky na místě s ohledem na procesní postavení osoby, jejíž výpověď se prověřuje, s ohledem i na cíl, kterého má být dosaženo. Volba taktiky záleží i na charakteru místa, které má být předmětem prověrky na místě a na vyšetřované situaci. Policista má zabezpečit efektivní průběh realizace prověrky na místě. Vyšetřovací úkon, realizace specifické metody kriminalistické praxe musí být v souladu s trestním řádem. Kromě již zmíněných zásad vyplývajících z ustanovení o vyšetřovacím pokusu, je další zásadou i zásada oddělenosti jednotlivých prověrek, pokud se vyšetřovací

---

⁶⁹ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 46-47.

⁷⁰ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 47.

úkon týká více osob a stejného místa, činnosti a vyšetřované události. Je tím zamezena možnost ovlivnit chování, postoje, demonstrace výpovědí jiných účastníků, jejichž výpověď se prověřuje. Policista by měl usměrňovat realizovanou činnost osoby, jejíž výpověď se prověřuje, této osobě má pokládat otázky a ostatní účastníci mohou pouze jeho prostřednictvím dávat této osobě otázky. V případě potřeby vyzve tuto dotčenou osobu, aby demonstrovala určitou činnost. Na základě pozorování místa a situace na něm, si policista upřesňuje okolnosti ve výpovědi dotčené osoby. Policista rozhoduje o realizaci následných úkonů, opatřeních a ukončení vyšetřovacího úkonu, tj. prověrky výpovědi na místě. Taktikou se doporučuje, aby policista začal s prověrkou na místě ve své kanceláři, protože se musí splnit formální náležitosti procesního úkonu (zadokumentování, že osoba, jejíž výpověď se prověřuje, se úkonu účastní dobrovolně a byla také poučena o realizaci prověrky na místě v souladu s trestním řádem). Zároveň by jí mělo být vysvětleno, jak se má na vyšetřovaném místě chovat, jakým způsobem bude označovat objekty a předměty. Při poučení (dle procesního postavení) této osoby a její instruktáži by měl být přítomen nezúčastněný svědek. Poté policista vyzve, aby tato osoba sdělila důležité okolnosti příchodové cesty k místu vyšetřované události a určila, od jakého místa je schopna se na místě orientovat. Od místa, kde může vyšetřovací úkon začít. Osoba, jejíž výpověď se prověřuje, sama navrhne výchozí bod, jak již bylo výše v textu zmíněno, tímto místem je například úřadovna policie, nebo místo poblíž místa vyšetřované události či poblíž bezprostředního okolí prověrky na místě. Dále policista musí této osobě umožnit, aby si sama určila cestu k vyšetřovanému místu (místu konání prověrky).⁷¹

Doporučuje se z taktického důvodu dotčenou osobu, která byla již dříve vyslechnuta, na místě prověrky nechat volně vyprávět o tom, co si pamatuje. Vhodnými otázkami by si měl na začátku kriminalista ověřit, jestli dotčená osoba poznává místo činu a případně zjistit podle čeho (vyšetřované místo se nyní může zdát jiné, a to například s ohledem na roční období, či stavební činnost, nebo z jiných důvodů). Jakmile se dotčená osoba (jejíž výpověď se prověřuje) zorientuje v čase a prostoru, ponechá se jí prostor pro demonstraci její činnosti (případně

---

⁷¹ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 47–48.

jiné osoby), nebo je jí dán prostor a vyzve se, aby ukázala místo, kde například zakopala mrtvolu, zcizené věci atd. Podmínkou všeho je, že je dotčená osoba stále aktivní při realizaci vyšetřovacího úkonu.⁷² Sama dle již předchozí instruktaže označuje orientační body, určuje změny na místě oproti původní situaci a označuje uzlové body, jednotlivé objekty, stopy a věcné důkazy. Policista pokládá doplňující otázky po označení významných objektů a po podání vysvětlení vztahů mezi nimi, k vyšetřovanému místu a události. Jestliže se prověrka místa týká rozsáhlejšího území, doporučuje se rozdělit prověrku na místě na několik etap dle uzlových bodů a její výsledky srovnávat s již dříve podanou výpovědí. Etapy by na sebe měly navazovat. Neustále policista v průběhu realizace prověrky srovnává fakta ve výpovědi s objektivní reálnou situací místa a získaných informací, důkazy z prověrky na místě činu.⁷³

Povinnou dokumentací prověrky na místě je protokol. Nejvýhodnější k dokumentaci je připojit videozáznam, protože je prověrka na místě dynamickou záležitostí. Při realizaci přípravy technické dokumentace úkonu by se měl policista domluvit s kriminalistickým technikem, čím a jak bude úkon zadokumentován i jak se mezi sebou budou domlouvat, aby se zaznamenaly potřebné věci. Zmatečné počínání orgánů činných v trestním řízení na místě může mít vliv na hladký průběh realizace prověrky na místě. Dokonce to může mít vliv na chování osoby, jejíž výpověď se prověřuje. Zároveň by měl policista, který vede realizaci prověrky na místě, zabránit přístupu pozůstalým či novinářům a veřejnosti, pokud se při prověrce na místě očekává nález těla oběti trestního činu. Jakmile se tělo oběti najde, musí okamžitě následovat ohledání místo činu. Před konáním prověrky na místě je nutné, aby si kriminalista rozmyslel a připravil (dle okolností) účast dalších specialistů (hasičů, záchranné služby či pohřební služby, policejních expertů, soudních znalců). Z uvedeného vyplývá, že přestože jde o jednoduchý úkon, za který je prověrka na místě považována, vyžaduje vždy pečlivou a důkladnou

---

⁷² FENYK, Jaroslav, Jan HLAVÁČEK a Pavel KROULÍK. *Některé zvláštní způsoby dokazování – prověrka na místě* [online]. Praha: Krimi servis Hlaváček, 26.4.2008 [cit. 15.1.2023]. Dostupné z: <http://www.krimi-servis.cz/?p=107>

⁷³ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 49.

přípravu policisty po stránce organizační, personální i materiálně technické.⁷⁴ Vždy by měl policista prověrku na místě ukončit, pokud by mohla vzniknout situace, která by vedla ke zmaření či narušení její realizace. Zároveň se prověrka ukončí i v případě, že osoba, jejíž výpověď se prověřuje, odmítne aktivní účast, spolupráci. Nelze v průběhu realizace prověrky ani připustit činnosti či jednání, jež by ohrožovala bezpečnost účastníků prověrky na místě nebo dokonce snižovala jejich důstojnost.⁷⁵

3.9 Dokumentace prověrky na místě činu a její hodnocení

3.9.1 Dokumentace prověrky na místě činu

Pro zvolení metod dokumentace se musí vzít v úvahu, jestli její výsledky budou využity jako důkazy či budou sloužit jen jako informace nedůkazního břemene. Prověrku na místě je možné realizovat v operativně pátrací činnosti i během přípravného řízení. Rizikem rozhodnutí je získání nenahraditelných informací získaných prověrkou výpovědi na místě, jestliže by nebyla realizována podle kriminalistických doporučení a podle požadavků trestního řádu pro proces vyšetřování.⁷⁶ Předchozí protokol o výslechu osoby, protokol zpracovaný během prověrky a další důležitá dokumentace, především topografická, fotografická, popřípadě videodokumentace jsou předmětem dokumentace prověrky na místě. Topografickou dokumentací je náčrtek, plánek nebo schéma, fotografickou dokumentací je kriminalistická fotodokumentace průběhu prověrky na místě. Videodokumentací je natočení videa během prověrky na místě.⁷⁷

Pro kriminalistu je důležité vědět, zda výsledky prověrky na místě budou využity jako důkazy v trestním řízení, nebo jestli její výsledky budou sloužit jen jako informace, které nebudou mít důkazní charakter. Pokud má být prověrka na

---

⁷⁴ FENYK, Jaroslav, Jan HLAVÁČEK a Pavel KROULÍK. *Některé zvláštní způsoby dokazování – prověrka na místě* [online]. Praha: Krimi servis Hlaváček, 26.4.2008 [cit. 15.1.2023]. Dostupné z: <http://www.krimi-servis.cz/?p=107>

⁷⁵ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 49.

⁷⁶ TIPLICA, Mircea a kol. *Kriminalistická taktika*. 3 rozš. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 1997. ISBN 80-85981-51-3, str. 86.

⁷⁷ NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky v Praze*. 1. vyd. Praha: ABOOK, 2017. ISBN 978-80-906974-0-9, str. 477.

místě jako procesní úkon využita v trestním řízení, musí být zdokumentována v souladu s požadavky trestního řádu. Důkazním prostředkem v přípravném řízení je protokol. Jeho obecné náležitosti jsou uvedeny v ustanovení § 55 odst. 1 TŘ. Obsahově musí být v souladu s ustanovením § 55 odst. 3 TŘ.⁷⁸ Mimo tedy obecných náležitostí stanoví ustanovení § 55 odst. 3 TŘ (věta třetí) i zvláštní obsahové náležitosti protokolu o prověřce na místě. Podrobně je nutné v protokolu popsat okolnosti, za nichž byl tento úkon prováděn, jakož i jeho obsah a výsledky uvedeného úkonu a pokud to okolnosti případu nevyklučují, pořídí se i obrazové záznamy, náčrtky či jiné vhodné pomůcky (pokud je to možné, připojí se k protokolu). V protokolu o prověřce na místě se uvedou především údaje o podmínkách, za nichž byla prověrka na místě realizována, o situaci na místě a o tom, jaká místa a objekty osoba, která se účastnila prověrky na místě ukázala a popsala. Jak se na místě chovala i jak se na něm orientovala. Popřípadě se uvede do protokolu, jakou činnost a jakým způsobem demonstrovala. Dle okolností případu se v něm uvedou časové a místní okolnosti (osvětlení, viditelnost, dohlednost, slyšitelnost, klimatické podmínky, popis objektů, směr i rychlost pohybu osoby, jejíž výpověď se prověřuje atd.). Průběh vyšetřovacího úkonu se vhodně zdokumentuje za pomoci fotografické a audiovizuální techniky. Protokol o prověřce na místě se považuje za listinný důkaz (ustanovení § 112 odst. 2 TŘ). V hlavním líčení (případně ve veřejném zasedání) se tento protokol přečte a předloží k nahlédnutí stranám (ustanovení § 213 TŘ). Případně se audiovizuální záznam spustí a přehraje během hlavního líčení.⁷⁹

Protokol se dělí na tři části. V diplomové práci je uveden popis částí protokolu následovně. V úvodní části protokol musí obsahovat pojmenování policejního orgánu, který prověrku provedl, místo, čas a předmět úkonu, hodnost a jméno s příjmením a funkcí policisty, který úkon vedl, resp. ho řídil, hodnosti, jména a příjmení a funkce dalších úředních osob včetně obhájce, případně státního zástupce, kteří se účastnili prověrky na místě, jméno, příjmení a ostatní data k identifikaci dalšího účastníka, jehož výpověď se prověřuje, jeho procesní

---

⁷⁸ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 50.

⁷⁹ ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0, str. 945.

postavení, text (obsah) poučení, odkaz na dobrovolnost vyslychané osoby na účasti při prověrce, cíl i účel konání prověrky na místě a přesný čas, kdy se začala realizovat prověrka na místě včetně informací o počasí.⁸⁰ Případně další všeobecné údaje.⁸¹

Další část protokolu nazvaná jako popisná část protokolu obsahuje líčení průběhu realizace prověrky na místě. Předmětem protokolu jsou i výsledky, kterých bylo dosaženo tak, aby protokol podával přesný obraz o realizaci prověrky. Obsahuje výpověď osoby, jejíž výpověď je prověřována (obecně i dále k předmětnému místu, od výchozího bodu včetně průběhu cesty a uzlových bodů). Předmětem této části protokolu jsou data o směru postupu na cestě k hlavnímu místu konání prověrky i s uvedením míst jednotlivých zastávek. Dále informace, které se týkají popisu hlavního místa, kde se prověrka na místě konala, chování prověřované osoby, zásadní data (údaje) o označených objektech prověřovaných osobou, data o činnostech (popis činností), jež již zmíněná osoba demonstrovala a otázky položené policistou a odpovědi na ně, které se protokolují v přímé řeči⁸² (například – obviněný uvedl: “petlici jsem zahodil u tohoto sudu“). Průběh prověrky se popisuje ve třetí osobě jednotného čísla (například – obviněný se na místě orientoval a ukázal, jak a na jakém místě vytrhl petlici.⁸³

V závěrečné části protokolu se uvádí fakta, která byla doplněna a nejsou uvedena v úvodní ani popisné části. Především je zde uveden čas o dokončení prověrky na místě, odkazy na dokumentace včetně informací o jejich zpracovateli. Uvedený protokol podepisují všichni zúčastnění. Odkazy jsou i na další protokoly procesních úkonů, které probíhaly současně. Příkladem může být protokol ohledání místa nálezu. Z protokolu musí být patrna podpisová doložka.⁸⁴

---

⁸⁰ NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky v Praze*. 1. vyd. Praha: ABOOK, 2017. ISBN 978-80-906974-0-9, str. 478.

⁸¹ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 5.

⁸² NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky v Praze*. 1. vyd. Praha: ABOOK, 2017. ISBN 978-80-906974-0-9, str. 478.

⁸³ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 51.

⁸⁴ NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky v Praze*. 1. vyd. Praha: ABOOK, 2017. ISBN 978-80-906974-0-9, str. 478-479.

3.9.2 Hodnocení průběhu a výsledků prověrky na místě

Hodnocením se zjišťuje shoda s výpovědí prověřované osoby, kterou učinila již dříve s tím, co bylo skutečně zjištěno prověrkou na místě. Posuzují se případně odlišnosti, pokud jsou zjištěny, určuje se jejich význam pro vyhodnocení, zda je výpověď prověřované osoby hodnověrná. Vyhodnocují se výsledky z prověrky na místě, hodnotí se pohyb prověřované osoby, její jistota, ostatní projevy prověřované osoby, aby se zjistilo, jak vše ladí s její důvěryhodností. Při hodnocení se musí zohlednit již dosud všechna známá fakta, informace, které byly shromážděny, jak na sebe navazují a doplňují se. Nebo naopak se vylučují. K jakému závěru se vlastně dospěje, co z toho vyplývá. Podstatné je zhodnotit, jestli účel (cíle) prověrky byl splněn, jakým je přínosem v procesu vyšetřovaného případu. Musí se konstatovat, jestli došlo nebo naopak nedošlo k situaci, že by prověrka na místě byla narušena. Popřípadě se uvede, kdo narušil prověrku na místě a proč. Může dojít i k výtce při pochybení policistů, pokud se dopustili při prověrce na místě chyby. Zároveň se zjedná náprava a poučení, aby další prověrka na místě byla již provedena správně a efektivně.⁸⁵ Neopominutelnou činností vyšetřovatele je při zjišťování skutkového stavu vyšetřování trestní věci hodnocení prověrky na místě.⁸⁶

Hodnocení prověrky na místě je neopominutelnou součástí činností vyšetřovatele v procesu zjišťování skutkového stavu věci. Postupuje se při něm obdobně jako při hodnocení jiných prostředků důkazního břemene. Při hodnocení průběhu a výsledků prověrky na místě přeci jenom existují i zvláštnosti, které vyplývají z obecného cíle prověrky (objektivizace výpovědi) a specifických úkolů, které má v praxi kriminalistů prověrka na místě plnit. Není pro vyšetřovatele tak snadné hodnotit průběh a výsledky úkonu.⁸⁷ Doporučuje se vyšetřovateli

---

⁸⁵ NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky v Praze*. 1. vyd. Praha: ABOOK, 2017. ISBN 978-80-906974-0-9, str. 478-479.

⁸⁶ TIPLICA, Mircea a kol. *Kriminalistická taktika*. 3 rozš. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 1997. ISBN 80-85981-51-3, str. 87.

⁸⁷ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 65.

rozlišit výsledky prověrky na místě a závěry, které jsou učiněny na základě získaných výsledků.⁸⁸

Příklady hodnocení výsledků, kdy místo, objekty a situace na něm:

- a) odpovídají skutečností, které jsou uvedeny v obsahu prověřované výpovědi (osoba se orientovala lépe nebo hůře na místě, s určitou přesností vymezila uzlové body, věci, které byly důležité pro trestní řízení atd.);
- b) neodpovídají faktům uvedeným v obsahu výpovědi, která se prověřuje (osoba se orientovala lépe i hůře nebo se spíše neorientovala, nemohla najít místa a objekty, o kterých vypovídala a nemohla je proto ani označit);
- c) částečně odpovídají faktům, která jsou uvedena v obsahu prověřované výpovědi (osoba se opět orientovala lépe či hůře, označila uzlové body, jednotlivé objekty a místa, kde se měly nacházet věci významné pro trestní řízení či další prameny důkazů, ale po zkoumání míst, které osoba, jejíž výpověď se prověřuje označila, se nepodařilo věci zajistit, otázkou tedy zůstává, jestli věci významné pro trestní řízení existovaly, věci si mohl již někdo vzít, než se konala prověrka na místě, mohl si je ponechat, nebo byly již zajištěny při ohledání místa činu či byly nalezeny občany a následně odevzdány na policejní útvar).⁸⁹

Z uvedených tří skupin nelze nikdy učinit hned jednoznačný závěr o objektivnosti výpovědi (pravdivosti výpovědi). Je možné si to vysvětlit na příkladu. Pokud je nalezena zbraň a zajištěna, tak až následné zkoumání může prokázat, že se jedná o vražednou zbraň.⁹⁰ Jednoznačný závěr, jestli je výpověď pravdivá (objektivní) či ne, je možné učinit až po úplném všestranném zhodnocení výsledků a průběhu vyšetřovacího úkonu. Je možné stručně shrnout doporučení, která usnadní vyšetřovateli proces hodnocení:

---

⁸⁸ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 65.

⁸⁹ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 65.

⁹⁰ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 93.

- a) na místě, kde je prověrka realizována se hodnotí jistota orientace a pohyb osoby, jejíž výpověď se prověřuje;
- b) zjišťuje se shoda dřívější výpovědi a objektivními zjištěnými, které byly učiněny na místě při realizaci prověrky na místě;
- c) hodnotí se rozdílnosti a vymezuje se jejich význam pro objektivnost výpovědi; dosažené výsledky se srovnají s dosud shromážděnými daty, zjistí se mezi nimi návaznost a jak se vzájemně doplňují či vylučují a z jakého případně důvodu;
- d) realizují se případně další šetření (k místům dosud neobjasněných trestnou činností, další expertizní zkoumání předmětů, které byly zajištěny atd.);
- e) zhodnotí se, zda byl dosažen cíl a jaký má přínos pro další vyšetřování, zjistí se případně nedostatky při postupu realizace prověrky na místě.⁹¹

Další kapitola vymezuje pojem a znaky prověrky na místě.

---

⁹¹ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 66.

4. Prověra výpovědi na místě – vymezení pojmu a znaky prověrky výpovědi na místě

4.1 Výslech, výpověď a pojem prověrky výpovědi na místě

Před vymezením pojmu prověrky výpovědi na místě je nutné zmínit jinou metodu, která je její neodmyslitelnou součástí. Výslech je nejstarší metodou, při níž se získávají kriminalisticky a právně relevantní fakta (odpovídající informace v průběhu procesu, při kterém dochází k poznání kriminalisticky relevantní události). Výpověď, jež je získána výslechem, je z hlediska trestně procesního důležitým důkazním prostředkem. Z kriminalistického pohledu je výslech významný pro získávání kriminalisticky a právně relevantních informací. Ať už z praxe kriminalistické či soudní je obecně známo, že výpovědi nemusí být přesné, nebo mohou být rozporné. Dále je nutné si uvědomit, že výpověď, kterou prověřovaná osoba podala, může obsahovat vymyšlená nebo nepravdivá data o kriminalisticky relevantní události. Výslech a výpověď při odhalování, objasňování a vyšetřování, ať už trestných činů nebo jiných společensky škodlivých událostí, kriminalisté používali již v minulosti. V podstatě tak dlouho existuje snaha o zajištění výpovědí, anebo pouze o ověření pravdivosti či hodnověrnosti výpovědí. Hodnověrnost je předmětem zejména forenzní psychologie, která řeší otázky psychologie výslechu a výpovědi. Jako psychologická podpora se kriminalisty využívá při hodnocení hodnověrnosti výpovědi, a to zejména u dětí, pomocí znaleckých posudků. Kriminalisté spíše prověřují pravdivost podávaných výpovědí, zda výpověď odpovídá objektivní realitě. Porovnávají fakta uskutečněných výpovědí s výsledky expertizních zkoumání či ohledání míst a ostatních objektů, s výpovědí jiných osob aj. Nemusí se vždy dokázat, že vyslechnutá osoba fakta zná ze své účasti či svým pozorováním. Tímto způsobem, taktikou se postupovalo, když se pachatel přiznal k trestnému činu a neexistoval dostatek jiných dalších důkazů, nebo v případě kdy výpovědi vyslýchaných osob byly rozdílné, nebo pokud se zdálo, že je podaná výpověď nedůvěryhodná. Například se jednalo o výslech obviněného, kdy uvedl, že zbraň hodil do řeky na místě, které zná, nebo se jednalo o výpověď svědka, že zahlédl osobu, která na určitém místě ukryla nějaký předmět, nebo se jednalo o

výpověď poškozeného, kdy zbraň, kterou odrazil útočníkovi, zapadla na určité místo. Problémy související s dokázáním faktů ve výpovědích v kriminalistické praxi si vyžadovaly řešení. Kriminalisté začali využívat přímého srovnání informací z výpovědi vztahující se k určitému místu s objektivní skutečností daného místa. To vedlo k demonstraci dříve vyslychané osoby na místě vyšetřované události. Na základě demonstrace lze zajistit kriminalistické stopy, další věcné důkazy či objekty významné pro další vyšetřování. Daný úkon však neměl oporu v zákonu, tedy v trestním řádu. Jeho předmětem byly prvky srovnávání, ohledání a metody experimentování, znovupoznání, modelování a prvky metody kriminalistického výslechu, protože docházelo k interakci mezi vyslychanou osobou a kriminalistou. J. Heřmánek v roce 1969 uvedl, že se v praxi československých vyšetřovatelů a pracovníků úkon realizoval, ale neměl název. Dokonce nebyl považován za zvláštní, samostatný procesní úkon a neměl vůbec propracovanou taktiku. V jednom případě realizovatelný úkon byl nazván jako eskorta za účelem ukázání míst, na kterých obviněný spáchal trestnou činnost.⁹²

4.2 Pojmové znaky prověrky výpovědi na místě

Pojem a obsah prověrky výpovědi na místě se měnil a nebyl jednoznačně v minulosti přesně určen či pojmenován a zakotven v trestním řádu. Diplomová práce pojednává o vymezení pojmu několika autorů. Například J. Heřmánek vymezil obsah specifické kriminalistické metody prověrky výpovědi na místě takto:

- a) prověrka výpovědi na místě je vyšetřovací úkon, kdy osoba, která byla dříve vyslechnuta, ukáže místa, objekty, které souvisí, jsou spojené s událostí, která se vyšetřuje. Popíše a demonstruje činnosti, které dříve již vypověděla (vyslechnutou osobou může být poškozený, obviněný nebo podezřelý či svědek). Z. Konrád k vymezení jeho pojmu prověrky výpovědi na místě uvádí, že nelze demonstrovat všechny činnosti, ale jen některé.

---

⁹² KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 19-20.

- b) vyšetřovatel pečlivě prozkoumá situaci místa, kde došlo k vyšetřované události a porovná ji s výpovědí (cílem vyšetřovatele je prověřit a upřesnit oznámená i případně získaná fakta).⁹³

Podle M. Vychodila:

- a) jde o vyšetřovací úkon, kdy dříve již vyslechnutá osoba ukáže místo i objekty související s událostí, která je vyšetřována, popíše a demonstruje některou činnost, o níž již v minulosti vypovídala,
- b) aby ji bylo možné porovnat s ostatními zjištěnými fakty (realizuje vyšetřovatel), prověří se již dosud známé skutečnosti, případně se zpřesní již známá fakta realizací vyšetřovacího úkonu. Nebo se zjistí i při úkonu nové skutečnosti. Z. Konrád k vymezení M. Vychodila k obsahu prověrky podotýká, že vypustil z obsahu znak, jímž je podstata této metody, a to je porovnání výpovědi osoby, jejíž výpověď se prověřuje, s faktickým stavem a situací místa, kde se stala vyšetřovaná událost. Vymezením obsahu pojmu M. Vychodila, by se mohla prověrka výpovědi na místě včlenit do rekonstrukce.⁹⁴

Podle R. Venhače (samostatný vyšetřovací úkon):

- a) osoba, jenž v dané trestní věci byla již vyslechnuta dobrovolně na místě, kde byl trestný čin spáchán nebo na místě, k němuž má vztah vysvětlí, ukáže objekty, případně demonstruje část nebo celé konání účastníků trestného činu. Tím upřesnění dřívější její výpověď či ji doplní o vztahy jednání účastníků události, která se vyšetřuje k objektům a situacím na místě činu.
- b) orgán činný v trestním řízení porovnává výpovědi a zjištěné skutečnosti na místě v průběhu realizace úkonu, prověřuje důkazy, které již má k dispozici a zjišťuje nové důkazy a informace. Zdá se, že R. Venhač nově definoval další znak dobrovolnou účast na vyšetřovacím úkonu. Ale podle Z. Konráda se jedná spíše o taktickou zásadu aplikace metody prověrky výpovědi na místě, nikoliv o pojmový znak obsahu prověrky výpovědi na místě. Nasvědčuje tomu i právní úprava (svědka lze přimět k účasti na tomto úkonu, nemá právo

---

⁹³ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 20.

⁹⁴ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 21.

odmítnout výpověď). Zbytečně definoval i dvě místa. Shodují se s názorem Z. Konráda a dalšími kriminalisty, kteří uvádějí, že při realizaci prověrky výpovědi na místě se jedná o místa, která jsou spojena s vyšetřovanou událostí.⁹⁵

Pojmové vymezení prověrky výpovědi na místě je uskutečněno popisem obsahu činností. Vymezení obsahu prověrky výpovědi demonstrované na místě obsahuje pojmové znaky obsahu metody kriminalistické praxe. Kontinuitu jeho vymezení je možné spatřovat až po roce 1992 u českých a slovenských kriminalistů.⁹⁶

V roce 1993 autoři učebnice (B. Němec a kolektiv) „Kriminalistická taktika“ definovali znaky prověrky výpovědi na místě následovně:

- a) osoba, která byla vyslechnuta, ukáže místo události a rozličné objekty na místě, popíše a vykreslí určité skutkové okolnosti a demonstruje jednotlivé činnosti.
- b) vyšetřovatel nebo jiný policista prozkoumá situaci na vymezeném místě, porovná ji s daty osoby (nejspíše s dříve uskutečněnou výpovědí osoby).

J. Skácel formuloval obdobně pojmové znaky přesněji:

- a) osoba, která byla již dříve vyslechnuta, ukáže místa a objekty, které souvisí s vyšetřovanou událostí, popíše okolnosti, které jsou nutné k objasnění vztahu uvedených objektů k vyšetřované události, případně demonstruje některé činnosti, blíže objasňující uvedený vztah.
- b) policista prozkoumá místo a objekty, které byly při prověrce výpovědi na místě ukázány, porovnává výpověď a zjištěné skutečnosti s faktickou situací místa, které bylo ukázáno.⁹⁷

Čeští kriminalisté vycházeli z vymezení pojmu na základě prací J. Heřmánka a J. Skácela. Vymezení obsahu (znaků) metody specifické

---

⁹⁵ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 22.

⁹⁶ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 22.

⁹⁷ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 23.

kriminalistické praxe prověrky výpovědi na místě, které jsou platné i v dnešní době:⁹⁸

- a) dříve vyslechnutá osoba ukáže místa, objekty na něm spjaté s vyšetřovanou událostí, popíše na místě okolnosti k objasnění vztahu určitých objektů k události, která se vyšetřuje, případně demonstruje činnosti (pokud je to nutné) a
- b) vyšetřující při ní zkoumá (zkoumané místo a objekty), porovnává (výpověď s reálnou skutečností) a dokumentuje (průběh, výsledky).⁹⁹

Některé z příčin důvodů vzniku prověrky výpovědi na místě jako metody kriminalistické praxe, příprava, cíle, taktika i dokumentace jsou uvedeny v příloze č. 1. Je nutno podotknout, že například při dokumentaci prověrky výpovědi na místě se v minulosti používaly různé formy úředních záznamů či zápisů, zatímco u prověrky na místě se v současné době používá jednotně protokol o prověrce na místě. Rovněž například se dříve používaly pro dokumentaci magnetofonové pásky, zatímco dnes při prověrce na místě se díky pokroku společnosti (modernizaci) používá často videodokumentace atd. Uvedenou metodou se tedy získává slovní výpověď osoby na místě, kde se předtím odehrála zkoumaná událost. Zjišťuje se, zda osoba dané místo pozná, a jestli její obsah výpovědi koresponduje s místem. Zjištění se odvozuje pozorováním osoby, jejími pohyby a její orientací na místě a její výpovědí. Mimo jiné se zjišťují při prověrce na místě i další stopy hmotné či paměťové. Prověrka výpovědi na místě není prověrkou pravdivosti. Je metodou, při níž se získává výpověď za jiných podmínek. Podle některých kriminalistů se jí ověřuje správnost, nikoliv pravdivost předešlé výpovědi, která byla učiněna. Mezi základní zásady se řadí aktivní přístup a pozorování osoby. Osoba dobrovolně ukáže (místa či objekty, které souvisí s událostí), popíše (okolnosti na místě související s objasněním vztahu určitých objektů k dané události) a demonstruje některé činnosti, v případě, že je

---

⁹⁸ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 21-22.

⁹⁹ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 23-24.

demonstrace potřebná.¹⁰⁰ O zásadách uvedené metody kriminalistické praxe pojednává následující podkapitola.

4.3 Zásady prověrky výpovědi na místě, příprava a taktika realizace prověrky výpovědi na místě

Mezi základní zásady se řadí dobrovolnost účasti, kdy se podezřelý, obviněný či svědek dobrovolně účastní prověrky na místě. Prověřuje se výpověď výše uvedené osoby na konkrétním místě. Tzn., že pokud by osoba nechtěla např. ukázat místa či objekty spojené s trestnou činností, nemůže být policejním orgánem k tomu nucena. Nemělo by to ani význam. Druhou zásadou prověrky na místě je osobní iniciativa podezřelého, obviněného, případně svědka. Prověřuje se jeho výpověď. Bez jeho iniciativy není možné žádným způsobem uskutečnit žádoucí jednání, např. by nedošlo ke zjištění nebo prověření údajů objektivně. Prověřovaná osoba by v tomto případě jen situaci komplikovala a výpověď by mohla být zkreslena. Třetí zásadou prověrky na místě je řízení průběhu prověrky jediným vedoucím (vyšetřovatelem). Policejní orgán musí svou aktivní roli projevit už od začátku, tj. již od její přípravy. Připravuje si ji nejprve v mysli. Pak na samotném místě a promýšlí si taktiku. Aktivně řídí celou dobu prověrku, a přitom ponechává v dostatečné míře iniciativu prověřující osobě.¹⁰¹ Jedná se o zásadu dobrovolnosti a iniciativy účasti osoby na prověrce, jejíž výpověď se prověřuje a o zásadu aktivního působení vyšetřovatele v průběhu konání prověrky na místě.¹⁰²

Jiní autoři uvádí například i zásadu ostražitosti (snaha pachatele o útěk, o zničení důkazů, sebepoškození pachatele), aktivní působení vyšetřovatele v průběhu prověrky, účast svědka na úkonu, neopakovatelnost (mohlo by při opakování dojít ke změně podmínek – některé předměty již byly odeslány ke zkoumání, při opakování by se mohlo dojít k jiným výsledkům, což by mohlo

---

¹⁰⁰ KRAJNÍK, Václav a kol. *Kriminalistika*. Bratislava: A PZ, 2005. ISBN 80-8054-356-9, str. 313.

¹⁰¹ NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky v Praze*. 1. vyd. Praha: ABOOK, 2017. ISBN 978-80-906974-0-9, str. 474.

¹⁰² TIPLICA, Mircea a kol. *Kriminalistická taktika*. 3 rozš. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 1997. ISBN 80-85981-51-3, str. 83.

prověrku na místě zpochybnit), oddělenost provádění prověrky s více osobami (zajistí objektivnost úkonu, časově méně organizačně náročné).¹⁰³

Je důležité vymezit vztah prověrky na místě a prověrky výpovědi na místě, o čemž pojednává následující kapitole.

---

¹⁰³ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 37-42.

5. Vymezení vztahu prověrky na místě a prověrky výpovědi na místě

Jak jsem se již v diplomové práci zmínil, domnívám se, že došlo asi chybou zákonodárců k nepřesnému vymezení názvu vyšetřovacího úkonu v trestním řádu. V současné době je možné proto na prověrku na místě pohlížet, že její vznik je datován až implementací vyšetřovacího úkonu do trestního řádu, což ale není pravda. Nelze opomenout, že jde o specifickou metodu kriminalistické praxe, o kriminalisticko-taktickou metodu, která má svůj celý vývoj jako prověrka výpovědi na místě. Přes mnoho let se prověrka výpovědi na místě konstitovala a realizovala pod různými názvy. Byla i aplikovaná v praxi různým způsobem. Potvrdila se poznávací schopnost a význam uvedené metody v procesu poznání trestných činů a ostatních kriminalisticky relevantních událostí. Je ale výrazem i nedostatečné přeměny poznatků kriminalistické teorie do kriminalistické praxe, a to i v současné době. Podle názorů kriminalistů z praxe není důležité jak se metoda či vyšetřovací úkon nazývá, ale je důležité dosažení cíle (získání právně či kriminalisticky relevantní informace při vyšetřování trestních věcí). Pokládají diskuse o pojmu té či oné metody, jejím obsahu, zásadách či pravidlech konání jednotlivých metod za akademické. Ignorování existujících daných pravidel může vést k celé řadě nedostatků ohrožujících zákonnost a objektivnost výsledků. Pokud se aplikuje metoda v rozporu s taktickými doporučeními kriminalistiky, může být často v řízení před soudem problematická. U prověrky výpovědi na místě je nebezpečím skutečnost, že je možné sugestivně či jinak ovlivnit osobu, jejíž výpověď se prověřuje. Prověrka výpovědi na místě se konstitovala jako specifická metoda kriminalistické praxe za účelem prověřování objektivní výpovědi. Uvedenou metodou, vyšetřovacím úkonem se získávají i další důkazy či důkazní prameny.¹⁰⁴

Snaha, aby nebyla prověrka výpovědi na místě uznána jako samostatná metoda kriminalistické praxe, byla již překonána tím, že byla jako vyšetřovací úkon

---

¹⁰⁴ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 67.

metoda specifické kriminalistické praxe reglementována trestním řádem.¹⁰⁵ Nyní lze konstatovat, že název vyšetřovacího úkonu prověrka na místě by měl být jednotný (dle ustanovení § 104e TŘ). Přesto dost často uvedený název kriminalisté, autoři odborných učebnic nazývají prověrkou výpovědi na místě. Například Z. Konrád navrhuje změnit v tomto smyslu ustanovení § 104e TŘ). Dále navrhuje změnu ustanovení takto: „*Prověrka výpovědi na místě se koná, má-li být za aktivní účasti svědka, podezřelého nebo obviněného ověřena znalost místa nebo existence věcí významných pro trestní řízení, o nichž podali výpověď. K aktivní účasti na prověrce výpovědi na místě nesmí být svědek, podezřelý nebo obviněný žádným způsobem donucován. K prověrce výpovědi na místě musí být přibrána alespoň jedna osoba, která není na věci zúčastněna. Na postup při prověrce výpovědi na místě se přiměřeně užije ustanovení o vyšetřovacím pokusu.*“¹⁰⁶

Z pohledu trestního práva s ohledem na ustanovení § 104e TŘ je prověrka na místě samostatný vyšetřovací úkon, je jedním ze zvláštních způsobů dokazování, který je v současné době začleněn v TŘ. O realizaci prověrky na místě existuje jednotný protokol o prověrce na místě (formulář v ETŘ). Zatímco před úpravou trestního řádu do 31. 12. 2001 měl jako kriminalistická metoda podobu různou včetně i názvu úředního záznamu. Pokud mluvíme o prověrce výpovědi na místě, mluvíme o metodě kriminalistické praxe, náležící do kriminalisticko-taktických metod. Nahlížíme-li ale na prověrku na místě již z pohledu její reglementace trestním řádem (dle ustanovení § 104e TŘ) v této podobě, je možné konstatovat, že jde o pohled trestního práva. Určitě podle mého názoru je název prověrky na místě nepřesný, necharakterizuje přesně o jakou prověrku na místě se jedná. Domnívám se, že by mělo být paragrafované ustanovení upraveno jinak. Polemizoval jsem nad současnou právní úpravou i nad návrhem na změnu ustanovení Z. Konrádem v kontextu specifické metody kriminalistické praxe i jako samostatného vyšetřovacího úkonu dle ustanovení § 104e TŘ. Po prostudování různých vysvětlení pojmu jsem se nakonec pokusil

---

¹⁰⁵ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 67.

¹⁰⁶ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 84.

navrhnout vlastní úpravu ustanovení § 104e TŘ. Přemýšlel jsem i nad vypuštěním textu za osobní přítomnosti, ale nakonec jsem se rozhodl je ponechat v ustanovení, a to z důvodu, aby bylo hned při přečtení prvního odstavce ustanovení § 104e TŘ jasně vymezeno, že nelze prověrku výpovědi na místě konat bez podezřelého, obviněného či svědka. Sice to odporuje zásadě dobrovolnosti či iniciativě, ale jsem názoru, že je v tomto případě lepší uvedená slova v ustanovení ponechat. Přestože je i iniciativa (aktivita) jedna z taktických zásad, tak jako Z. Konrád se domnívám, že by aktivní účast podezřelého, obviněného či svědka měla být vymezena přímo v ustanovení § 104e TŘ. Zkusil jsem navrhnout trochu jinou změnu ustanovení § 104e TŘ v níže uvedeném smyslu tak, aby naplnila i požadavky na vyšetřovací úkon některých kriminalistů.

Prověrka výpovědi na místě se koná, je-li zapotřebí za osobní přítomnosti podezřelého, obviněného nebo svědka, kteří byli dříve vyslechnuti, doplnit či získat nová fakta nebo upřesnit údaje důležité pro trestní řízení, které se vztahují k určitému místu, které je spojeno s vyšetřovanou událostí (kriminalisticky relevantní událostí). Při prověrce výpovědi na místě se porovná dříve učiněná výpověď podezřelého, obviněného či svědka se skutečnou situací a fakty zjištěnými na místě (ověřuje se při ní objektivně správnost její dříve učiněné výpovědi). K jakékoliv účasti na prověrce výpovědi na místě, nebo k jiným činnostem při realizaci nesmí být svědek, podezřelý nebo obviněný žádným způsobem donucován. K provedení prověrky výpovědi na místě se nepřistoupí, jestliže je to vzhledem k okolnostem případu nebo osobě podezřelého, obviněného či svědka nevhodné, nebo podezřelý, obviněný či svědek neprojevují aktivní účast na prověrce výpovědi na místě, nebo účelu prověrky výpovědi na místě lze dosáhnout jinak. K prověrce výpovědi na místě musí být přibrána alespoň jedna osoba, která není na věci zúčastněna, ledaže by nemožnost zajistit její přítomnost při prověrce výpovědi na místě zmařila její provedení. Na postup při prověrce výpovědi na místě, se přiměřeně také užije ustanovení o vyšetřovacím pokusu.

Další kapitola pojednává o vzniku a koncipování prověrky výpovědi na místě (metody kriminalistické praxe).

6. Vznik a koncipování prověrky výpovědi na místě

6.1 Vznik, základy teoretického rozpracování prověrky výpovědi na místě a její aplikace v praxi

Lidstvo se potýká s kriminalitou od dávné minulosti.¹⁰⁷ Od pradávna existovali jedinci, jenž vykazovali chování, které bylo považováno společností jako nežádoucí a ohrožující. Existovala postupně se rozšiřující pravidla chování, normy, ale zpočátku jen ve slovní formě. Prověrka výpovědi na místě vyplynula z praxe kriminalistů.¹⁰⁸ Domnívali se, že stačí, když se pachatel přizná, že spáchal trestný čin a tím může dojít k jeho odsouzení. V minulém století byly rozpracovány nové metody: vyšetřovací experiment, rekonstrukce a výjezd na místo činu, které dosud kriminalistická věda neznala. Vycházely z poznatků sovětských odborníků. Metody se často zaměňovaly mezi sebou, protože v této době neexistovalo jejich přesné vymezení.¹⁰⁹ Někteří autoři metodu prověrky výpovědi nazývali výjezdem na místo. Uvědomovali si, že je název metody různý, že se nepoužívá stejný, což vede i k odlišnému způsobu realizace prověrky výpovědi na místě v praxi. Snažili se vymezit prověrku výpovědi na místě, za jakých situacích ji lze aplikovat v praxi a odlišit ji tím od jiných metod kriminalistické praxe. Například by se mohla prověrka výpovědi na místě konat, pokud se bude prověřovat pachatelovo doznání, případně, že by z doznání vyplynula pachatelova lež, anebo pokud se musí prošetřit fakta uvedená svědky či poškozenými. S. Stěpičev již vymezil prověrku výpovědi na místě a to tak, že ji bude možné realizovat až po výslechu osoby s cílem prověřit data v její výpovědi na základě zjištěných skutečností, objektivních faktů. Výsledkem prověrky výpovědi na místě bude potvrzení či vyvrácení výpovědi. Dokonce již zastával názor, že by měli být přizváni k úkonu svědci. Jeho vymezení by mohlo být považováno za položení základů teorie této metody. Pak ale hledal nový název pro prověrku na místě a došel k závěru, že se

---

¹⁰⁷ STRAUS, Jiří a kol. *Dějiny kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-370-4, str. 21.

¹⁰⁸ KONRÁD, Zdeněk, Viktor PORADA, Jiří STRAUS a Jaroslav SUCHÁNEK. *Kriminalistika: teorie, metodologie a metody kriminalistické techniky*. 1. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2014. ISBN 978-80-7380-535-0, str. 7.

¹⁰⁹ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 73.

jedná o „Rekonstrukci situace a okolností, za nichž došlo k události“. S. Stěpičev mluvil o taktickém způsobu prověrky důkazů, nikoliv o metodě v kriminalistické praxi.¹¹⁰ Naštěstí jednotný návrh názvu pro metody kriminalistické praxe nebyl nikdy přijat. Myslím, že by to byl dnes velký problém v praxi kriminalistů. Jiní autoři jako J. Matiašek a další vymezili tuto metodu jako výjezd na místo činu. Smyslem metody je určitým způsobem oživit vzpomínky – paměť osoby, když s ní kriminalista realizuje výslech, o něco později již autoři uvádějí, že jde o výjezd na místo činu jako o formě prověrky dříve uskutečněné výpovědi, když se porovnávají získané výpovědi vyslýchaných osob se skutečností (s objektivní situací), která byla zjištěna na místě. Jejich vymezení je již možné považovat za podstatu prověrky výpovědi na místě. Tématu prověrky výpovědi na místě se věnoval i J. Heřmánek, který byl ovlivněn sovětskou literaturou. Vymezil prověrku výpovědi na místě jak pojmem, tak obsahem, významem, vztahem prověrky s jinými vyšetřovacími úkony, dokonce i taktikou a realizací úkonu a dokumentací výsledků.¹¹¹ I on poukázal na skutečnost, že se dosud prověrka výpovědi na místě sice realizuje, ale pod různými názvy, a ne jako samostatný vyšetřovací úkon. Nemá ani dosud žádná taktická doporučení. Připadá mi zvláštní, že v některém případě se úkon nazýval dokonce eskortou za účelem ukázání míst, na kterých obviněný spáchal trestnou činnost. Je nutné si uvědomit, při definici úkonu podle J. Heřmánka, že by mohlo jít o rekonstrukci celé události, když při úkonu jen osoba demonstruje a popisuje jednotlivé činnosti na místě, o kterých dříve vypovídala.¹¹²

V tomto období byl položen základ teoretickému rozpracování dané problematiky prověrky výpovědi na místě a podání doporučení v taktice, aby se mohl vyšetřovací úkon aplikovat v praxi československých kriminalistů. Prověrka výpovědi na místě byla zařazena do kriminalistických učebnic v roce 1973. V praxi se bohužel stále metoda zaměřovala s jinými úkony, ale v teorii kriminalistiky již měla své místo mezi ostatními metodami kriminalistické praxe. V této době ještě

---

¹¹⁰ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 12–13.

¹¹¹ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 75-76.

¹¹² KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 20.

neexistovala taktická doporučení pro aplikaci metody, vyšetřovacího úkonu, ale ani dokumentace, neexistoval jednotný protokol o tomto úkonu.¹¹³

Názory kriminalistů se stále odlišovaly a došlo proto i k situaci, že v roce 1976 se objevil vyšetřovací úkon na místě v učebnici kriminalistické taktiky v kapitole o rekonstrukci. Na druhou stranu v jiné učebnici jiné vysoké školy již dokonce prověrka výpovědi na místě obsahovala kromě teoretických otázek i taktická doporučení a metodiku jejich provádění. I J. Skácel zkritizoval podobně jako J. Heřmánek nejednoznačný stav prověrky na místě, kdy navíc při vyšetřování a vyhledávání není metoda realizována v souladu s příslušnými trestně procesními náležitostmi a dle kriminalistických doporučení. Zkritizoval nejen různé názvy, ale dokonce i skutečnost, přestože byla realizována, není o ní a její realizaci žádný záznam, nebo byl zdokumentován úplně na jiném záznamu. J. Skácel jednoznačně prosazoval svůj názor, že prověrka výpovědi je samostatným vyšetřovacím úkonem (vymezil znaky viz podkapitola 4.2). Svým názorem navázal na J. Heřmánkovo pojetí prověrky výpovědi na místě, jen s tím rozdílem, že při jejím úkonu již nebude muset zúčastněná osoba opakovat výpověď, kterou již dříve učinila. Stačí jen, když bude říkat nově zjištěné skutečnosti a bude je demonstrovat (ty, které povedou k objasnění vztahu objektů na místě s vyšetřovanou událostí).¹¹⁴ V roce 1980 se ji J. Skácel pokusil odlišit od jiných úkonů ve svém článku s názvem „Vztah prověrky výpovědi na místě k jiným vyšetřovacím pokusům“.¹¹⁵

6.2 Konstituování prověrky výpovědi na místě jako specifické metody kriminalistické praxe

V dalším období byla konstituována prověrka výpovědi na místě jako specifická metoda kriminalistické praxe, čemuž přispěly dvě kandidátské disertační práce s tématem prověrky výpovědi na místě z roku 1979 a 1985.

---

¹¹³ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 14.

¹¹⁴ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 21-22.

¹¹⁵ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 76-77.

Většina kriminalistů požadovala její začlenění do trestního řádu. V 90. letech minulého století se objevily názory, které neuznávaly, že jde o samostatnou, specifickou metodu kriminalistické praxe. Například M. Vychodil uvedl, že se prověrka výpovědi na místě koná jako druh rekonstrukce trestného činu. Měl pravdu, protože se stále prověrka výpovědi na místě realizovala i například s názvem vyšetřovací experiment. Příčinou však byla nedostatečná přeměna teoretických poznatků do praxe. Skutečnost, že od roku 1976 statě kriminalistických učebnic neobsahovaly samostatnou část o prověrce výpovědi na místě nenapomohla praxi kriminalistů, spíše naopak. Dle M. Vychodila se konala prověrka výpovědi obviněného za situace, kdy přiznal vinu a neexistoval dostatek spolehlivých důkazů, šlo vlastně o potvrzení předchozí výpovědi obžalovaného, který se k vině doznal. Uvedené pojetí však bylo podrobno kritice sovětských kriminalistů, kteří proto vytvořili novou koncepci spočívající ve skutečnosti, že prověřovaná osoba ukáže místo činu, nástroje nebo jiné předměty, úkryty, polohy věcí i osob či objekty, v podstatě vše, co je spojeno s vyšetřovanou věcí. Postupně se úkon rozšířil o demonstraci prověřované osoby. Je možné konstatovat, že je zde shodnost s pojetím rekonstrukce trestného činu v československé kriminalistice. Proto sejevila v naší zemi existence prověrky výpovědi na místě jako sporná i nadbytečná.¹¹⁶ Z prověrky výpovědi na místě M. Vychodil vypustil hlavní znak, podstatu, kdy se porovnávají již dříve uskutečněné výpovědi se situací na vyšetřovaném místě a faktickým stavem. Jeho vymezení prověrky na místě odpovídalo jejímu zařazení do oblasti kriminalistické rekonstrukce.¹¹⁷

Z. Konrád považuje některé výroky M. Vychodila za mylné, což vedlo k jeho nesprávným závěrům. S. Stěpičev mluvil o výpovědi svědků a poškozených a všichni českoslovenští autoři, kteří se zabývali prověrkou výpovědi na místě, pojednávali o výpovědi prověřované osoby, případně osob. Argument, že sovětští kriminalisté kritizovali prověrku výpovědi na místě a přišli s novou koncepcí v době, kdy byla prověrka na místě již upravena trestními řády v několika svazových republikách SSSR, není pravdivý a možná se i v roce 1990 zdál naivní.

---

¹¹⁶ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 14-16.

¹¹⁷ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 21.

Popis nové koncepce je zkrácený. Skutečně odpovídá pojetí rekonstrukce. Autor opomenul podstatu prověrky výpovědi na místě, tj. srovnávání faktů v předchozí výpovědi se situací na samostatném místě. Za pravdivou lze považovat jeho poznámku, že do této doby nebylo reflektováno na úpravu prověrky výpovědi na místě jako samostatného vyšetřovacího úkonu v trestním řádu, přestože řada československých kriminalistů a odborníků o to usilovala. Z. Konrád jeho poznámku považuje za nekorektní. Sice právní úprava, jak je výše uvedeno do té doby nerefletovala na názory kriminalistů, ale také se domnívám, že spíše M. Vychodil měl podporovat úkon prověrky na místě činu, aby se reglementoval jako samostatný vyšetřovací úkon v trestním řádu. Přestože je dnes tento úkon definován v ustanovení § 104e TR jako prověrka na místě, dochází k jeho záměně s jinými vyšetřovacími úkony. Názor, který zastával M. Vychodil, aby byla prověrka výpovědi na místě včleněna pod rekonstrukci trestního činu nebyl zrealizován. Ale rozšíření úkonu o statickou demonstraci bylo kriminalisty přijato.¹¹⁸

Je nutné zmínit i monografickou práci R. Venhače „Prověrka výpovědi na místě“. Navázal na poznatky J. Heřmánka, J. Skácela a vyšetřovací úkon, pojem prověrky výpovědi na místě rozšířil o skutečnost, že dříve vyslechnutá osoba v trestní věci, dobrovolně na místě činu či jiném, k němuž má vztah, objasní fakta, ukáže objekty, případně demonstruje činnost (či její část) účastníků trestného činu. Upřesní a případně doplní dřívější výpověď o vztahy jednání účastníků vyšetřované události k předmětům, objektům situací místa. Kriminalista porovná výpovědi a skutečnosti, které zjistil na místě, prověří důkazy, které dosud shromáždil a zjišťuje a zaznamenává si i nové důkazy a informace. Dobrovolná účast dříve vyslechnuté osoby není pojmovým znakem obsahu, je to jedna z taktických zásad při její realizaci.¹¹⁹ Transformace společnosti v letech 1990 až 1992 měla vliv na teorii a praxi kriminalistické činnosti. V roce 1993 byla vydána první učebnice Policejní akademie ČR. Autoři, v jejichž čele stál M. Němec, se snažili prověrku na místě přiblížit k metodě rekonstrukce trestného činu, čemuž odpovídá i název kapitoly „Prověrka výpovědi její demonstrace na místě“.

---

¹¹⁸ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 78-79.

¹¹⁹ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 22.

Obsahem prověrky je tedy výslech svědka, obviněného nebo poškozeného, jestliže k němu došlo na místě činu, kdy vyslýchaná osoba ukazuje, jak k vyšetřované události došlo, co se odehrálo. Jde o demonstraci výpovědi již dříve vyslechnuté osoby, která vypovídala a o demonstraci výpovědi osoby nyní vyslýchané. Šlo by tedy spíše o prověrku výpovědi její demonstraci na místě, nežlo by o výslech vyslýchané osoby. Uvedené široké pojetí prověrky výpovědi na místě by mohlo vést k další nejednotnosti používání prověrky výpovědi na místě v praxi a ke ztížení reglementovat ji v trestním řádu. Toto pojetí neodpovídalo poznatkům v teorii, zobecnovaným poznatkům z praxe kriminalistické činnosti a ani jejím potřebám.¹²⁰

V roce 1997 v časopise *Kriminalistický sborník* se autor článku „Prověrka výpovědi na místě“ vrací k teoretickým poznatkům J. Heřmánka, J. Skácela a R. Venhače a podává doporučení pro praxi prověrky výpovědi na místě a jednoznačně udává, že jde o jednu z metod kriminalistické praxe a vymezuje ji od ostatních.¹²¹

6.3 Koncipování prověrky na místě

Prověrka výpovědi na místě, respektive prověrka na místě se konstituovala jako samostatná metoda kriminalistické praxe, ale i jako samostatný vyšetřovací úkon (řadící se mezi některé zvláštní způsoby dokazování). Její právní úprava je zavedena v trestním řádu (zákonem č. 265/2001 Sb.). Od 1. 1. 2022 s účinností novely trestního řádu bylo konstituování prověrky výpovědi na místě, respektive prověrky na místě jako metody kriminalistické praxe i jako vyšetřovacího úkonu završeno.¹²² Z důvodové zprávy k výše uvedenému zákonu vyplývá, že do této doby nebyl v trestním řádu vyčerpávajícím způsobem upraven postup při realizaci některých, ale často v praxi využívaných procesních úkonů, a to úkonu prověrka na místě, konfrontace, rekonstrukce, rekognice a vyšetřovací pokus. Jejich

---

¹²⁰ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 18.

¹²¹ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 80.

¹²² KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 18.

reglementací v souladu s teoretickými poznatky z kriminalistiky a praxe došlo ke zvýšení právní jistoty v dalším postupu trestního řízení i před soudem. Je nutné ale zmínit, že zavedení prověrky výpovědi na místě včetně dalších vyšetřovacích úkonů bylo již předmětem legislativního návrhu, kterým se Poslanecká sněmovna zabývala v roce 1999 a 2000, a to ve sněmovním tisku č. 383. Obsah prověrky výpovědi na místě se shodoval se současnou úpravou v trestním řádu. Návrh byl ale následně zamítnut Usnesením ze dne 16. 5. 2000.¹²³ Zatím nebyly vyšetřovací úkony uvedené v ustanovení § 104a až § 104e TŘ novelou trestního řádu upraveny, přestože již například Z. Konrád navrhl některé úpravy těchto vyšetřovacích úkonů. Na Slovensku byla jako procesní úkon potvrzena prověrka výpovědi na místě zákonem č 301/2002 Z. z.¹²⁴ Tato úprava je také stále stejná viz příloha č. 2.

---

¹²³ Poslanecká sněmovna parlamentu České republiky. Sněmovní tisk 785/0 VI. novela trestního řádu. *Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.* [online]. [cit. 25.11.2022]. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=3&CT=785&CT1=0>

¹²⁴ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 19.

7. Význam prověrky na místě pro proces vyšetřování a proces dokazování v řízení před soudem

Prověrka na místě jako specifická metoda kriminalistické praxe, kriminalisticko-taktická metoda má v procesu vyšetřování a v procesu dokazování v řízení před soudem své nezastupitelné místo i důležitý význam.¹²⁵ Jde o samostatný vyšetřovací úkon, který je upraven trestním řádem (§ 104e TR). Více jak 60 let se prověrka na místě v praxi kriminalistů koná pod různými názvy a různým způsobem. Potvrdila se poznávací schopnost i význam prověrky na místě v procesu poznání trestných činů a jiných kriminalisticky relevantních událostí, ale zároveň se potvrdila i nedostatečná transformace teoretických kriminalistických poznatků do kriminalistické praxe. Pokud se realizuje prověrka na místě v rozporu s taktickými kriminalistickými doporučeními, může to mít negativní dopad v řízení před soudem.¹²⁶ Jak uvedl Z. Konrád a jak jsem zjistil ve své bakalářské práci, dochází k chybám v protokolech o prověrce na místě a k záměně s jinými procesními úkony. Z. Konrád navrhl vyškrtnutí figurantů v ETŘ u protokolu prověrky na místě. Bohužel dodnes tato skutečnost ve formuláři u prověrky na místě stále existuje. Zákonodárci nevzali v úvahu při reglementaci vyšetřovacích úkonů již známé poznatky kriminalistické vědy. A to již i samotným názvem uvedeného úkonu prověrky na místě. Jak vyplývá z historie, i ze současné praxe, byla a je prověrka na místě zaměňována jak s rekonstrukcí, tak v některých případech s vyšetřovacím pokusem či jinou metodou. Možná, že jak uvádí Z. Konrád, tak znalost teoretických poznatků někteří kriminalisté podceňují.¹²⁷ Nebo nemají dostatek času se sebevzdělávat.

Dle mého názoru, který se opírá o poznatky z praxe, nejsou v těchto metodách kriminalisté dost dobře proškoleni a nemají ani dostatek času se při své práci této problematice věnovat sami. Je proto dobře, že mnozí policisté se

---

¹²⁵ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 5.

¹²⁶ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 67.

¹²⁷ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 90-91.

rozhodnou studovat Policejní akademii ČR a získají studiem teoretické znalosti o prověrce na místě a dalších procesních úkonech. Je důležité si uvědomit, že prověrka na místě by se neměla podceňovat, protože může mít důležitý význam například při ztotožňování napadených objektů, hledání věcí, které jsou důležité pro trestní řízení apod. Příkladem může být jeden případ, který se stal v Praze. Po vraždě se pachatel při výslechu přiznal a hned byla realizována prověrka na místě, a to za účasti obhájce. Prověrka kromě jiného byla realizována za účelem najít klíče od bytu oběti, protože je na svém útěku z bytu pachatel zahodil do křoví. Tím byl získán důležitý důkaz (klíče od bytu), který obviněný nemohl v dalším řízení zpochybnit. V jiném případě, který se stal po roce 1989, pachatel odcizil z banky, ve které pracoval, z různých kont několik milionů korun. Při výpovědi se obhajoval tím, že chtěl jen poukázat na nedokonalost počítačových systémů bank. Pachatel nepřiznal úkryt peněz a peníze se nikdy nenašly. Protože nebylo co prověřovat, prověrka na místě se nekonala. Pro doplnění lze uvést, že až bude pachatel na svobodě (pokud už není) a bude chtít vybrat z úkrytu peníze, bude mít smůlu. Rozdělením Československa tehdy platná emise bankovek přestala platit. Proto by si kriminalisté měli uvědomit, že pro konání prověrky musí existovat důvod, že účast na prověrce na místě podezřelého, obviněného či svědka je nezastupitelná a bez jejich přítomnosti vyšetřovací úkon ztrácí smysl. Při prověrce na místě se vždy porovnávají zjištěné skutečnosti s aktuálním (skutečným) stavem na místě činu a dochází při ní i ke zjišťování nových důkazů. O uvedených skutečnostech podezřelý, obviněný či svědek před úkonem podali výpověď.¹²⁸

Při prověrce na místě je důležité zvolit vhodný způsob taktiky, kvalitně a řádnou pečlivostí realizovat uvedený úkon, zdokumentovat ho a výsledky správně a objektivně vyhodnotit, aby byly využity v dalších úkonech trestního řízení a přispěly k objasnění trestného činu a potrestání pachatele.¹²⁹ Kriminalisté musí mít na paměti, že vždy má právo obviněný se proti rozsudku odvolat. Zpravidla jak vyplývá z rozsudků soudů, se obviněný (stěžovatel) odvolává na skutečnost, že došlo k porušení jeho práv, a to včetně ústavních (Listina

---

¹²⁸ FENYK, Jaroslav, Tomáš GRIVNA a Dagmar CÍSAŘOVÁ. *Trestní právo procesní*. 6., aktualiz. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN 978-80-7478-750-8, str. 189.

¹²⁹ METEŇKO, Jozef. *Kriminalistické problémy*. 1. vyd. Bratislava: Akadémie PZ, 2012. ISBN 978-80-8054-553-6, str. 167.

základních práv a svobod a Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod). Proto je nutné postupovat řádně v souladu s právními normami, judikáty, doporučeními, závaznými pokyny a poznatky kriminalistické vědy.

V další kapitole praktické části jsou zmíněny některé rozsudky soudů.

8. Praktická část

8.1 Předmět, vymezení a cíle praktické části

Praktická část diplomové práce spočívá v zjištění aktuálních problémů, souvisejících s realizováním úkonu prověrky na místě v aplikační praxi orgánů činných v trestním řízení a vymezení významu prověrky na místě pro proces vyšetřování a dokazování v řízení před soudem. Za tímto účelem byl stanoven hlavní cíl: zjistit problémy související s realizováním úkonu prověrky na místě v aplikační praxi orgánů činných v trestním řízení a stanovit možná doporučení, která by zefektivnila práci policistů při realizacích prověrky na místě tak, aby protokol o jejím konání mohl být vždy využit jako důkazní prostředek u soudu.

Po prostudování teoretických poznatků ve věci prověrky na místě, v návaznosti na mé realizované terénní šetření v letech 2018 až 2019 ve věci rekonstrukce trestného činu a po analýze několika rozsudků bylo zjištěno, že jsou některé vyšetřovací úkony, včetně prověrky na místě zaměňovány mezi sebou. K naplnění účelu dosažení cíle byla proto nejprve provedena analýza několika rozsudků a trestních spisů. Následně bylo provedeno terénní šetření. Na základě provedených šetření bylo dosaženo hlavního cíle. Ke zjištění hlavního cíle byly v této práci stanoveny 3 dílčí cíle.

- 1) Zjistit, jsou-li soudem vždy akceptovány důkazy z realizace prověrky výpovědi na místě, tj. zda byl úkon prověrky na místě realizován zákonně a důkazy zjištěné a zajištěné při realizaci prověrky na místě mohly být soudem vždy využity.
- 2) Zjistit, zda realizace prověrky výpovědi na místě je prováděna v souladu s platnou právní úpravou a doporučeními kriminalisticko-taktických metod a je-li v současné době zaměňována s jiným úkonem.
- 3) Zjistit aktuální problémy, překážky, které brání efektivnímu využívání prověrky výpovědi na místě, popřípadě přetrvávající problémy pojmenovat a navrhnout řešení vedoucí k eliminaci zjištěných chyb, a to s ohledem i na skutečnost, jak s protokoly o prověrce na místě nakládají soudy.

8.2 Výzkumné vzorky, místo a způsob sběru dat terénního šetření

První část praktické činnosti spočívala v analýze soudních rozhodnutí ve věci prověrky na místě. Následovala po teoretické části.

V empirické části prezentuji poznatky získané z terénního šetření (z analýzy protokolů o prověrce na místě a vyhodnocení výsledků z dotazníkového šetření). Vzorky protokolů o prověrce na místě byly náhodně vybrány z ukončených trestních spisů. Podle mých dostupných možností jsem vybral vzorek policejních orgánů KŘPS (vybraný Územní odbor SKPV). Podařilo se mi zapojit do výzkumu (mého šetření) nepatrný vzorek z řad soudců (OS PZ, OS M) a okresních státních zástupců (OSZ PZ, OSZ M) což považuji do jisté míry za úspěch. Vzhledem k vytíženosti soudců a státních zástupců jsem vybral dotazníkové šetření, přestože jsem si vědom, že by měla být spíše zvolena, při menším vzorku soudců a státních zástupců, technika rozhovoru při výzkumu. Vzhledem k tomu, že mě zajímaly i názory této reprezentativní skupiny, neboť v procesu dokazování jsou největším garantem nestrannosti a nezávislosti, jsem volil tuto skupinu pro dotazníkové šetření. Zároveň byla provedena analýza sedmi rozsudků za účelem zjištění, jak s protokoly o prověrce na místě nakládají soudy.

Cílem analýzy trestních spisů, resp. protokolů o prověrce na místě bylo ověřit si znalosti kriminalistů v praxi při realizaci prověrky na místě včetně vyplňování protokolů. Jak z teoretické části vyplynulo, prošla prověrka výpovědi na místě dlouhým vývojem, než byla včleněna do trestního řádu jako samostatný procesní úkon. Samotní kriminalisté v minulosti neměli jasno, jaký úkon realizují, neměli jednotný názor ani jak mají tento úkon nazývat atd. Z nápadu trestních spisů za roky 2019 až 2022 byla provedena analýza celkem šestnácti náhodně a cíleně vybraných dokumentací, resp. formulářů s názvem Protokol o prověrce na místě ve smyslu ustanovení § 104e) tr. řádu. Při této analýze byla pozornost zaměřena na posouzení základních taktických zásad a na vyskytující se problémy kriminalistické praxe při realizaci předmětného úkonu. Pro ukázkou samotné realizace prověrky výpovědi na místě byly vybrány tři případy sériové majetkové trestné činnosti a jedné vraždy. Zaměřil jsem se na zjištěných případných chyb

v protokolu o prověrce na místě (prověrce výpovědi na místě). Z důvodu dodržení GDPR a s tím souvisejících osobních údajů nebudou přesně uváděny osobní údaje podezřelých, jako jsou data narození, bydliště, místa spáchání atd. Své terénní šetření jsem musel přizpůsobit technickým a organizačním možnostem všech zainteresovaných subjektů. Terénní šetření jsem opakovaně provedl v době od prosince 2022 do ledna 2023 na KŘPS (vybraný Územní odbor SKPV).

Cílem analýzy rozsudků bylo zjistit, jak s protokoly o prověrce na místě nakládají soudy.

Cílem dotazníkového šetření bylo zjistit, jak v současné době nahlíží na procesní úkon prověrky na místě soudci a státní zástupci. Zároveň mě zajímal i jejich pohled na případnou změnu ustanovení § 104e TŘ. V dotazníku byly použity 3 druhy otázek (uzavřené, polouzavřené a otevřené). Dotazníky byly vyhodnoceny tabulkami absolutních a relativních četností. Výsledky byly znázorněny i v grafech. Při vyhodnocení výsledků byla využita i metoda matematicko-statistická. Dotazníky byly rozdány soudcům a státním zástupcům. Za tímto účelem jsem požádal 2 soudce a 2 státní zástupce, jestli by mohli předat dotazníky svým kolegům. Z výše uvedeného důvodu byla návratnost dotazníků 100 %. Zkoumaný soubor obsahoval 20 analytických jednotek (10 soudců a 10 státních zástupců). Zajímal mě názor jak soudců, tak i státních zástupců na danou problematiku, protože jsem se domníval, že i jejich pohled a názor přispěje k ucelenějším poznatkům o prověrce na místě, proto byl zvolený výše uvedený reprezentativní vzorek. V závěru dotazníku měli možnost soudci i státní zástupci vyjádřit náměty, postřehy, připomínky a aktuální problémy ve věci prověrky na místě, a to z pohledu jejich praxe. Grafické znázornění výsledků z dotazníku včetně tabulek je uvedeno v příloze 3 a 4. Dotazníky jsou uvedeny v příloze 5 a 6.

Jak již bylo uvedeno, byly analýze podrobeny soudní rozhodnutí, o kterých pojednává následující podkapitola.

8.3 Jak s protokoly o prověřce na místě nakládá aplikační praxe soudů?

V obecné rovině je nutné konstatovat, že základním cílem trestního řízení je zákonnými prostředky a způsoby odhalit pachatele skutku, který naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle hmotného trestního práva, jakož i vyšetřit tento skutek a postavit obžalovaného před soud. Je to právě soud, kdo rozhoduje zákonným způsobem o vině či nevině. Účelem trestního řízení tedy je spravedlivé potrestání pachatele, avšak i realizace řádného zákonného procesu za účelem pravdivého skutkového zjištění. Podle ustanovení § 2 odst. 6 TR orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v souhrnu.¹³⁰

8.3.1 Důkaz zcela nepřijatelný (soudy dovodily neexistující důkaz)

Existují rozhodnutí soudů o nezákonnosti postupu policejních orgánů při realizaci různých procesních úkonů a s tím spojeného opatřování důkazů. Tato se vztahují k prověřce na místě. Tak například z obsahu rozhodnutí Ústavního soudu pod sp. zn. ÚS 2014/07 vyplývá, že *„odsouzení pachatele trestné činnosti je v souladu s čl. 80 Ústavy České republiky primárně věcí státního zastupitelství. Je to tedy státní zastupitelství, kdo nese odpovědnost za to, aby soudu předložená trestní věc byla podložena procesně použitelnými důkazy, které jsou potřebné k vydání rozhodnutí o vině i trestu v souladu s podanou obžalobou.“*¹³¹ Obecné soudy nesmí být v pozici pomocníka veřejné žaloby a usilovat jen o odsouzení pachatele (což je rolí veřejné žaloby). *„Nelze k takovému výkladu rolí těchto institucí dospět ani výkladem § 2 odst. 5 alinea ultima trestního řádu.“*¹³² Uvedené ustanovení je v souladu s ústavními principy spravedlivého procesu, ze kterých vyplývá i rozvržení rolí jeho aktérů (účastníků). Je vykládáno tak, že soud musí doplňovat dokazování v rozsahu potřebném pro spravedlivé rozhodnutí, které nemusí vést k odsouzení pachatele. Ústavní soud již v minulosti vymezil obecné podmínky, za jejichž splnění má nesprávná realizace důkazního řízení za

¹³⁰ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) v posledním znění

¹³¹ Nález Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 2014/07 ze dne 14. 5. 2008

¹³² Nález Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 2014/07 ze dne 14. 5. 2008

následek porušení základních práv a svobod, a to s ohledem na zachování spravedlivého procesu. Jedná se o případy důkazů, kdy stěžovatel tvrdí, že byly opomenuty. Nebo byly důkazy použity v rozporu s procesními předpisy. Jde i o případy, kdy byly důkazy svévolně hodnoceny bez přijatelného racionálního logického základu, přičemž Ústavní soud ruší rozhodnutí předchozích soudů pouze tehdy, pokud jde o nejextrémnější excesy.¹³³

Z níže uvedeného příkladu vyplývá, že před soudem nelze použít úřední záznam sepsaný před zahájením trestního stíhání s ohledem na ustanovení § 158 odst. 5 TŘ. Nemůže být soudem uznán níže uvedený úřední záznam o podání vysvětlení. Nelze připustit názor policistů, že je možné rozdělit výslech podle ustanovení § 158 odst. 3 TŘ na dvě části – na jednu část, která je již procesně využitelná jako část důkazu (vnímání smysly, vyprávění vyslychané osoby) a na druhou část ve smyslu vysvětlení dle ustanovení 158 odst. 3 a 4 TŘ. Nelze tento výslech kriminalisty zprocesnit, a ani nelze na jeho základě uměle vytvořit důkaz prověrky na místě i jeho přílohy (fotodokumentaci). Není možné z listin označených jako fotodokumentace dovodit další existující určitý formalizující důkaz (prověrku na místě). Odvolací soud uvedl, že předmětné listiny nepojednávaly o prověrce na místě, tudíž ani nesplňovaly formální náležitosti. Nebylo tedy úmyslem realizovat prověrku na místě ze strany policistů, což vyplývá i z pořizování fotodokumentace. A ani skutečnost, že je na místě i stěžovatel (obviněný), nemůže nic změnit. Nebyla k fotodokumentaci přizvána ani nezúčastněná osoba. Nebyl policisty sepsán protokol o prověrce na místě. Závěrem lze shrnout, že obecné soudy nemohou svým výkladem vytvořit důkaz, který policejní orgán ani neměl v úmyslu realizovat a vůbec ho neprovedl. Obecné soudy proto porušily čl. 8 odst. 2 a čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Soudy nemohou takto postupovat ani v situaci důkazní nouze obžaloby, tento důkaz je procesně nepřijatelný (nelze dovodit důkaz, který neexistuje). Ústavní soud v této věci vyhověl stěžovateli a napadená rozhodnutí v této věci včetně rozhodnutí dovolacího soudu zrušil.¹³⁴

---

¹³³ Nález Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 2014/07 ze dne 14. 5. 2008

¹³⁴ Nález Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 2014/07 ze dne 14. 5. 2008

8.3.2 Nesprávné vyhodnocení důkazu (nezákonné splnění podmínek při přečtení protokolu jako listinného důkazu soudem v hlavním líčení)

Dalším případem chybného chápání smyslu prověrky výpovědi na místě ze strany orgánů činných v trestním řízení, v tomto případě vadného rozhodnutí soudu prvního stupně, lze zmínit případ pokusu zvláště závažného zločinu vraždy dle ustanovení § 21 odst. 1 k ustanovení § 140 odst. 1 TZ, jehož se měl dopustit obžalovaný v bytě, který měla pronajatý jeho přítelkyně (poškozená). V obývacím pokoji, kde došlo k vzájemné slovní i poté fyzické rozepři, se vzájemně přetahovali o kuchyňský nůž s vybroušeným pilkovým ostřím (délka čepele nože 23 cm). Poté obžalovaný poškozené přiložil nůž na krk a způsobil jí řeznou ránu na levé straně krku délky 5 cm a hloubky cca 0,5 cm. Obžalovaný musel vědět, že s ohledem na podobu nože a skutečnost, že poškozená byla v pohybu, by mohlo dojít k naříznutí či přeříznutí orgánů měkké struktury v krku (především vnější krční žíly, vnitřní krční žíly či velké tepny – krkavice), a tím by mohlo dojít až k vykrvácení poškozené, nebo k plicní vzduchové embolii, k přímému ohrožení života poškozené. Naštěstí k uvedeným následkům nedošlo, ale jen shodou okolností.

Z rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 10. 12. 2015 pod sp. zn. 3 To 112/2015 v uvedeném shora popsáném případě vyplývá, že Vrchní soud v Olomouci zrušil v celém rozsahu rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2015, č.j. 1 T 4/2015-568, a podle ustanovení § 259 odst. 1 TŘ věc vrátil soudu prvního stupně. Předmětem posouzení odvolacího soudu bylo zjistit, jak došlo k poranění krku poškozené, kdy byla poškozená zraněna ve svém bytě. Již v přípravném řízení, aby se zjistilo jednání aktérů, jak probíhal konflikt a napadení, při kterém došlo ke zranění poškozené, bylo přistoupeno k úkonům prověrky na místě za přítomnosti obžalovaného, poškozené, svědka, státního zástupce, obhájce, znalce a vyšetřovatele. Názorně při prověrce na místě probíhala demonstrace vzniku poranění a byly upřesňovány výpovědi obžalovaného, poškozené a svědka, které se oproti původním jejich výpovědím výrazně změnily a doplnily. Z obsahu protokolu vyplývá, že k prověrce na místě došlo v jejím bytě. Prověrka na místě byla dokumentována videozáznamem, fotodokumentací a náčrtem. Vrchnímu soudu v Olomouci při odvolání bylo v příloze spisu předloženo i DVD s částí prověrky na místě, jen ale ve věci úkonu provedeném za přítomnosti obžalovaného (obrazový a hlasový záznam zbývající části tohoto

úkonu příloha neobsahovala). Obálka s DVD byla nerozlepena, proto bylo možné usoudit, že nalézací soud DVD neshlédl a jak již bylo uvedeno, neměl k dispozici ani celý zbytek. Proto soud vycházel jen z obsahu protokolů, co jednotlivé osoby uvedly při prověrce. V hlavním líčení nalézací soud nepostupoval správně, když vyhodnotil věcné důkazy a jednotlivým stranám je zcela paušálním způsobem, tedy formálně, nikoliv fakticky, předložil dle ustanovení § 213 odst. 1 TŘ k nahlédnutí. Strany jejich provedení přečtením dle ustanovení § 213 odst. 2 TŘ nepožadovaly a soud je shledal za řádně provedené. Při svém hodnocení nalézací soud uvedl, že v odůvodnění rozhodnutí je zmíněn protokol o prověrce na místě, ale není zde uveden obrazový záznam. Odvolací soud upozorňuje, že dlouhodobě zastává názor řádného postupu v hlavním líčení při provedení věcných důkazů (listinných - posudků, odborných vyjádření, zpráv státních orgánů, obecných listin) a jiných věcných důkazů před soudem prvního stupně a to podle dle ustanovení § 213 odst. 1 a odst. 2 TŘ (nalézacími soudy obecně respektováno). Množství materiálů (důkazů), které nebyly rozlišeny, neumožňují přezkoumání, které z těchto materiálů byly soudem považovány za řádný zákonný důkaz, na nějž se postup stanovený v ustanovení § 213 odst. 1 TŘ vztahuje nebo se jedná o dokumenty, jenž podmínky zákonného důkazu vůbec nesplňují, případně se jedná o jiný druh důkazního prostředku, který je možno v hlavním líčení provést pouze za splnění jiných zákonných podmínek.¹³⁵

Vrchní soud v Olomouci tedy uvedl, že pokud protokol o prověrce na místě obsahuje tvrzení obviněného nebo svědka, která se dost změnila nebo doplnila oproti jejich dříve učiněným výpovědím, pak jejich uvedená vyjádření, a to po řádném poučení, se považují za součást výpovědi. Tento důkaz těmito výpověďmi pak lze v hlavním líčení provést, jak již bylo výše uvedeno přečtením příslušné části protokolů pouze v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 TŘ, resp. ustanovení § 211 odst. 1 až odst. 4 TŘ. Pokud soud prvního stupně přečte takový protokol v hlavním líčení jen jako listinný důkaz ve smyslu ustanovení § 213 TŘ, je to považováno za vážnou vadu ve smyslu ustanovení § 258 odst.1 písm. a), c) TŘ. Vrchní soud v Olomouci tedy zkonstatoval, že procesní postup soudu prvního stupně byl nesprávný. Obecně je protokol o prověrce na místě považován

---

¹³⁵ Usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 3 To 112/2015 ze dne 10. 12. 2015

především za listinný důkaz. Ale odvolací soud uvádí, že se to netýká části protokolu, kdy obžalovaný či svědek dost výrazně změní již svou dřívější výpověď (obsáhle okolnosti jsou komentovány a významným způsobem jsou dotvářeny, případně upřesňovány či měněny proti jejich předchozí výpovědi). Fakticky i formálně jde o doplňující výpověď na místě. Vrchní soud v Olomouci učinil závěr v tom smyslu, že v důsledku nesprávného postupu při provádění jednotlivých důkazů, s porušením závazných procesních pravidel, a tím i absence části významných důkazů, bylo nutno považovat dosavadní dokazování za neúplné, dílem vykazující závažné vady řízení, z toho vyplývající skutkové a právní závěry.¹³⁶

Podobně rozhodoval i Nejvyšší soud v jiné věci, kdy uvedl, že realizace prověrky na místě proběhla v souladu se zákonem. Pořízený protokol o ní byl okresním soudem v hlavním líčení proveden jako listinný důkaz (§ 112 odst. 2 TR.). Poukázal na skutečnost, že nemusí být vždy nezbytné provést prověrku na místě před zahájením trestního stíhání (zda se jednalo o neodkladný či neopakovatelný úkon). Uvedl, že *„procesní použitelnost prověrky na místě nelze vyloučit jen z toho důvodu, že k ní bylo přistoupeno před zahájením trestního stíhání na základě poznatků získaných v rámci obviněným (v tu dobu podezřelým) podaného vysvětlení podle ustanovení § 158 odst. 6 tr. ř. Obecně totiž tento úkon může být proveden i s osobou, která se aktuálně nachází v procesním postavení podezřelého, tj. před zahájením trestního stíhání podle ustanovení § 160 odst. 1 tr. ř.“*¹³⁷ Nejvyšší soud však zdůraznil, že vzhledem *„k podstatě a účelu institutu prověrky na místě jakožto zvláštního způsobu dokazování v rámci, kterého má vyslechnutá osoba pouze doplnit či upřesnit důležité údaje pro trestní řízení vztahující se k určitému místu, není možné závěr o vině obviněného opírat pouze o tento důkaz, byť z něj vyplývá doznání obviněného k trestné činnosti. Jinými slovy prověrka na místě nemůže nahradit, co do svého významu, samotnou výpověď obviněného a v jejím rámci učiněné doznání.“*¹³⁸ Další důkazy, například úřední záznamy o podaném vysvětlení, protokoly o ohledání místa činu, neukazují na osobu obviněného, vztahují se pouze k místu činu a odcizeným i poškozeným

¹³⁶ Usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 3 To 112/2015 ze dne 10. 12. 2015

¹³⁷ Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 484/2019 ze dne 29. 5. 2019

¹³⁸ Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 484/2019 ze dne 29. 5. 2019

věcem. Nelze učinit závěr o vině obviněného vztahující se k některým dílčím skutkům. „*Prověrka na místě provedená jako neodkladný úkon před zahájením trestního stíhání by mohla mít svůj důkazní význam za situace, že by původní doznání uvedl obviněný i ve své výpovědi, která by tak byla důkazně doplněna o prověrku na místě, byť procesní výpovědi časově předcházející.*“¹³⁹ Listinný důkaz (protokol) se nemůže obcházet institutem procesní výpovědi osob (tvrzení, která významně doplňují nebo mění údaje, které jsou předmětem protokolů o jejich dřívějších výpovědích, učiněná vyjádření po řádném poučení jsou součástí jejich výpovědí, a ne listinným důkazem).¹⁴⁰

8.3.3 Odmítnutí stížnosti Ústavním soudem (obviněný nebyl při realizaci prověrky na místě v procesním postavení obviněného, obhájce byl ustanoven až po jejím konání)

Jednalo se o případ, kdy se obhajoba snažila napadnout procesní postup policejního orgánu ve vztahu k opatření důkazního prostředku (prověrky výpovědi na místě) za účelem zproštění viny odsouzeného. Jednalo se o rozhodnutí Ústavního soudu II. ÚS 2999/16 ze dne 25. října 2017, jímž byla odmítnuta ústavní stížnost stěžovatele směřující proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2016, sp. zn. 44 To 569/2015, a proti usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 6. 2016, č.j. 3 Tdo 757/2016-35. Stěžovatelem byl odsouzený pachatel za majetkovou trestnou činnost.

Stěžovatel namítl, že realizací prověrky na místě došlo k porušení práv vyplývajících z ústavy, a to k porušení práva na spravedlivý proces v předsoudní fázi trestního řízení. Namítal, že prověrka na místě nemůže být použita jako důkaz (jedná se o procesně nepoužitelný důkaz) z důvodu, že v době její realizace byl v procesním postavení podezřelého, nikoliv obviněného. Byla provedena na základě jeho výpovědi, kdy byl v postavení podezřelého. Zdůrazňoval, že mu byl přidělen obhájce až po realizaci obou prověrek. Domnívá se, že tomu bylo tak s účelem a cílem nashromáždit proti němu takové důkazní prostředky, které nedokáže následně ustanovený obhájce již vyvrátit, tedy nedosáhne následně plného či alespoň částečného zproštění jeho obžaloby. Ústavní soud se ztotožnil

¹³⁹ Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 484/2019 ze dne 29. 5. 2019

¹⁴⁰ Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 484/2019 ze dne 29. 5. 2019

s hodnocením obecných soudů, neboť stěžovatel podstoupil obě prověrky dobrovolně, naváděl policisty a označoval místa páčání trestné činnosti a k úkonu neměl námitek. Právní pomoc advokáta v postavení podezřelého nevyužil a byl o tomto právu řádně poučen. Obecné soud uvedly, že prověrku na místě lze provádět nejen s obviněným, ale také s podezřelým. Nejvyšším soudem je v usnesení konstatováno, že přestože byl úkon prověrky na místě realizován na základě poznatků, které byly získány z podaného vysvětlení stěžovatele, se považuje za důkaz procesně použitelný, ačkoliv toto vysvětlení nelze obecně za důkaz použít. Poukázal na podstatu a účel prověrky a protokol považuje za plnohodnotný důkaz v listinné podobě, který lze provést v hlavním líčení (§ 112 odst. 2 TŘ). S jeho výkladem se ztotožnil i Ústavní soud.¹⁴¹

8.3.4 Odmítnutí dovolání obviněného (nesprávné označení určitého procesního úkonu, zdokumentování jednání policistů při vydání věci významných v trestním řízení)

Z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 2. 2013, sp. zn. 7 Tdo 1509/2012-42 plyne, že nesprávné označení konkrétního procesního úkonu orgánem činným v trestním řízení, přestože se jednalo o jiný procesní úkon, nezpůsobuje samo o sobě nezákonnost uvedeného vyšetřovacího úkonu. Pokud policista nesprávně označí vyšetřovací úkon jako prověrku na místě podle ustanovení § 104e TŘ, přestože se jednalo jen o zdokumentování dokumentů na místě v té době ještě podezřelého, kdy dobrovolně vydal věci významné pro trestné řízení, nedošlo tím k procesnímu pochybení, jenž má vliv na zákonnost úkonu. Nejvyšší soud rozsudkem odmítl dovolání obviněného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2012 (11 To 51/2012). Obviněný namítl nezákonnost při opatřování důkazů, kdy se podle něho nemělo jednat o prověrku na místě, ale mělo se jednat u něho v bytě o domovní prohlídku, která podléhá režimu, který je přísnější. Uvedené již namíтал i v hlavním líčení před soudem prvního stupně. Namíтал, že ani pro úkon prověrky na místě nebyl řádně poučen ve smyslu ustanovení § 104c odst. 3 TŘ. Z protokolu vyplynulo, že byl obviněný poučen ve smyslu ustanovení § 158 odst. 6 TŘ, a proto při absenci správného poučení jde o úkon, který nebyl

---

¹⁴¹ Usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2999/16 ze dne 25. 10. 2017

realizován v souladu s trestním řádem, avšak soudy k němu přihlížely. Tvrdil, že lze pochybovat, zda úkon byl z jeho strany konán dobrovolně, rovněž i vydání věcí, jak tvrdili policisté a následně to zkonstatovaly oba soudy v rozsudcích. Byl totiž v době realizace prověrky na místě zadržen, omezen na osobní svobodě, neměl obhájce (resp. mu nebyla poskytnuta jeho pomoc), nebyl správně poučen a dle jeho tvrzení podpisy na protokolu o prověrce na místě byly podepsány v omylu. K dalším úkonům, které byly realizovány by nemělo být přihlíženo. Státní zástupce se ztotožnil ve věci prověrky na místě s názorem odvolacího soudu. Nejednalo se o úkon prověrky na místě, ale o vydání věcí podle ustanovení § 78 TR. Tedy úkon, při němž obviněný dobrovolně vydal věci, kdy o dobrovolnosti z jeho strany nelze pochybovat. Podle názoru státního zástupce nebyl důvod k realizaci domovní prohlídky, proto není možné akceptovat jeho výše uvedenou námitku. Nejednalo se o prověrku na místě, protože cílem a účelem realizovaného úkonu v bytě obviněného bylo zajištění věcí. Z úkonu existuje sepsaný protokol o prověrce na místě i protokol o vydání věcí, ze kterých vyplývá, že obviněný se dobrovolně realizovaného úkonu ve svém bytě účastnil, na obou protokolech je dobrovolnost přímo zmíněna. Obviněný pustil policisty do bytu, ukázal předměty, které měly být vydány, a to za účastní nezúčastněného svědka, tudíž nelze pochybovat o dobrovolnosti uvedeného úkonu. A ani z policejního spisu nevyplývá, že by podal stížnost, že by byl k úkonu nucen. Nedošlo k procesnímu pochybení záměnou výše uvedených úkonů (prověrky s vydáním věcí), protože šlo jen o zdokumentování jednání policistů na místě, tj. v bytě (v té době ještě podezřelého) a popis situace, kdy došlo podezřelým k vydání věcí policistům. Proto nebyl důvod k domovní prohlídce, která má smysl, když obviněný nechce vydat hledané věci. Zajištění věcí proběhlo v souladu se zákonem.¹⁴²

8.3.5 Odmítnutí dovolání obviněné (neúčast obviněné, jejího obhájce při realizaci prověrky na místě)

Dalším příkladem je usnesení Nejvyššího soudu pod sp. zn. 4 Tdo 678/2022 ze dne 3. 8. 2022, kterým rozhodl o dovolání obviněné, která byla toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Světlá nad Sázavou, proti

---

¹⁴² Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 1509/2012 ze dne 6. 2. 2013

usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2022 č. j. 11 To 37/2022-927, v trestní věci vedené u Okresního soudu v Mělníku pod sp. zn. 14 T 73/2021 tím způsobem, že podle ustanovení § 265i odst. 1 písm. e) TŘ dovolání obviněné zamítl. Obviněná společně i s obviněným byla uznána vinou pro přečin usmrcení z nedbalosti podle ustanovení § 143 odst. 1, odst. 2 TZ a pro přečin šíření poplašné zprávy podle ustanovení § 357 odst. 2 TZ ve spolupachatelství podle ustanovení § 23 TZ. V době od března do května 2020 opakovaně pobývala a přespávala s nezletilým synem a se svým přítelem (spoluobviněným) v blízkosti čerpací stanice pod mostem, ač si byla vědoma toho, že na tomto místě nemůže svému synovi zajistit vhodné prostředí. Přitom disponovala vybaveným bytem. Nezajistila mu tak dostatečnou pozornost, péči ani vhodné oblečení, čímž zavinila smrt svého nezletilého syna (na podchlazení zemřel v kočárku). Následně tělíčko nezletilého s kočárkem společně s přítelem ukryli do rozpadlé hájovny a po několika dnech se na místo vrátili, kde tělíčko s nastupujícími hnilobnými procesy vložili do batohu a hodili ho do řeky. Asi po týdnu společně oznámili na linku 158, že novorozence někdo unesl v době, kdy jeho matka usnula, což vedlo k rozsáhlé a bezdůvodné dvoudenní záchranné pátrací akci složek integrovaného záchranného systému.¹⁴³

V části podání dovolatelka uvedla, že postupem orgánů činných v trestním řízení byla od počátku omezena ve svém právu na obhajobu, kdy policie vůči ní postupovala účelově, omezila její právo na obhajobu, přičemž veškeré listinné důkazy, které se opírají o napadená soudní rozhodnutí, vycházely z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací, resp. z prověrky na místě podle ustanovení § 104e odst. 1 TŘ, ač nebyla k tomuto úkonu přizvána nejen ona, avšak ani její později ustanovená obhájkyň z důvodu nutné obhajoby podle ustanovení § 36 odst. 3 TŘ. Dovolatelka považovala na prověrku navazující úkony za úkony, které jsou procesně nepoužitelné. Další na to navazující nepřímé důkazy pak podle jejího názoru svědčily jen o stavu poškozeného před jeho úmrtím, avšak netvořily ucelený řetězec důkazů, který by vypovídal cokoli o samotných okolnostech úmrtí novorozence. Státní zástupkyně k dovolání uvedla, že se neztotožnila s námitkami obhajoby, že trestní stíhání obviněné bylo

---

¹⁴³ Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 678/2022 ze dne 3. 8. 2022

zahájeno opožděně a že prověrka na místě činu byla provedena v rozporu s ustanovením § 104e odst. 1 TŘ. Neztotožnila se ani s tím, že v řízení došlo k opomenutí některých podstatných důkazů. S námitkou, že policejní orgány pochybily při konání prověrky na místě, k níž nebyla přibrána, byly předmětem jednání soudu prvního i druhého stupně. Obviněná dokonce ani nerozvedla, jak by mohla její osobní přítomnost při prověrce na místě ovlivnit průběh prověrky na místě nebo jak by poznatky z ní získané mohly ovlivnit její průběh. Tedy jak by tento nezákonně uskutečněný důkaz ovlivnil skutkové závěry plynoucí z jiných důkazů (např. znaleckých posudků). Obviněná uvedla, že policejní orgán úmyslně po několik měsíců odkládal její trestní stíhání proto, aby kromě jiného mohl odůvodnit její nepřítomnost (posléze i obhájce) u realizace vyšetřovacího úkonu (prověrky na místě) a tím ji vlastně co nejvíce zkrátil v právu na obhajobu. Uvedené její tvrzení lze vnímat jako účelové. Za každou cenu se snažila zpochybnit zákonnost, kvalitu a výsledky provedeného dokazování. Šlo jí o snahu se vyhnout trestní odpovědnosti za vytýkané jednání. K otázce rozsahu provedených důkazů, který dovolatelka považovala za nedostatečný, soud konstatoval, že trestní řád neurčuje pravidla pro míru dokazování potřebného k objasnění té či oné významné skutkové okolnosti. Z tohoto důvodu je na soudu, aby v každé fázi procesu zvažoval, jestli jsou důkazy dostatečné nebo jaké důkazy je třeba provést. Stále je nutné mít na paměti, že účelem dokazování v trestním řízení je zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí podle ustanovení § 2 odst. 5 TŘ, načež tento účel podle názoru dovolacího senátu v posuzované trestní věci naplněn byl.¹⁴⁴

Dle mého názoru z rozsudku vyplývá, že pokud se nezúčastní přímo obviněný prověrky na místě, může být dostačující, pokud se prověrky na místě zúčastní, jako v tomto případě jen svědek. Nemusí být realizována prověrka na místě především s obviněným. Nejde tedy o procesní pochybení policejního orgánu, pokud z výslechu, z jednání obžalované, nevyplýnul relevantní důvod pro konání prověrky s její účastí. Naopak z výkladu soudu je zřejmé, že se obviněná snažila účelně vyhnout trestnímu stíhání s tím, že poukázala na skutečnost, že prověrka na místě nebyla konána za její účasti. Je věcí soudu, aby v každé fázi

---

¹⁴⁴ Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 678/2022 ze dne 3. 8. 2022

procesu zvažoval, jestli jsou důkazy dostatečné nebo jaké důkazy je třeba provést a jak se s případnými podanými námitkami vypořádá v odůvodnění svého rozhodnutí.

8.3.6 Odmítnutí stížnosti (nepřizvání nezúčastněné osoby k úkonu)

Byl vynesena rozsudek Městského soudu v Praze nad pachatelem, který kromě jiných trestných činů spáchal i vraždu. Při podaném odvolání Vrchní soud v Praze podané odvolání zamítl jako nedůvodné. Stěžovatel následně podal dovolání a Nejvyšší soud jej odmítl jako neopodstatněné. Stěžovatel se domníval, že mohlo dojít k usmrcení poškozeného i z jiné příčiny, protože soudy některé jeho předkládané důkazy ignorovaly. Například v době spáchání trestného činu byl opilý a není zcela zřejmě prokázáno možné úmrtí poškozeného, když padal do kanalizační šachty. Myslí si, že soudy jednaly v jeho neprospěch, protože jeho důkazy nehodnotily objektivně. Stěžoval si, že podstatný byl pro soudy znalecký posudek lékaře, ale ústavní znalecký posudek již obsahoval rozpor. Soudy nepřihlíděly ke skutečnosti, že existují pochybnosti o příčině smrti, které stále existují dle jeho názoru a soudy vyslovily závěry, že oběť byla uškrcena stěžovatelem. Odvolával se proto na ústavní zásadu „in dubio pro reo“. Ústavní soud je oprávněn se jen zabývat, jestli soudy jednaly v souladu s ústavou a jestli nebyla konáním soudů porušena základní práva a svoboda stěžovatele. Pokud Ústavní soud zruší předcházející soudní rozhodnutí, musel by zjistit velké nesrovnalosti v důkazech, ve zjištěních, *„která z těchto důkazů soud učinil a závěry soudu, jinými slovy, svědčí-li jeho rozhodnutí o možné libovůli“*.¹⁴⁵

Ústavní soud vycházel ze skutečnosti, že od začátku stěžovatel tvrdil, že soud jednal jednostranně. Ústavní soud se zabýval postupem soudů a neshledal pochybení (v ústavně právní rovině). Vrchní soud v Praze sám doplnil dokazování a vypořádal se s námitkami stěžovatele. Promítl videozáznam z prověrky výpovědi na místě ze dne 27. 1. 2020. Potvrdil stěžovateli, že při prověrce na místě nebyla na místě nezúčastněná osoba. Důležité ale bylo, že byl stěžovatel dle zákona řádně poučen o konání prověrky na místě. Dobrovolně (bez nátlaku)

---

¹⁴⁵ Usnesení Ústavního soudu sp. zn. III.ÚS 2313/22 ze dne 11. 10. 2022

spolupracoval a na kladené otázky odpovídal. V tomto případě důkaz proškou na místě byl brán jen jako podpůrný. Proto nejde o situaci, která by vyžadovala kasační zásah, nedošlo k takové intenzitě porušení jeho práv. Stěžejní byl v této věci i znalecký posudek z odvětví psychiatrie a psychologie. Jeho úmysl spáchat trestný čin (zabít poškozeného) dosvědčuje i zajištěná zbraň a vedení způsobu útoku. I Nejvyšší soud podrobně prozkoumal důkazy, vysvětlil i dva rozporné znalecké posudky v souvislosti s ostatními důkazy a došel ke stejnému závěru jako předchozí soudy, které tuto věc řešily (že stěžovatel usmrtil oběť).¹⁴⁶

Pokud soud po vyhodnocení důkazní situace dospěje k závěru, že jedna ze dvou existujících verzí je pravdivá (její věrohodnost není ničím zpochybněna) a úvahy vedoucí k tomuto závěru zahrne do odůvodnění svého rozhodnutí, nejsou splněny podmínky pro uplatnění zásady "v pochybnostech ve prospěch pachatele", neboť soud pochybnosti nemá. Ústavní soud zamítl stížnost, protože nedošlo k pochybení soudů v postupech při hodnocení důkazů a ani v jejich učiněných závěrech.¹⁴⁷

Z výše uvedeného vyplývá, že i přestože nebyla přizvána nezúčastněná osoba, aby se zúčastnila úkonu prověrky na místě, nemusí jít vždy o takové procesní pochybení, které by mělo za příčinu znehodnocení dalších důkazů a mělo vliv na závěry soudu. V tomto případě byla prověrka na místě využita soudem jako podpůrný důkaz. Z pohledu všech řízení považuji za důležité zmínit, že by vždy měla být nezúčastněná osoba přizvána, aby prověrka na místě (její realizace) nemohla být napadena obžalovaným. Je velmi důležitý i postup soudů, které musí hodnotit důkazy s velkou pečlivostí. Pokud má příslušný soud jistotu ve svém tvrzení a řádně vykreslí a zdůvodní skutečnosti, které vedly k jeho závěru včetně uvedení důkazů v odůvodnění svého rozhodnutí, k zásadě „in dubio pro reo“ nepřistoupí, neboť nejsou splněny podmínky pro uplatnění uvedené zásady, protože příslušný soud pochybnosti nemá.

---

¹⁴⁶ Usnesení Ústavního soudu sp. zn. III.ÚS 2313/22 ze dne 11. 10. 2022

¹⁴⁷ Usnesení Ústavního soudu sp. zn. III.ÚS 2313/22 ze dne 11. 10. 2022

8.3.7 Protokol o prověrce na místě a ohledání (relevantní důkaz)

Velmi častým úkonem, který je zpravidla realizován před prověrkou na místě je ohledání.

Z judikátu I. ÚS 1517/2022 ze dne 23. 8. 2022 vyplynulo, že proběhl při vyšetřování trestného činu úkon prověrky na místě a ohledání místa činu, kde byly pořízeny barevné fotografie a videozáznam, což přispělo k objektivizaci místa trestného činu. Byla změřena vzdálenost mezi útočníkem a poškozeným, jaká mohla být v době hodů předmětem. Svědek uvedl, že se jednalo asi o sklo (láhev). Při ohledání místa se našla skleněná láhev od Coly (250 ml a 238 g). Stěžovatel namítal, že měl zraněnou levou ruku, ale z lékařských zpráv vyplynulo, že v době, kdy došlo ke spáchání trestného činu neměl ruku v sádře, což potvrdily i další osoby, které byly na místě činu a videozáznam z bezpečnostních kamer.

Ani v tomto případě nešlo o porušení ústavou zaručených práv. Ústavní soud neshledal pochybení v postupech soudů.¹⁴⁸

Závěrem lze říci, že úkon prověrky na místě je úkonem, který se využívá jako důkazní prostředek u soudu poslední dobou častěji.

8.4 Protokoly o prověrce na místě z trestních spisů

Jak již bylo uvedeno, bylo podrobena analýze 16 protokolů s názvem prověrka na místě.

8.4.1 Protokol č. 1 (usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 678/2022)

O kazuistice uvedeného případu pojednává podkapitola 7.3.4. Z protokolu je patrné, že podstoupil prověrku na místě podezřelý v trestní věci usmrcení novorozence. K prověrce na místě byla přizvána jedna nezúčastněná osoba. Účelem prověrky bylo zjistit shodu s původní výpovědí a upřesnění místa, kde k trestné činnosti došlo s cílem zjistit i další nové důkazy. K tomuto úkonu nebyli použiti figuranti (dosud je na protokolu prověrky výpovědi tato kolonka

---

¹⁴⁸ Usnesení Ústavního soudu ČR sp. zn. I ÚS 1517/2022 ze dne 23. 8. 2022

uvedena). Zároveň nebyly použity jiné pomůcky. Součástí dokumentace je fotodokumentace a protokol ve věci prověrky na místě. Při realizaci úkonu bylo sucho, probíhala večer, ještě za světla s dobrou viditelností. Prověrka byla zahájena ze dvora KŘPS. Během protokolu byly ze strany policisty, který řídil průběh prověrky na místě, pokládány pachateli otázky, například aby upřesnil, kde došlo k úmrtí novorozence, kde přespávali s obviněnou, co se nachází v tomto místě a jeho okolí, co používali atd. Z protokolu nevyplývá, že by prohlídku konal dobrovolně. V protokolu nejsou otázky ani odpovědi citovány v přímé řeči, což pak nemusí úplně vypovídat realitě. Na protokolu nejsou uvedeny všechny zúčastněné osoby (uvedeny pouze dvě osoby za PČR, pachatel a nezúčastněná osoba). Po hodině byla prověrka na místě ukončena. Z prověrky na místě vyplývá, kde zaparkovali kočárek s dítětem, kdy se vrátili ke kočárku a co dál udělali. Policisté řádně jednotlivé body mapovali, jak vyplývá z protokolu o prověrce na místě. Jak již bylo dříve v textu uvedeno, prověrky na místě se matka dítěte (podezřelá, obviněná a nakonec odsouzená) nezúčastnila, což napadla při své obhajobě před soudy.

Protokol o prověrce na místě obsahoval jednu stránku textu o průběhu její realizace. Protokol nebyl podepsán všemi zúčastněnými osobami (například chybí podpis kriminalisty, který pořizoval fotodokumentaci). Za chybu lze vytknout i nezaprotokolování souhlasu podezřelého o dobrovolné účasti při realizaci prověrky na místě. Na druhou stranu vyplývá z protokolu, že podezřelý spolupracoval při prověrce, sám dovedl kriminalisty na místo činu, kde zanechali s přítelkyní kočárek, kde přespávali a z jakého místa na konec hodili do řeky kočárek, demonstroval svou činnost během úkonu a odpovídal na dotazy, které mu položil kriminalista. Podstatná je i skutečnost, že mohlo dojít ke zkreslení či nepřesné definici otázek a odpovědí v protokolu, protože by bylo důvěryhodnější, kdyby byly otázky a odpovědi zapsány v přímé řeči (v uvozovkách). Domnívám se, že šlo skutečně o úkon prověrky na místě, protože se prověrka výpovědi na místě konala za účelem ověření výpovědi pachatele (o místech), a i s cílem najít místa a věci související s trestným činem včetně skutečnosti, že byla realizována i za účelem zajištění nových důkazů. Výchozí bod v protokolu nebyl podle mého názoru dobře uveden (nebyla za tímto účelem zaznamenána otázka a odpověď

pachatele v protokolu). Z protokolu je jen patrné, že jeho součástí je fotodokumentace. Protokol obsahoval jednu stranu textu o průběhu realizace.

8.4.2 Protokol č. 2

Protokol o prověrce na místě se týkal trestní věci majetkového charakteru (krádeže vloupáním do rodinných domů). Osobou podstupující prověrku na místě byl podezřelý, ročník 1997. Prověrku na místě provedli dva policisté SKPV. Místem prověrky byly ulice a nemovitosti spadající do služební působnosti Územního odboru M, ve kterých došlo k vloupání do rodinných domů a bytů. Důvodem a účelem prověrky na místě bylo zjištění a ztotožnění míst, kde došlo ke spáchání trestné činnosti a věcí s nimi spojených. Chybně byl v protokolu vyplněn figurant (s daty podezřelého, roč. 1997). Jak již upozorňoval Z. Konrád, měl by se upravit protokol o prověrce na místě tak, aby neobsahoval pole „figuranti“. Kdyby totiž protokol neobsahoval uvedené pole, nebylo by příslušným kriminalistou omylem vyplněno. Použitými pomůckami byl fotoaparát a sada čísel. Prověrky na místě se zúčastnila nezúčastněná osoba. Dokumentace prověrky na místě byla nedílnou součástí provedeného úkonu. Prověrka na místě se konala za následujících podmínek. Probíhala za denního světla (při 4 °C) a bylo větrno. Údaje o hodině začátku a konce prověrky jsou obsahem protokolu. Podezřelý byl poučen v procesním postavení obviněného podle ustanovení § 33 odst. 1 TŘ a násl., ač proti němu nebylo v tu dobu ještě zahájeno trestní stíhání podle ustanovení § 160 odst. 1 TŘ. Věc se totiž nacházela ve stadiu prověřování podle ustanovení § 158 odst. 3 TŘ. O tomto svědčí samotný text poučení, který je zjevně použit z protokolu o výsledku obviněného. Ve své podstatě byl text poučení převzat, což bylo policisty ošetřeno tak, že do nadpisu poučení bylo vloženo „Poučení obviněného“, za které bylo vloženo - „podezřelého.“ Z textu o průběhu prověrky na místě vyplývá, že osoba podezřelá byla opakovaně označována za obviněnou, když je uvedeno v protokolu, že obviněný vedl pracovníky SKPV a nezúčastněnou osobu z parkoviště služebny PČR na Prahu a za Š. mostem doprava přes obce O. a Ch. do obce V., kde ukázal budovu u místního fotbalového hřiště, kde je v této budově zdravotní středisko (viz foto č. 1). Dále označil okno, kterým se vloupal do budovy (viz foto č. 2). Následně vedl obviněný všechny

přítomné z obce V. zpět přes obce Ch. a O. směrem na Prahu do obce B., kde ukázal u místní autobusové zastávky dům čp. 00 (viz foto č. 3) a jeho zadní vrata, kudy k domu vešel (viz foto č. 4). Následně ukázal ze dvorku okno domu, které se pokoušel vypáčit, a to následně poškodil tak, že praskla i skleněná výplň okna (viz foto č. 5). Poté od hlavní silnice za místní zastávkou ukázal plot u domu, který při odchodu přeskočil a z místa odešel (viz foto č. 6). Poté vedl přítomné zpět směrem na M. do obce L., kde ukázal autobusovou zastávku naproti domu v ul. M. a za ní místo pro kontejnery, kde čekal, než se vloupal do domu (viz foto č. 7). Pak ukázal naproti zastávce dům, kam vešel na pozemek (viz foto č. 8), a kde následně otevřel dveře do domu, odkud odcizil věci (viz foto č. 9). Poté vedl přítomné k místní autobusové zastávce směrem na M., kde označil křoví, kde vyhodil část odcizených věcí (viz foto č. 10). Následně vedl přítomné z obce L. zpět směrem na M. do obce K., kde v části L., ukázal k odbočení doprava, a to do zadní části obce k domu (viz foto č. 11), kde v pravé části domu ukázal okno, kterým se vloupal do domu (viz foto č. 12). Nato již vedl obviněný všechny přítomné zpět na M., do ulice V., kde ukázal dům, kam se též vloupal (viz foto č. 13). Zepředu domu ukázal na dveře, které otevřel a odkud odcizil věci (viz foto č. 14). Ukázal opodál v ul. V. Ž. dům vedle domu čp. Y, který měl č. p. X, kam nejprve vlezl na pozemek (viz foto č. 15) a odkud bez jakékoliv krádeže přeskočil na pozemek domu č. p. X, kde se vloupal do domu (viz foto č. 16). U domu ukázal okno, kde byla nasazená síťka proti hmyzu, kterou sundal a následně vypáčil okno (viz foto č. 17). Nedaleko se též nacházel dům, a to v ulici N. B., kam následně vedl přítomné a dům ukázal (viz foto č. 18). U domu ukazuje též dveře, které otevřel a zevnitř domu odcizil věci (viz foto č. 19). Pak vedl opodál přítomné do nedalekého stromy zarostlého porostu, kde ukázal naproti autobusové zastávce místo, kde vyházel část odcizených věcí, jež se nachází naproti domu č. p. X (viz foto č. 20). Ve stejné ulici, ale o 30 m dál ukazoval také dům č. p. X, kam se také vloupal (viz foto č. 21). Na pozemku u domu ukázal skleník, kde vzal dvě zahradnické lopatky (viz foto č. 22), kterými následně vypáčil u domu okno, aby mohl do domu vlézt a zde odcizit věci (viz foto č. 23). V neposlední řadě vedl obviněný přítomné přes M. do ulice V. V., kde ukázal na rohový dům č. p. X, kam se též pokusil vloupat (viz foto č. 24). U domu také ukázal dveře, které se pokoušel vypáčit a ve kterých po neúspěchu zanechal páčidlo (viz foto č. 25). Na závěr vedl všechny přítomné na parkoviště

nad V. vyhlídku na M., dále před místní školu ZŠ J. S., kde ukázal kontejnery, do kterých také vyhodil některé z odcizených věcí (viz foto č. 26). Poté si ještě obviněný vzpomněl na vloupání do jednoho z domů na M., kdy vedl přítomné do nedaleké ulice A. B. k domu č. p. X (viz foto č. 27), kde ukázal, jak přeskočil plot a otevřel neuzamčené dveře domu (viz foto č. 28), kde následně z chodby domu odcizil dvě prasátka plná drobných mincí.

Ze závěru prověrky výpovědi na místě vyplývá, že tento úkon byl proveden za účasti pracovníků SKPV, kteří provedli fotodokumentaci, na které je zachycen celý průběh úkonu. Prověrkou na místě byla zmapována trestná činnost a účast podezřelého (nesprávně uvedeno obviněného) ve výše uvedených lokalitách. Průběh prověrky na místě proběhl bez závad a komplikací. Obviněný se ke všem skutkům plně doznal. V průběhu celého úkonu nebyl na obviněného vyvíjen žádný psychický nebo fyzický nátlak a vše ukazoval a naváděl ze své vůle. Prověrka na místě byla nedílnou součástí spisového materiálu. Prověrka na místě trvala celkem dvě hodiny. Protokol o prověrce na místě byl předložen všem účastníkům a následně byl i všemi účastníky úkonu podepsán. V podpisové doložce je pod osobou podstupující prověrku na místě označen podezřelý.

Při vyhodnocení úkonu prověrky na místě a s tím souvisejícího formuláře, lze konstatovat, že samotná realizace tohoto úkonu byla zcela zjevně náročná, neboť pachatel provedl vloupání do celé řady objektů, které policistům při této prověrce spolehlivě ukázal. Pokud jde o již zmíněná poučení, tak zde uvádím, že policisté zvolili zřejmě z důvodu zachování právní jistoty poučení obviněného. Pokud jde o figuranta, tak rozhodně jím nemohl být v tomto případě sám podezřelý, nehledě na to, že při úkonu prověrky výpovědi na místě (použit správný výraz) žádný figurant nebývá. Faktem je, že policisty mohl zmást v tomto ohledu samotný předtisk formuláře v rámci ETŘ (elektronické trestní řízení), neboť zde je text s názvem „Figuranti“ předtištěn. Za další nedostatek považuji, že v protokolu není výslovně uveden výchozí bod prověrky (za „výchozí bod je považováno“, není v tomto smyslu ani zdokumentována otázka a odpověď podezřelého) a není zde výslovně uvedeno, že se podezřelý tomuto úkonu podrobuje dobrovolně. V protokolu je zaznamenáno, že obviněný vede účastníky úkonu z parkoviště služebny PČR. Domnívám se pro odstranění všech nejasností, že by stálo za

úvahu i v samotném protokolu uvádět výchozí bod prověrky (například místo pole figuranti zaměnit za pole výchozí bod prověrky uvedený např. podezřelým). Státním zástupcem byl „Protokol o prověrce na místě“, jako důkaz mimo řady jiných důkazů, zmíněn v obžalobě. Zda a jak byl hodnocen tento důkaz soudem není z odsuzujícího rozsudku pachatele zřejmé (jedná se o trestní příkaz bez odůvodnění). Lze však předpokládat, že k tomuto soudcem přihlédnuto bylo.

8.4.3 Protokol č. 3

Protokol se týkal trestní věci majetkového charakteru (krádež vloupáním do vozidel, bytových domů, koláren a sklepů). Osobou podstupující prověrku na místě je podezřelý M. D., ročník 1977. Prověrka na místě byla provedena ještě s dalším podezřelým (spolupachatelem), avšak co do významu a obsahu, jsou si tyto protokoly podobné, proto se zaměřím jen na prověrku výpovědi na místě s osobou M. D. Prověrku na místě provedli policisté SKPV v ÚO M. Místem prověrky jsou ulice a bytové domy spadající do služební působnosti v shora uvedeném služebním obvodu, ve kterých došlo k vloupání do motorových vozidel, bytových domů, sklepů a koláren. Důvodem a účelem prověrky na místě je doplnění a upřesnění údajů důležitých pro trestní řízení. V kolonce „Figuranti“ je v protokolu uvedeno - „bez figurantů“. Použitými pomůckami byl fotoaparát a sada čísel. Úkonu byla přizvána i nezúčastněná osoba. Dokumentace prověrky na místě je nedílnou součástí provedeného úkonu. Prověrka na místě se konala za denního světla, 10 °C. Data o čase konání prověrky jsou součástí protokolu. Osoba podstupující prověrku na místě (podezřelý) byla rovněž poučena v procesním postavení obviněného podle ustanovení § 33 odst. 1 TŘ a násl., ač proti ní nebylo v tu dobu zahájeno trestní stíhání podle ustanovení § 160 odst. 1 TŘ, věc byla ve stadiu prověřování podle ustanovení § 158 odst. 3 TŘ. O tomto svědčí samotný text poučení, který je zjevně použit z protokolu o výslechu obviněného. Ve své podstatě byl text poučení převzat, což bylo policisty ošetřeno tak, že do nadpisu poučení bylo vloženo „Poučení podezřelého“, za který byl vložen text poučení obviněného s tím, že slova obviněný byla vymazána.

K průběhu prověrky na místě je uvedeno vyjádření prověřovaného, podstupujícího prověrku výpovědi na místě: „Byl poučen podle shora uvedených

zákonných ustanovení, poučení porozuměl, právní pomoc advokáta nežádal. Byl schopen podstoupit prověrku výpovědi na místě dobrovolně“ (což je v protokolu výslovně uvedeno). Cítil se zdráv a schopen se prověrky účastnit. Dle jeho vyjádření se původní situace na místech, kde měla být prověrka na místě prováděna, nezměnila. Výchozí bod prověrky výpovědi na místě byl uveden řádně v protokolu, bylo zde uvedeno „výchozím bodem je služebna PČR“. Z popisu trasy prověřovaným M. D. vyplývá, že prověřovaný M. D. navedl policisty ul. L. v K. od OOP do ulic P., H., R., přičemž v ulici R. označoval stání na silnici u domu č. p. X (fotografie č. 1) a uvedl „zde stál zaparkovaný nákladní automobil dodávkového typu, R. D. u tohoto vozidla rozbil zadní skleněnou výplň a věci z tohoto vozidla jsme pak vynosili tímto směrem“. Prověřovaný dále pak vedl policisty do ulice N. H., kolem domu č. p. X, následně kovovou brankou do zalesněného prostoru, kde ve vzdálenosti cca 100 m označil místo v křoví u stromu (fotografie s č. 2) a uvedl „zde jsme uschovali odcizené věci“. 2) Týž den prověřovaný vedl policisty ul. R. v K. n. V. ulicemi H., J. M., T. L., V. S. L, K. K. kde označil bránu domu s č. p. X (fotografie s č. 3) a uvedl že si „vrata R. D. otevřel a vstoupil na pozemek, rozbil okno u zaparkovaného nákladního auta dodávkového typu. Potom stál venku a za chvíli šel za spolupachatelem dovnitř. Věci z vozidla přenesli přes zadní branku domu (fotografie s č. 4). Následně věci uschovali v křoví“. Vedl policisty dál podél plotu objektu po cestě cca 500 metrů až k jeho rohu, následně podél plotu 200 metrů přes silnici ulice K. K. k rozpletenému plotu na druhé straně vozovky, otvorem potom dále cca 100 metrů až ke křoví s naskládanými paletami a zde označil místo a uvedl "zde jsme si s R. D. uschovali odcizené nářadí" (fotografie s č. 5). Podezřelý dál vedl policisty ulicemi K. K., K., R, K. Č., Š. do ulice M., kde označil vchod do panelového domu s č. p. X (fotografie s č. 6) a uvedl "zde jsem sám odcizil ve volně přístupných sklepních prostorách horské jízdní kolo zn. S-R". 4) Téhož dne o něco později následně prověřovaný vedl policisty ulicemi M., R., E. B., N. M. zpět do ulice M., kde označil vchod do panelového domu č. p. X (fotografie s č. 7) a zde uvedl, že v hlavních vstupních dveřích našel klíče v zámku, a ty pak s R. D. použili při vloupání do kolárny, kde společně odcizili tři kusy horských jízdních kol. Prověřovaný označil dveře kolárny (fotografie s č. 8). Během prověrky výpovědi na místě byly vyzkoušeny vydané klíče podle ustanovení § 78 odst. 1 TŘ od prověřovaného M. D., zda pasují skutečně do

zámku vchodu a kolárny, přičemž bylo zjištěno, že tomu skutečně tak je. Z části III protokolu vyplývá, že dle vyjádření námitky zúčastněné osoby k průběhu prověrky výpovědi na místě nemají, což je zaprotokolováno (popsáno slovním vyjádřením) u každého zvlášť, tedy jak u policistů, prověřovaného, tak i nezúčastněné osoby. Protokol byl všemi zúčastněnými nakonec podepsán.

Celkově hodnotím tento protokol i provedení tohoto úkonu za velmi zdařilé. Prvně za svou kariéru jsem viděl doslovný popis toho, co podezřelý k místům uvedl. Odpovědi podezřelého byly zapsány v přímé řeči. Tento protokol, až na výjimku nesprávného poučení podle procesního postavení (podezřelý, ne obviněný) bych doporučoval použít, jako vzor pro ostatní policisty. Z obžaloby vyplývá, že oba obvinění se k trestné činnosti doznali při výslechu v přítomnosti svých obhájců, přičemž před zahájením trestního stíhání se oba obvinění dobrovolně zúčastnili prověrek na místě podle ustanovení § 104e TŘ, v jejich průběhu označili jednotlivá místa, kde se dopouštěli majetkové trestné činnosti a označili též věci, které na těchto místech odcizili nebo poškodili.

M.D. byl soudem odsouzen k nepodmíněnému úhrnnému trestu odnětí svobody, avšak nelze z rozsudku zjistit, zda tento úkon soudce hodnotil jako důkaz, neboť zde chybí odůvodnění z důvodu toho, že se obviněný i státní zástupce výslovně vzdali odvolání a písemného vyhotovení odůvodnění rozsudku. Druhý ze spolupachatelů byl odsouzen v jiném soudním řízení již před vynesením rozsudku, jímž byl uznán vinným M. D.

8.4.4 Protokol č. 4

Protokol se týkal trestní věci majetkového charakteru (krádež finanční hotovosti z recepce ubytovny, vloupání do různých objektů). Osobou podstupující prověrku na místě byl podezřelý K. S., ročník 1976. Prověrku na místě provedli policisté SKPV. Místem prověrky bylo pole u obce H., autoopravna fy S. M., rodinný dům č. p. X v obci S. a místo, kde pachatelé ukrývali věci. Důvodem a účelem prověrky na místě bylo prověření výpovědi jmenovaného a zadokumentování páchané trestné činnosti, zjištění a ztotožnění míst. Kolonka s názvem „figuranti“ je proškrtnuta („nebyl použit“). Použitými pomůckami při

úkonu byl fotoaparát a sada čísel. Nezúčastněná osoba byla označena jménem, příjmením, datem narození a adresou trvalého bydliště. Dokumentací byl protokol a fotodokumentace prověrky výpovědi na místě. Prověrka na místě se konala za denního světla s nízkou viditelností, protože byla mlha, bylo i po dešti a teplota byla 3 °C. Data o čase prověrky na místě byla uvedena v protokolu také. Osoba podstupující prověrku na místě (podezřelý) byl opět poučen v procesním postavení obviněného podle ustanovení § 33 odst. 1 TŘ a násl., ač proti ní nebylo v tu dobu zahájeno trestní stíhání podle ustanovení § 160 odst. 1 TŘ. I tato věc se nacházela ve stadiu prověřování podle ustanovení § 158 odst.3 TŘ. O tomto svědčí samotný text poučení, který je opět i zde zjevně použit z protokolu o výslechu obviněného. Ve své podstatě byl text poučení převzat, což bylo opět policisty ošetřeno tak, že do nadpisu poučení bylo vloženo „Poučení podezřelého“, načež dále jsou použity pasáže textu poučení obviněného. Z textu o průběhu prověrky na místě vyplývá (část II. protokolu), že prověřovaný vedl pracovníky SKPV a všechny osoby, které se zúčastnily této prověrky výpovědi na místě z areálu ÚO, a to přes obec M. do obce B. a dále k místu, kde se kříží silnice I/X a výjezd od obce H. B. Následně označil místo na poli, konkrétně cíp pole, u silnice I/X, kde v době krádeže stála zemědělská technika, ze které odcizil autobaterie a nářadí. Technikem byly pořízeny dva snímky pod č. 1, a to celkový pohled a detail místa. Následně prověřovaný vedl služební vozy do části města M., do ulice K. P, a to k areálu bývalé S., kde se v současné době nacházela v části tohoto areálu opravna vozů. Zastavil služební vozy a následně vedl zúčastněné přes hlavní otevřenou bránu ke třem modrým vratům autoopravny a označil prostřední modrá vrata, kterými vnikl do objektu. Technik pořídil foto pod č. 2 (celkový pohled a detail na vrata). Následně vedl zúčastněné osoby po otevření vrat dovnitř a označil stůl, ze kterého byla odcizena finanční hotovost. Na místě technik pořídil foto č. 3. Potom prověřovaný vedl služební vozy z M. přes obec M.Ch. do obce S. a následně do obce S., kde pak zastavil služební vozidla před domem č. p. 0. Opět označil vstupní vrata, kterými vnikl do objektu. Na místě bylo pořízeno foto č. 4 (celkový pohled a detail objektu). Z tohoto místa vedl prověřovaný služební vozidla na spojovací účelovou cestu mezi obcemi S. a M. Ch. Zde nechal kolem poledne zastavit služební vozidla a označil místo, kde ukryl odcizené věci. Policisté na tomto místě při prověrce výpovědi na místě

našli odcizený kompresor. Na místě bylo technikem pořízeno foto č. 5 (dva snímky, opět celkový pohled a detail místa ukrytí). Nalezený kompresor byl zaznamenán pod foto č. 6.

Analýzou spisového materiálu bylo zjištěno, že shora jmenovaný J. P. byl trestně stíhán pro celkem 13 skutků, a to většinou ve spolupachatelství, přitom se u něho jednalo o recidivu. Spolu s tímto pachatelem bylo stíháno dalších šest pachatelů pro celkem 36 případů krádeží vloupáním. Nejednalo se tedy vůbec o jednoduchý případ a lze zde vyzdvihnout vynikající práci operativy a vyšetřovatele. Mezi celou škálou důkazů mezi které, jak to ve většině případů bývá, byly využity kriminalisticko-taktické metody, tedy výsledky čtyřiceti devíti svědků formou úředních záznamů o podaném vysvětlení (za užití ustanovení § 158 odst. 3 a 5 TR) podle ustanovení § 158 odst.6 TR, dále výsledky obviněných, protokoly o ohledání místa činu, náčrtky a fotodokumentace atd. V průběhu přípravného řízení byly provedeny policejním orgánem nezbytné důkazy umožňující učinit skutkové a právní závěry. V obžalobě není ze strany státního zástupce žádná zmínka v provedení dokazování u obžalovaného J. P. protokolem o prověrce na místě. Toto mohlo být dáno pravděpodobně tím, že státní zástupce nepovažoval tento úkon vzhledem ke způsobu jeho provedení za důkaz, anebo z jiného neznámého důvodu.

8.5 Vyhodnocení rozsudků soudů a protokolů o prověrce

Z prvního nálezu Ústavního soudu vyplývá, že „odsouzení pachatele trestné činnosti je v souladu s čl. 80 Ústavy České republiky primárně věcí státního zastupitelství. Je to tedy státní zastupitelství, kdo nese odpovědnost za to, aby soudu předložená trestní věc byla podložena procesně použitelnými důkazy, které jsou potřebné k vydání rozhodnutí o vině i trestu v souladu s podanou obžalobou“.¹⁴⁹ Ústavní soud ruší rozhodnutí předchozích soudů pouze tehdy, pokud jde o nejextrémnější excesy. V daném případě Ústavní soud zdůrazňuje, že soudy prvního ani druhého stupně si nemohou samy dovodit neexistující důkaz. Před soudem nelze použít úřední záznam sepsaný před zahájením trestního

---

¹⁴⁹ Nález Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 2014/07 ze dne 14. 5. 2008

řízení s ohledem na ustanovení § 158 odst. 5 TŘ. Výslech kriminalisty nelze zprocesnit. Nelze ani na jeho základě uměle vytvořit důkaz prověrky na místě i jeho přílohy (fotodokumentaci). Není možné z listin označených jako fotodokumentace dovodit další existující určitý formalizující důkaz (prověrku na místě). Skutečnost, zda byl i na místě stěžovatel (obviněný) nemůže nic změnit. Závěrem lze shrnout, že obecné soudy nemohou svým výkladem vytvořit důkaz, který policejní orgán ani neměl v úmyslu realizovat a vůbec ho neprovedl. Obecné soudy proto porušily čl. 8 odst. 2 a čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, proto Ústavní soud zrušil napadená rozhodnutí týkající se této věci.¹⁵⁰

Vrchní soud v Olomouci uvedl u druhého analýzou posuzovaného případu, že pokud protokol o prověrce na místě obsahuje tvrzení obviněného nebo svědka, která se dost změnila nebo doplnila oproti jejich původní výpovědi, pak jejich další vyjádření až po řádném poučení, se považují za součást jejich výpovědi. Tento důkaz výpověďmi pak lze v hlavním líčení provést, jak již bylo výše uvedeno přečtením příslušné části protokolů pouze v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 TŘ., resp. ustanovením § 211 odst. 1 až odst. 4 TŘ. Pokud soud prvního stupně, přečte takový protokol v hlavním líčení jako jen listinný důkaz ve smyslu ustanovení § 213 TŘ, je to považováno za vážnou vadu ve smyslu ustanovení § 258 odst.1 písm. a), c) TŘ. Obecně je protokol o prověrce na místě považován především za listinný důkaz. Ale odvolací soud uvádí, že se to netýká části protokolu, kdy obžalovaný či svědek dost výrazně změní již svou dřívější výpověď. Fakticky i formálně jde o doplňující výpověď na místě. Bylo zjištěno, že nalézací soud neshlédl ani DVD s videozáznamem o prověrce na místě, který navíc nebyl úplný. Při svém hodnocení nalézací soud uvedl, že v odůvodnění rozhodnutí je zmíněn protokol o prověrce na místě, ale není zde uveden obrazový záznam. Z důvodu nesprávného postupu i absence důkazů vrátil Vrchní soud v Olomouci věc zpět soudu prvního stupně.¹⁵¹

V jiném případě Ústavní soud odmítl stížnost stěžovatele. Stěžovatel namítal, že prověrka na místě představuje procesně nepoužitelný důkaz z toho důvodu, že v době její realizace se nenacházel v procesním postavení obviněného

---

¹⁵⁰ Nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2014/07 ze dne 14. 5. 2008

¹⁵¹ Usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 3 To 112/2015 ze dne 10. 12. 2015

a byla provedena na základě skutečností, které uvedl jako podezřelý. Upozornil na skutečnost, že mu byl obhájce přidělen až po realizaci prověrek na místě. Ústavní soud se ztotožnil s hodnocením obecných soudů, neboť stěžovatel podstoupil obě prověrky dobrovolně, naváděl policisty a označoval místa páchání trestné činnosti a k úkonu neměl námitek. Právní pomoc advokáta v postavení podezřelého nevyužil a byl o tomto právu řádně poučen. Obecné soudy uvedly, že prověrku na místě lze provádět nejen s obviněným, ale také s podezřelým.¹⁵²

V případě, kdy pachatelka spolu s přítelem usmrtila svého syna Nejvyšší soud odmítl dovolání obviněné. Obviněná namítla, že se nezúčastnila realizace prověrky. Z tohoto důvodu další procesní úkony považovala za procesně nepoužitelné. U soudů nedokázala říci, jak by její účast na prověrce na místě mohla ovlivnit její průběh. Z tohoto důvodu je na soudu, aby v každé fázi procesu zvažoval, jestli jsou důkazy dostatečné nebo jaké důkazy je třeba provést. Stále je nutné mít na paměti, že účelem dokazování v trestním řízení je zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí podle ustanovení § 2 odst. 5 TŘ, načež tento účel podle názoru dovolacího senátu v posuzované trestní věci naplněn byl.¹⁵³ Nemusí tedy být realizována prověrka na místě vždy s obviněným (záleží na situaci, na okolnostech a na dalších získaných důkazech). Nejde tedy o procesní pochybení policejního orgánu, pokud z výslechu, z jednání obžalované nevyplýnul relevantní důvod pro konání prověrky na místě s její účastí. Naopak z výkladu soudu je zřejmé, že se obviněná snažila účelně vyhnout trestnímu stíhání s tím, že poukázala na skutečnost, že prověrka na místě nebyla konána za její účasti. Je věcí soudu, aby v každé fázi procesu zvažoval, jestli jsou důkazy dostatečné nebo jaké důkazy je třeba provést a jak se s případnými podanými námitkami vypořádá v odůvodnění rozhodnutí.

Z jiného rozhodnutí Nejvyššího soudu vyplývá, že nesprávné označení konkrétního procesního úkonu orgánem činným v trestním řízení, přestože se jednalo o jiný procesní úkon, nezpůsobuje samo o sobě nezákonnost uvedeného vyšetřovacího úkonu. Policista nesprávně označil vyšetřovací úkon jako prověrku

---

¹⁵² Usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2999/16 ze dne 25. 10. 2017

¹⁵³ Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 678/2022 ze dne 3. 8. 2022

na místě podle ustanovení § 104e TR, přestože se jednalo jen o zdokumentování dokumentů na místě v té době ještě podezřelého, kdy dobrovolně vydal věci významné pro trestní řízení. Nedošlo k procesnímu pochybení záměnou výše uvedených úkonů (prověrky s vydáním věcí), protože šlo jen o zdokumentování jednání policistů na místě, tj. v bytě (v té době ještě podezřelého) a popis situace, kdy došlo podezřelým k vydání věcí policistům. Proto nebyl důvod k domovní prohlídce, který má smysl, když obviněný nechce vydat hledané věci. Zajištění věcí proběhlo v souladu se zákonem.¹⁵⁴ Podle mého názoru by si stejně policista, který bude realizovat kterýkoliv úkon měl dobře uvědomit o jaký úkon se jedná a podle toho úkon řádně zdokumentovat. V tomto případě se naštěstí nic nestalo.

V jiném případě Ústavní soud odmítl stížnost stěžovatele, protože k úkonu nebyla přizvána nezúčastněná osoba. Ústavní soud uvedl, že Vrchní soud v Praze sám doplnil dokazování a vypořádal se s námitkami stěžovatele (mimo jiné i s nepřizváním nezúčastněné osoby k úkonu). Promítl videozáznam z prověrky výpovědi na místě a potvrdil stěžovateli, že při prověrce na místě nebyla na místě nezúčastněná osoba. Důležité ale podle Vrchního soudu v Praze bylo, že byl stěžovatel dle zákona řádně poučen o konání prověrky na místě. Dobrovolně (bez nátlaku) spolupracoval a na kladené otázky odpovídal. V daném případě důkaz prověrkou na místě byl použit jen jako podpůrný. S ohledem na tuto skutečnost nejde o situaci, která by vyžadovala kasační zásah, nedošlo k takové intenzitě porušení jeho práv.¹⁵⁵ Z výše uvedeného vyplývá, že i přestože nebyla přizvána nezúčastněná osoba, aby se zúčastnila úkonu prověrky na místě, nemusí jít vždy o takové procesní pochybení, které by mělo za příčinu znehodnocení dalších důkazů a mělo vliv na závěry soudu. Z pohledu všech řízení považuji za důležité zmínit, že by vždy měla být nezúčastněná osoba přizvána, aby prověrka na místě (její realizace) nemohla být napadena obviněným. Jak vyplývá z rozsudku, je velmi důležitý i postup soudů, které musí hodnotit důkazy s velkou pečlivostí. Pokud mají soudy jistotu ve svém tvrzení a řádně vykreslí a zdůvodní skutečnosti, které vedly k jejich závěru včetně uvedení důkazů v odůvodnění svých rozhodnutí, k zásadě „in dubio pro reo“, nemusí vždy přistoupit. Podobně neshledal Ústavní soud

---

¹⁵⁴ Usnesení Nejvyššího soudu sp.zn. 7 Tdo 1509/2 012-42 ze dne 6. 2. 2013

¹⁵⁵ Usnesení Ústavního soudu sp. zn. III.ÚS 2313/22 ze dne 11. 10. 2022

pochybení v postupu soudů, kdy byl protokol o prověrce na místě použit jako důkazní prostředek v případě, kdy stěžovatel namítal, že měl v době spáchání trestného činu poškozenou ruku, což vyvrátily lékařské zprávy.

V rámci zkoumání spisů a protokolů o předmětném úkonu bylo zjištěno, že tato kriminalisticko-taktická metoda byla ve všech případech policisty použita zejména u majetkové trestné činnosti ve stadiu přípravného řízení, a to ve fázi prověřování podle ustanovení § 158 odst. 3 TR, tedy před zahájením trestního stíhání konkrétní osoby podle ustanovení § 160 odst. 1 TR. Osobou podstupující prověrku byl zpravidla vždy podezřelý (prověřovaný). Všechny prověrky na místě jsou označeny nejednoznačným názvem „Prověrka na místě ve smyslu ustanovení § 104e) tr. řádu“. Z názvu protokolu o prověrce na místě na první pohled není zřejmé, čeho se prověrka na místě týká. Na místě lze ověřovat ledacos a je nutné používat správné výrazy, neboť v opačném případě ztrácejí svůj faktický význam a smysl. Správně by tedy měly být protokoly označeny jako „Prověrka výpovědi na místě ve smyslu ustanovení § 104e) tr. řádu.“ Podotýkám, že nejsem v pravém slova smyslu odborníkem na danou problematiku, avšak mé hodnocení je provedeno za využití kriminalistických doporučení z prostudované odborné literatury a bylo potvrzeno i výzkumem.

Podle mého názoru první mnou posuzovaný protokol, který byl součástí i rozhodnutí soudu obsahoval jednu stránku textu o průběhu její realizace, což mi připadlo na první pohled jako nedostačující (o úkonu, který má být detailně podchycen protokolem, navíc se v daném případě jednalo o vraždu). Protokol navíc nebyl podepsán všemi zúčastněnými osobami, což vyplývá z trestního spisu. Neobsahuje ani připojení souhlasu podezřelého s dobrovolnou účastí na realizaci prověrky na místě. Na druhou stranu vyplynulo z protokolu, že podezřelý spolupracoval při prověrce, sám dovedl kriminalisty na místo činu, kde zanechali s přítelkyní kočárek, kde přespávali a z jakého místa na konec hodili do řeky kočárek, demonstroval svou činnost během úkonu a odpovídal na dotazy, které mu položil kriminalista. Podstatná je i skutečnost, že mohlo dojít ke zkreslení či nepřesné definici otázek a odpovědí v protokolu, protože důvěryhodnější by bylo, kdyby byly otázky a odpovědi zapsány v uvozovkách (v protokolu nebyly kladné otázky ani odpovědi jasně rozeznány). Domnívám se jinak, že šlo skutečně o úkon

prověrky na místě, protože se prověrka výpovědi na místě konala za účelem ověření výpovědi jednoho z pachatelů s cílem najít místa a věci související s trestným činem (smrtí novorozence) včetně skutečnosti, že byla realizována i za účelem zajištění nových důkazů. Ověřit jeho výpověď a porovnat ji i s faktickým stavem místa. Výchozí bod v protokolu byl uveden samostatně a ostatní skutečnosti dle mého názoru jsou již správně. Pokud jde o celkové vyhodnocení dalších realizovaných úkonů a s tím souvisejících formulářů (protokolů), lze konstatovat, že z těchto vzhledem k administrativní (pro někoho nedůležité) úpravě protokolů usuzuji, že někteří policisté tyto úkony nepodceňují, resp. věnují jejich realizaci pozornost. Vyplývá to z celkové formální úpravy dalších protokolů o prověrce na místě. Někdy naopak protokoly obsahují průběh realizace prověrky na místě velmi stručně (sotva půl stránky textu). Pokud jde o již zmíněná poučení osoby prověřované, tak zde znovu připomínám, že policisté téměř vždy používají (bylo použito poučení z úředního záznamu o podaném vysvětlení podle ustanovení § 158 odst. 6 TŘ), poučení obviněného, což může někdo považovat za bagatelní. Osoba prověřovaná pak může z tohoto výrazu zažít doslova „šok“, resp. špatný vnitřní dojem, když je označována za obviněnou, přičemž proti ní v tomto směru nebylo vzneseno žádné obvinění. Někdo si řekne hra se slovy. Není snad pravda, že právě advokáti na toto nejvíce „hrají“? Co je psáno, to je dáno. Pokud jde o figuranta, tak rozhodně jím nemůže být sám podezřelý (viz protokol č. 2), nehledě na to, že při úkonu prověrky výpovědi na místě (použit správný výraz) žádný figurant není. Nejedná se o rekonstrukci a nelze tyto kriminalisticko-taktické metody vzájemně zaměňovat. Je mezi nimi rozdíl z toho důvodu, že prověrka výpovědi na místě byla vytvořena kriminalistickou praxí právě proto, že ostatními metodami nemohlo dojít k zajištění plnění požadovaných zájmových úloh v procesu poznání kriminalisticky relevantních událostí. Cílem prověrky na místě je prověření pravdivosti podané výpovědi, její objektivizace. Jde o to, jestli opravdu existují místa a objekty na místech, o kterých osoba před tím vypovídala. V podstatě hlavním cílem prověrky na místě naopak není doplnění či upřesnění faktů souvisejících s vyšetřovanou událostí, místem trestného činu.¹⁵⁶ Faktem je,

---

¹⁵⁶ KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9, str. 84.

že policisty může zmást v tomto ohledu samotný předtisk formuláře (Protokol o prověrce na místě ve smyslu ustanovení § 104e TŘ) v rámci ETR (elektronické trestní řízení), neboť zde je text s názvem „Figuranti“ předtištěn. Za další nedostatek lze považovat to, že v protokolech ve většině případů není uveden výchozí bod prověrky a není zde výslovně uvedeno, že se podezřelý tomuto úkonu podrobuje dobrovolně. Nelze analogicky použít poučení o právu obviněného dle ustanovení § 33 odst. 1 TŘ k věci nevyprávět, kdy toto poučení je policistou doplněno, že podezřelý svého práva nevyužívá a prověrky na místě se zúčastní. Toto poučení je zákonodárcem určeno pro obviněného, přičemž trestní stíhání takové osoby je zásahem do ústavně zaručených práv a svobod každého člověka. Zároveň v protokolech s výjimkou jednoho, nejsou otázky a odpovědi uvedeny v přímé řeči v první osobě, jak vyplývá z poznatků kriminalistické nauky (ve věci dokumentace prověrky na místě).

Zároveň jsem zjistil, že většina protokolů o prověrce na místě, obsahuje stále stejný důvod a účel prověrky na místě „zjištění a ztotožnění míst, kde výše jmenovaný páchal tr. činnost“. Takto uvedený důvod a účel prověrky na místě považuji za málo dostatečný. O něco lepší je již důvod „prověření výpovědi jmenovaného a zadokumentování páchané trestné činnosti na místech, zjištění a ztotožnění míst.“ Tři protokoly o prověrce na místě obsahují u nezúčastněné osoby, že jde o zaměstnaného pracovníka na jiném úřadě. Na jednom protokolu o prověrce na místě nebylo uvedeno, v jakém procesním postavení se nachází osoba podstupující prověrku na místě. Z protokolů o prověrce na místě nevyplývá, že by byla osoba podstupující prověrku na místě upozorněna, že k aktivní účasti na prověrce výpovědi na místě nesmí být žádným způsobem donucována. Pouze ve dvou protokolech byla osoba podstupující prověrku na místě dotázána, jestli se na místě konání prověrky na místě změnila nějak situace. Z některých protokolů vyplynulo, že osoba podstupující prověrku pouze popisovala skutečnosti (zřejmě kriminalista neučinil této osobě žádný dotaz).

Konečně upozorňuji na poznatky z praxe, které jsem zaznamenal zkušenostmi na SKPV při realizaci úkonů. Ty spočívají v tom, že na rozdíl od rekognice, kde bývá u úkonu před zahájením trestního stíhání konkrétní osoby zpravidla vždy přítomen soudce, tak u prověrky výpovědi na místě tomu tak není.

Domnívám se, že i při tomto úkonu by měl být přítomen soudce (ač dle zákona být nemusí), anebo alespoň státní zástupce, jako garant, který vykonává dozor nad zachováním zákonnosti, a to z důvodu odstranění případných pochybností. Navíc i realizované dotazníkové šetření prokázalo, že tento úkon v této fázi trestního řízení je spíše využíván jako podpůrný důkazní prostředek, nebo vůbec. Dokonce jeden ze státních zástupců vidí takto zrealizovaný úkon v této fázi jako velký problém. V ustanovení § 158a TŘ zákonodárce upravil zákonné podmínky provedení rekognice před zahájením trestního stíhání z důvodu předpokladu neodkladnosti a neopakovatelnosti tohoto úkonu, jenž spočívá ve výslechu svědka nebo v rekognici za účasti soudce. Nevidím zásadní rozdíl ve významu obou úkonů (důkazní prostředky), proč při jednom z procesních úkonů je přítomnost soudce vyžadována (resp. z podnětu ze strany policejního orgánu státnímu zástupci je zpravidla vyžadována po soudci přítomnost), a při jiném tomu tak není. Zcela jistě před zahájením trestního stíhání napomáhají oba tyto i další úkony k rozhodnutí o dalším postupu policejního orgánu. Zpravidla tímto rozhodnutím bývá zahájen trestní stíhání konkrétní osoby podle ustanovení § 160 odst. 1 TŘ. Pokud by byl i tomuto úkonu přítomen soudce, tak by bylo možno využít tento úkon jako důkaz v řízení před soudem, resp. číst protokol o prověrce výpovědi na místě, jako důkaz listinný, o němž by již nebylo sporu, čímž by se podle mého názoru stal významným důkazním prostředkem. Je nutné si uvědomit jednu zásadní věc. Prověrka výpovědi na místě, alespoň na okresní úrovni, bývá ve většině případů realizována před zahájením trestního stíhání konkrétní osoby – podezřelý (prověřovaný). V případě, že při sériové trestné činnosti, často majetkového charakteru, je při jednom z pokračujících skutků na místě zadržen či jiným způsobem zajištěn pachatel, který následně na protokol o výslechu podezřelého dozná, že kromě tohoto jednání spáchal mnoho dalších skutků, tak kromě doznání pachatele (pokud nejsou nebo nebyly na místech činů zajištěny žádné další důkazy v podobě například svědectví poškozených, existuje absence biologických, daktyloskopických, trasologických aj. stop) při výpovědi, že trestný čin spáchal, nemusí být vždy k dispozici žádný další důkaz. Nehledě na to, že uvedení nepravdivé výpovědi podezřelého či obviněného není trestné. Sériovou trestnou činností páchají často recidivisté, přičemž objasnit okolnosti případu ve lhůtě do 48 hodin od zadržení, pokud jsou dány důvody vazby, není vůbec

jednoduché, a to zejména tehdy, kdy si podezřelý po řádném poučení zvolí svého právního zástupce, kterým bývá zpravidla advokát, anebo jsou zde podmínky nutné obhajoby. Z uvedeného důvodu považuji prověrku výpovědi na místě, tak jako další specifické metody, za významný důkazní prostředek kriminalisticko-taktické praxe. Ztotožňuji se zcela s doporučením Z. Konráda zákonodárcům ve věci legislativní úpravy správného názvu úkonu „Prověrka výpovědi na místě“ v trestním řádu. Jakož i s jeho navrhovanou úpravou ustanovení 104e TŘ, neboť to podle mého názoru v konečném důsledku usnadní pochopit orgánům činným v trestním řízení podstatu a hlavní cíle tohoto úkonu, jehož významem je zjistit skutkový stav věci, o které nebude důvodných pochybností. Za současného stavu je nutné věnovat více pozornosti proškolení policistů v oblasti této problematiky. Domnívám se, že vzhledem k válce na Ukrajině (trvá cca jeden rok), energetické a s tím související ekonomické krizi bude případů trestných činů nejen v oblasti násilné a majetkové trestné činnosti přibývat, i proto musíme být na bezvadnou realizaci zvláštních způsobů dokazování (včetně prověrky výpovědi na místě) řádně připraveni. Mimo to přibývá, v souvislosti s proděláním nemoci covid 19, u řady lidí psychických problémů, což se může do budoucna projevit nárůstem i další kriminality. Ze všech těchto důvodů je nutné sjednotit kriminalistickou praxi, a to vhodným používáním tohoto úkonu ze strany policejního orgánu i správnou rozhodovací praxi dalších orgánů činných v trestním řízení (státní zástupci, soudci), která není vždy zcela jednotná.

8.6 Vyhodnocení dotazníků

Na dotazy převážně odpovídaly ženy, ať už z řad soudců či státních zástupců, převážně ve věku 26 až 50 let, s praxí nad 10 let a více. V praxi se většina dotazovaných respondentů již setkala s úkonem prověrky (přes polovinu respondentů uvedlo, že v jejich praxi jde spíše o marginální četnost tohoto úkonu a většinou při závažnější trestné činnosti). Stávají se i situace, kdy obžalovaný namítne zákonem stanovený postup při realizaci prověrky na místě (asi 40 % respondentů s tím má zkušenost). Z praxe vyplývá, že pouze menší část respondentů využívá protokol o prověrce na místě jako jeden z důležitých důkazních prostředků. I dva respondenti z řad státních zástupců, kteří v dotazníku

(vyznačili) zatrhl, že ho využívají, zároveň doplnili k odpovědi, že jen pokud jde o úkon, který je realizovaný s obviněným či svědkem po zahájení trestního stíhání, pak je ho možné procesně využít. A zároveň u této otázky jeden z nich zatrhl i „ne“ a „podpůrně“ a druhý respondent zatrhl „jen jako podpůrný prostředek“, s vysvětlením, že pokud ještě nebylo zahájeno trestní stíhání s podezřelým, tak protokol o prověrce na místě nelze v zásadě procesně použít (má povahu úředního záznamu o podání vysvětlení). Většina soudců u této otázky odpověděla, že využila protokol jen jako podpůrný důkaz. Otázka v dotazníku nebyla mnou výstižně (přesně) položena, měl jsem ji formulovat tak, aby bylo jasné, že mohou respondenti na otázku odpovědět pouze jednou odpovědí. Respondenti si však poradili (zatrhl více možností) a já jsem při vyhodnocení jejich odpovědí, u těchto respondentů jejich odpověď zařadil do tabulek a grafů do sloupce tak, že protokol o prověrce na místě využívají. Následující otázky totiž již zpřesnily, za jakých okolností respondenti nevyužili protokol o prověrce na místě jako důležitý procesní důkaz nebo ho použili jen podpůrně. Pokud nebyl uznán protokol jako důkazní prostředek ze strany státního zástupce, bylo to z důvodu, že byla prověrka na místě provedena před zahájením trestního stíhání (protokol měl povahu úředního záznamu o podání vysvětlení), nebo že se úkonu nezúčastnil obhájce. Pokud byl uznán protokol jako podpůrný důkazní prostředek, bylo to nejčastěji z důvodu, že byla prověrka na místě provedena před zahájením trestního stíhání (protokol měl povahu úředního záznamu o podání vysvětlení), i v případě, že se obžalovaný doznal. Jeden respondent z řad soudců uvedl, že využil protokol o prověrce na místě jen podpůrně, protože se obžalovaný doznal, jiný uvedl, že trestný čin byl prokázán jinými důkazy. S návrhem na upřesnění § 104e TŘ většina respondentů (zvláště z řad státních zástupců) souhlasila, a to se změnou názvu úkonu tj., aby úkon v ustavení § 104e TŘ byl uveden jako prověrka výpovědi na místě. Pokud jde o skutečnost, aby se doplnila aktivní účast na konání prověrky, s tím už souhlasila necelá třetina respondentů (cca 30 % respondentů, spíše s doplněním souhlasili státní zástupci, než soudci). Více jak třetina respondentů (asi 35 %) byla pro zpřesnění prvního odstavce ustanovení § 104e TŘ, že by prověrkou výpovědi na místě měla být ověřena znalost místa nebo existence věcí důležitých pro trestní řízení, o nichž podali před její realizací obviněný, podezřelý či svědek výpověď. Ještě méně respondentů (asi 15 %) by

souhlasilo s doplněním skutečnosti do ustanovení § 104e TŘ, že k aktivní účasti na prověrce výpovědi na místě nesmí být svědek podezřelý nebo obviněný žádným způsobem donucován. Asi to pokládají za zbytečnost, když je v citovaném ustanovení uvedeno, že se přiměřeně použije na postup při úkonu ustanovení o vyšetřovacím pokusu. Většina respondentů (asi 75 %) ale naopak zastává názor, že by se do citovaného ustanovení měl doplnit text, že k úkonu musí být přibrána alespoň jedna osoba, která není na věci zúčastněna. Nikdo z respondentů se nesetkal se záměnou prověrky na místě s jiným procesním úkonem. Většina z respondentů neměla jiný podnět na zlepšení legislativy v realizaci tohoto úkonu. Pouze jedna soudkyně uvedla, že by se měl povinně používat videozáznam (jako legislativní změnu). Tři respondenti (z řad soudců) uvedli, že by z úkonu realizace prověrky měl existovat vždy videozáznam. Většina respondentů uvedla, že jako v každé skupině lidí existují výborní kriminalisté, horší a úplně neschopní (většina státních zástupců přímo uvedla „jak kteří“). Obecně úroveň znalostí policistů (přiklonit se k názoru, že mají policisté dostatečné znalosti či ne) z pohledu většiny respondentů (asi 55 %) tedy nelze definovat, jak vyplývá z dotazníků. Dva státní zástupci doplnili navíc v závěru dotazníku, že je problémem, pokud je prověrka na místě provedena s pachatelem před zahájením trestního stíhání. „Úkon je možný použít pro vydání usnesení podle ustanovení § 160 TŘ, ale nelze již ho použít jako důkaz u hlavního líčení (tento postup je PČR často používán v sériové majetkové trestné činnosti, kdy s pachatelem objíždí místa spáchání trestné činnosti, kde jim pachatel ukazuje místa a sděluje podrobnosti, k prověrce na místě nepřibírá nezúčastněnou osobu a považuje tento úkon za doznání pachatele a neuvědomuje si, že o tento úkon nelze obžalobu a její obhajobu u soudu opřít)“.

Závěrem lze shrnout, že zpravidla úkon prověrky na místě včetně protokolu o prověrce na místě je realizován v souladu s právní úpravou, ale neodpovídá úplně poznatkům kriminalistické vědy, a to i jen samotným názvem. Většina respondentů, jak je již výše uvedeno, by schvalovala změnu názvu úkonu i doplnění ustanovení § 104e TŘ o tom, že k prověrce na místě musí být přizvána alespoň jedna osoba, která není na věci zúčastněna. Po realizaci prověrky na místě je zpravidla protokol o prověrce na místě před zahájením trestního řízení

akceptován státním zástupcem či soudem (většinou ale jen jako podpůrný důkazní prostředek). Ze strany státních zástupců (ze vzorku 10 státních zástupců) dokonce nebyl ve dvou případech ani využit v trestním řízení, to znamená, že nebyl ani předložen soudu, což spatřuji jako problém. Proto v závěru práce navrhuji doporučení. Podle názorů respondentů není úkon prověrky na místě zaměňován s jiným úkonem, což naopak deklaruje skutečnost, že nedochází již tak často k zaměňování úkonů kriminalisty. Otázkou je, zda by to soudci či státní zástupci řešili, pokud by na tuto skutečnost nepoukazoval sám podezřelý, obviněný či stěžovatel. Z analýzy rozhodnutí odvolacích orgánů vyplývá, že tyto považují za vady spíše špatný procesní postup při realizaci prověrky výpovědi na místě (chybí řádné poučení dle procesního postavení, není zaprotokolována dobrovolnost při úkonu, chybí součást protokolu, kterou je videozáznam nebo nebyl předán celý záznam k soudu).

Závěr

Metoda prověrky výpovědi na místě se často zaměňovala s jinými metodami v minulosti, protože neexistovalo jejich přesné vymezení. Po roce 1980 se v naší zemi konstitovala prověrka výpovědi na místě jako specifická metoda kriminalistické praxe.¹⁵⁷ S účinností od 1. 1. 2002 je prověrka na místě zákonem upravena v ustanovení § 104e TŘ jako procesní úkon. Domnívám se, že název prověrky na místě vznikl chybou zákonodárců, kdy jim slovo výpověď z názvu ustanovení § 104e TŘ vypadlo. Dle mého názoru současná právní úprava neodpovídá úplně dosaženým poznatkům kriminalistické nauky. Prověrka na místě je sice procesní úkon definovaný v trestním řádu, což ovšem neznamená, že tuto specifickou kriminalistickou metodu prověrky na místě nelze aplikovat i v neprocesní formě. Jak bylo zjištěno z dotazníkové šetření, státní zástupci i soudci zpravidla protokol o prověrce na místě použijí jen jako podpůrný důkazní prostředek, protože prověrka výpovědi na místě, alespoň na okresní úrovni, bývá ve většině případů realizována před zahájením trestního stíhání konkrétní osoby. Je to státní zastupitelství, které nese odpovědnost za to, aby soudu předložená trestní věc byla podložena procesně použitelnými důkazy, které jsou potřebné k vydání rozhodnutí o vině i trestu v souladu s podanou obžalobou.¹⁵⁸ V případě, že není úplně správně realizovaný úkon prověrky na místě, soudy zpravidla akceptují protokol o prověrce na místě jako podpůrný důkazní prostředek. Pokud Ústavní soud nezjistí „extrémní nesoulad mezi právními závěry soudů a vykonanými skutkovými zjištěními, ani libovůli v rozhodování, považuje postup soudů za výraz nezávislého soudního rozhodování,“ do něhož není oprávněn zasahovat.¹⁵⁹ Soudy prvního ani druhého stupně si nemohou samy dovést neexistující důkaz (např. úkon prověrky na místě, který nebyl realizován).¹⁶⁰ Obecně je sice protokol o prověrce na místě považován především za listinný důkaz, ale netýká se to části protokolu, kdy podezřelý, obžalovaný či svědek dost

---

¹⁵⁷ KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8, str. 15.

¹⁵⁸ Nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2014/07 ze dne 14. 5. 2008

¹⁵⁹ Usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 286/06 ze dne 17. 5. 2007

¹⁶⁰ Nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2014/07 ze dne 14. 5. 2008

výrazně změni již svou dřívější výpověď (jde o doplňující výpověď na místě).¹⁶¹ Pokud mají soudy jistotu ve svém tvrzení, musí své závěry vyčerpávajícím způsobem odůvodnit, musí se vypořádat s námitkami stěžovatele v odůvodnění svých rozhodnutí (např. nepřítomnost nezúčastněné osoby na úkonu). K zásadě „in dubio pro reo“ soudy nepřistoupí tedy v případě, že nejsou splněny podmínky pro uplatnění uvedené zásady, protože soudy pochybnosti nemají.¹⁶²

V ustanovení § 158a TŘ bych navrhl upravit zákonné podmínky provedení prověrky výpovědi na místě před zahájením trestního stíhání z důvodu předpokladu neodkladnosti a neopakovatelnosti tohoto úkonu, a to za účasti soudce. Pokud by byl i tomuto úkonu přítomen soudce, tak by bylo možné využít tento úkon jako důkaz v řízení před soudem, resp. číst protokol o prověrce výpovědi na místě jako listinný důkaz, o němž by již nebylo jen tak sporu, pokud by byl úkon realizován správně, čímž by se stal významným samostatným důkazním prostředkem. Totiž na problém s realizovanou prověrkou na místě před zahájením trestního stíhání upozornili státní zástupci i soudci ve vyplněných dotaznících. Vyplynulo to i z rozsudků soudů, kdy stěžovatelé často podávají stížnosti na realizaci úkonu, kdy jsou v procesním postavení podezřelého. Považuji prověrku výpovědi na místě za významný důkazní prostředek. Ztotožňuji se zcela s navrhovanou úpravou ustanovení § 104e TŘ dle návrhu Z. Konráda, neboť to v konečném důsledku usnadní pochopit orgánům činným v trestním řízení podstatu a hlavní cíle tohoto úkonu, jehož významem je zjistit skutkový stav věci, o kterém nebude důvodných pochybností. S uvedenými některými změnami souhlasili zejména státní zástupci. Za současného zjištěného stavu je nutné věnovat více pozornosti i proškolení policistů v oblasti této problematiky. Analýzou protokolů byly zjištěny nedostatky při jejich vyplnění. Navrhl bych proto z protokolu o prověrce výpovědi na místě odstranit pole figuranti a nahradit ho polem „výchozí bod“ a předvyplnit text ve věci dobrovolného souhlasu s úkonem dotčené osoby. Zároveň bych uvedl do protokolu, že realizace prověrky výpovědi na místě bude zdokumentována videozáznamem. Do ETŘ bych navrhl implementovat předvyplněný vzor správně vyplněného protokolu.

---

¹⁶¹ Usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 3 To 112/2015 ze dne 10. 12. 2015

¹⁶² Usnesení Ústavního soudu sp. zn. III.ÚS 2313/22 ze dne 11. 10. 2022

Seznam použité literatury

Monografie

FENYK, Jaroslav, Tomáš GŘIVNA a Dagmar CÍSAŘOVÁ. *Trestní právo procesní*. 6., aktualiz. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN 978-80-7478-750-8.

JUNULKOVÁ, Kateřina. *Rekognice*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2015, ISBN 978-80-7598-105-9.

KONRÁD, Zdeněk. *Některé zvláštní způsoby dokazování kriminalistické problémy teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2017. ISBN 978-80-7251-477-9.

KONRÁD, Zdeněk. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 2006. ISBN 80-7251-221-8.

KONRÁD, Zdeněk, Viktor PORADA, Jiří STRAUS a Jaroslav SUCHÁNEK. *Kriminalistika: kriminalistická taktika a metodiky vyšetřování*. 1. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2015. ISBN 978-80-7380-547-0.

KONRÁD, Zdeněk, Viktor PORADA, Jiří STRAUS a Jaroslav SUCHÁNEK. *Kriminalistika: teorie, metodologie a metody kriminalistické techniky*. 1. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2014. ISBN 978-80-7380-535-0.

KONRÁD, Zdeněk a Jitka VESELÁ. *Rekognice*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2008. ISBN 978-80-7251-269-0.

KRAJNÍK, Václav a kol. *Kriminalistika*. 1 vyd. Bratislava: A PZ, 2005. ISBN 80-8054-356-9.

METEŇKO, Jozef. *Kriminalistické problémy*. 1. vyd. Bratislava: Akadémie PZ, 2012. ISBN 978-80-8054-553-6.

NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky v Praze*. 1. vyd. Praha: ABOOK, 2017, ISBN 978-80-906974-0-9, str. 473-479.

PJEŠČAK, Jan a kol. *Kriminalistika – Učebnice pro právnické fakulty*. 1. vyd. Praha: Naše vojsko, 1982.

PRERAD, Vladimír. *Vyšetřovací experiment*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra ČSSR, školský odbor KŠS, 1972.

PORADA, Viktor a kol. *Kriminalistická taktika*. 1. vyd. Košice: Vysoká škola bezpečnostného manažérstva v Košiciach, 2010. ISBN 978-80-89282-58-6.

PROTIVÍNSKÝ, Miroslav. *Rekognice v přípravném řízení*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra, ČSSR, 1971.

STRAUS, Jiří a kol. *Úvod do kriminalistiky*. 3. rozš. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-367-4.

STRAUS, Jiří a kol. *Dějiny kriminalistiky*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-370-4.

ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád s komentářem*, 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2008, ISBN 978-80-7400-043-0.

TIPLICA, Mircea a kol. *Kriminalistická taktika*. 3 rozš. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 1987. ISBN 80-85981-51-3.

VENHAČ, Vladimír. *Prověrka výpovědi na místě*. 1. vyd. Praha: Kriminalistický ústav veřejné bezpečnosti, 2017, ISBN 978-80-906974-0-9, str. 473-479.

Zákonná úprava

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) v posledním znění

Judikatura

Nález Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 2014/07 ze dne 14. 5. 2008

Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 7 Tdo 1509/2012-42 ze dne 6. 2. 2013

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 3 To 112/2015 ze dne 10. 12. 2015

Usnesení Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 2999/16 ze dne 25. 10. 2017

Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 484/2019 ze dne 29. 5. 2019

Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 4 Tdo 678/2022 ze dne 3. 8. 2022

Usnesení Ústavního soudu ČR sp. zn. I ÚS 1517/2022 ze dne 23. 8. 2022

Usnesení Ústavního soudu ČR sp. zn. III.ÚS 2313/22 ze dne 11. 10. 2022

Webové stránky a elektronické zdroje

FENYK, Jaroslav, Jan HLAVÁČEK a Pavel KROULÍK. *Některé zvláštní způsoby dokazování – prověrka na místě* [online]. Praha: Krimi servis Hlaváček, 26.4.2008 [cit. 15.1.2023]. Dostupné z: <http://www.krimi-servis.cz/?p=107>

Poslanecká sněmovna parlamentu České republiky. Sněmovní tisk 785/0 VI. Novela trestního řádu. *Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.* [online]. [cit. 25.11.2022]. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=3&CT=785&CT1=0>

Seznam příloh

Příloha č. 1 – Příprava, cíle a hodnocení prověrky výpovědi na místě

Příloha č. 2 – Slovenská úprava prověrky na místě

Příloha č. 3 – Grafické znázornění výsledků z dotazníku včetně tabulek

Příloha č. 4 – Tabulka – Operacionalizace

Příloha č. 5 – Dotazník pro soudce

Příloha č. 6 – Dotazník pro státní zástupce

Příloha č. 7 – Zkratky

Příloha č. 1 – Příprava, cíle a hodnocení prověrky výpovědi na místě

V podstatě příprava, stanovení cíle, taktika i dokumentace prověrky výpovědi na místě je již popsána u prověrky na místě (kapitola 3). Těžiště úspěchu zahájení prověrky na místě spočívá ve skutečnosti, že se využije nabídka vyslychané osoby, že je ochotna demonstrovat svou výpověď na vyšetřovaném místě, aby podpořila své tvrzení nebo situaci, či policista, který zjistil nesrovnalosti a pochybnosti při výslechu, naopak nabídne uvedené osobě, jestli je ochotna demonstrovat již uvedené skutečnosti a osoba nabídku přijme. Za těchto dvou situací je možné přistoupit k přípravě prověrky. Při přípravě si policista stanoví údaje, které je nutné doplnit či upřesnit po výpovědi vyslychané osoby. Musí zjistit, jestli existuje místo, nebo objekty, o kterých vyslychaná osoba mluvila. Musí zajistit i bezpečnost místa či objektů, na kterých se bude realizovat prověrka. Musí provést rekognoskaci, aby získal informace k zabezpečení místa či objektů, pokud bude realizovat prověrku s osobou, která je v podezření nebo dokonce s vazebně stíhanou osobou. Policista si stanoví cíl, čeho chce prověrkou na místě dosáhnout, úkoly k dosažení cíle, výchozí bod prověrky a další uzlové body. Musí si vymezit okruh účastníků prověrky. Mezi povinnými účastníky jsou policisté a osoby, jejichž výpověď se bude prověřovat a kriminalistický technik, který provádí dokumentaci fotografií či natáčí video. Rovněž i nezúčastněná osoba. Dále se může účastnit prověrky na místě tlumočnick, určitý specialista, znalec, případně i obhájce, státní zástupce, soudce nebo další pomocné osoby a osoby, které hlídají vymezené místo. Policista musí určit způsob a metody dokumentace při průběhu a výsledků prověrky na místě, zajistit si technické prostředky (jako je motorové vozidlo, technické vybavení, přístroje ke zdokumentování, materiály a prostředky spojení). Musí si připravit a zpracovat plán průběhu prověrky na místě.¹⁶³

Jinými slovy si stanoví cíl a úlohy, které má splnit prověrka na místě, stanoví si dobu provedení, výchozí bod, orientační, uzlové body, vymezí si okruh účastníků a jejich úkoly, určí si způsob a metody dokumentace průběhu

---

¹⁶³ NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky*. 1. vyd. Praha: ABOOK, 2017. ISBN 978-80-906974-0-9, str. 474-475.

a výsledků, zajistí si prostředky dokumentace, spojení a dopravní prostředky, provede předem instrukce účastníkům prověrky.¹⁶⁴

Taktika realizace prověrky na místě z výše uvedené přípravy, resp. z vytvořeného plánu prověrky na místě, se odvíjí od stanovení cíle, kterého se má jejím konáním dosáhnout. Dále na charakteru místa, dle vyšetřované situace, na procesním postavení vyslychané osoby. Určitě bude zvolena jiná taktika, pokud bude vyslychanou osobou svědek oproti zadržené osobě. Prověrka na místě začíná již v místnosti kriminalisty nebo jiné místnosti, kde se zdokumentuje dobrovolná účast vyslychané osoby na prověrce na místě, zaprotokolují se orientační body ve věci místa prověrky. Výchozím bodem může být například místo, ze kterého vyšla vyslychaná osoba spáchat trestný čin, nebo kde odstavila auto před loupeží v domě atd.¹⁶⁵ Výchozím bodem podle jiného autora je útvar policie, protože prověřovaná osoba nedokáže označit s přesností místo případu, ale zná cestu, jak se k němu dostane. Může se jednat o místo, které je vzdálené od samotného místa události (nezná cestu z útvaru policie, ale zná cestu na místo případu od školy). Nebo jde o místo v bezprostředním okolí místa, kde se má realizovat prověrka na místě.¹⁶⁶ Následně odjedou na stanovené místo a vyslychané osobě je dán prostor, volnost a čas pro její zorientování se na místě a následnou demonstraci. Orientační (opěrné) body (např. nepřehlédnutelné domy, chaty, podjezdy, řeka atd.) mohou být popsány i zakresleny v náčrtku. Všechny orientační body včetně trasy pohybu, zjištěné nalezené věci na místě atd., se dokumentují. Tam, kde došlo k události trestného činu, se musí ověřit předchozí znalost místa vyslychanou osobou, čímž se prověřuje její výpověď.¹⁶⁷ Od výchozího bodu se musí dát prostor prověřované osobě, aby určovala směr pohybu, nerušeně si obhlédla místa, zorientovala se na místě, určila změny oproti původní situaci, vyznačila opěrné, orientační body volně, včetně toho, aby

---

¹⁶⁴ TIPLICA, Mircea a kol. *Kriminalistická taktika*. 3 rozšířené vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 1997. ISBN 80-85981-51-3, str. 84.

¹⁶⁵ NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky v Praze*. 1. vyd. Praha: ABOOK, 2017. ISBN 978-80-906974-0-9, str. 475-476.

¹⁶⁶ TIPLICA, Mircea a kol. *Kriminalistická taktika*. 3 rozš. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 1997. ISBN 80-85981-51-3, str. 84.

¹⁶⁷ NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky*. 1. vyd. Praha: ABOOK, 2017. ISBN 978-80-906974-0-9, str. 476.

označila jednotlivé předměty, stopy či další důkazy.¹⁶⁸ Znamená to, že je nejprve vyslychaná osoba na prověřovaném místě vyzvána, aby sdělila, co se na daném místě událo. Následně je jí sděleno, aby ukázala činnost a označila předměty, o kterých již vyprávěla. Aby vysvětlila úlohu objektů při objasnění případu, nebo jejich vztah k případu. V průběhu realizace prověrky na místě až do označení předmětů řídící policista pokládá doplňující otázky, posuzuje situaci, jak se vyvíjí, hodnotí ji se svým plánem, porovnává ji s výpovědí vyslychané osoby, prověřuje a upřesňuje taktické záměry, aby došel k vytyčenému cíli. Pokud nastane situace, že není něco jasné, vyžaduje policista přímou demonstraci již popsaných činností, případně upřesnění výpovědi vyslychané osoby. Pokud se během prověrky na místě zjistí, že se musí přizvat další osoby k objasnění vyšetřované události, provede se další prověrka jindy, samostatně. Pokud např. odmítne během prověrky vyslychající osoba spolupracovat, prověrku je nutné skončit.¹⁶⁹

Nejprve se při prověrce na místě umožní volně vyprávět osobě, jejíž výpověď se prověřuje. Doporučuje se průběžně označovat místa, předměty. Žádat vysvětlení vztahu k případu, který je objasňován. Dále pokládat doplňující otázky, ale až po označení objektů a vysvětlení jejich vztahu k události, která je vyšetřována. Doporučuje se k bližšímu objasnění případu využít demonstraci osoby a v případě, že se zjistí, že musí být realizována prověrka na místě s dalšími osobami, provést tuto prověrku na místě samostatně. Při realizaci prověrky na místě se má provádět neustále její vyhodnocování a již známé výsledky porovnávat s podanou předchozí výpovědí. Musí se zajistit realizace potřebných úkonů a opatření, pokud je na nich závislý výsledek prověrky na místě, musí se zajistit průběžná dokumentace jednak průběhu, ale i výsledků. Prověrka na místě se musí ihned ukončit, pokud lze předpokládat její zmaření. Nebo pokud by mohlo dojít ke ztížení procesu poznání při odhalování, objasňování a vyšetřování trestného činu. Nebo by prověřovaná osoba odmítla svou aktivní účast.

Pokud nebudou taktická doporučení dodržena, může dojít ke ztrátě významných důkazních informací, což může mít důsledky pro proces vyšetřování

---

¹⁶⁸ TIPLICA, Mircea a kol. *Kriminalistická taktika*. 3 rozš. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 1997. ISBN 80-85981-51-3, str. 85.

¹⁶⁹ NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky v Praze*. 1. vyd. Praha: ABOOK, 2017. ISBN 978-80-906974-0-9, str. 475-477.

i jednání u soudu.¹⁷⁰ V minulosti se o realizaci prověrky výpovědi na místě vedla dokumentace, sepsal se záznam, později protokol s různými názvy podle skutečnosti, jak který kriminalista na tuto metodu nahlížel, ale až reglementací prověrky na místě se protokol nazývá „protokol o prověrce na místě“. Rovněž vyhodnocení probíhalo obdobně jak je popsáno u prověrky na místě, ale vždy kriminalista hodnotil výsledky z realizace prověrky výpovědi na místě podle dostupného poznání o této metodě (znalostí metody) v jeho době. Celkově celý průběh konání prověrky výpovědi na místě probíhal podle dostupných informací, teoretických znalostí a východisek metody kriminalistické praxe či již v té době známé praxe kriminalistů.

---

¹⁷⁰ TIPLICA, Mircea a kol. *Kriminalistická taktika*. 3 rozš. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 1997. ISBN 80-85981-51-3, str. 85–86.

Příloha č. 2 – Slovenská úprava prověrky na místě

Ve Slovenské republice je právo procesní upraveno v zák. č. 301/2005 Z.z., trestným poriadkom. Do zákona byly reglementovány do hlavy šesté, čtvrtého oddílu tzv. ostatní důkazní prostředky, což jsou listinné i věcné důkazy, ohledání, prohlídka těla a podobné úkony, prohlídka i pitva mrtvoly včetně její exhumace, hlasová zkouška. Samostatné důkazní prostředky jsou pak v ustanovení § 157 (vyšetřovací pokus), v ustanovení § 158 (prověrka výpovědi na místě činu) a v ustanovení § 159 (rekonstrukce). Vyšetřovací pokus se realizuje, pokud mají být pozorováním ve vytvořených či obměněných podmínkách prověřované nebo upřesňované skutečnosti zjištěné v průběhu trestního řízení, eventuelně pokud mají být zjištěny nové skutečnosti důležité pro trestní řízení. Zákonná úprava vyšetřovacího pokusu Slovenské republiky je obdobná s úpravou v České republice. Podle zákonné úpravy na Slovensku se prověrka výpovědi na místě činu realizuje, jestliže je to potřebné na doplnění či ověření faktů důležitých pro trestní řízení, které jsou spjaté s tímto místem. Dle slovenské právní úpravy je ale možné realizovat prověrku jen na místě činu. Oproti české právní úpravě, kdy je možné realizovat prověrku i na místě, které není místem, kde se stal trestný čin. Používá se tehdy i v případě potřeby doplnění či upřesnění faktů důležitých pro trestní řízení, které se váží k určitému místu. Ze slovenské judikatury vyplývá, že úkon prověrky na místě činu není možné provést bez účasti obviněného nebo svědka, jehož výpověď je prověřována (vyplývá to z *charakteru tohoto důkazního prostředku*). V České republice je naopak jednou z podmínek realizace prověrky na místě. Skutečnost, že se při prověrce na místě činu přiměřeně použije ustanovení o vyšetřovacím pokusu, platí obdobně i ve slovenské úpravě. Platná slovenská právní úprava se od české právní úpravy ani u rekonstrukce moc neliší. Česká právní úprava vyžaduje obnovení situace i okolností, za jakých došlo ke spáchání trestného činu. Ve Slovenské republice se vyžaduje napodobení situace i okolností. Vytvoří se model rekonstruovaného objektu či děje. Hlavní skutečností, podstatou důkazního prostředku je obnovování. Jestliže se má rekonstruovat činnost obviněného, musí se respektovat jeho právo, kdy může odepřít výpověď.

V uvedeném případě není možné rekonstrukci realizovat.¹⁷¹ Při realizaci rekonstrukce se přiměřeně i při tomto úkonu použije ustanovení o vyšetřovacím pokusu. Ve Slovenské republice není při realizaci výše uvedených úkonů nutná účast nezúčastněné osoby.¹⁷²

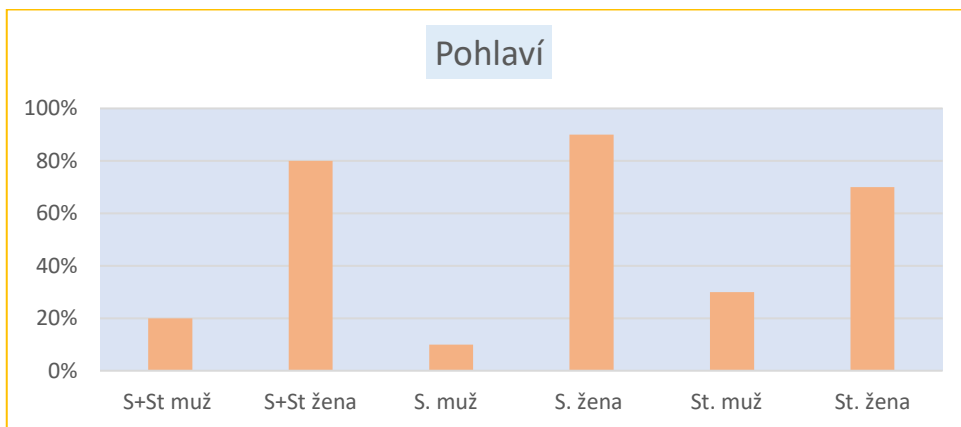
¹⁷¹ *Prehľad ustanovení zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok – komentár Str.II/1. 1-274* [online]. [cit. 19.1.2019] Dostupné z: https://www.gjar-po.sk/~gajdos/treti_rocnik/nos/trestny_poriadok_s_komentarom.pdf

¹⁷² Zákon č. 301/2005 Z.z., trestný poriadok.

Příloha č. 3 – Grafické znázornění výsledků z dotazníku včetně tabulek

Otázka č. 1 Respondenti z řad státních zástupců a soudců – Pohlaví

Graf č.1 Pohlaví

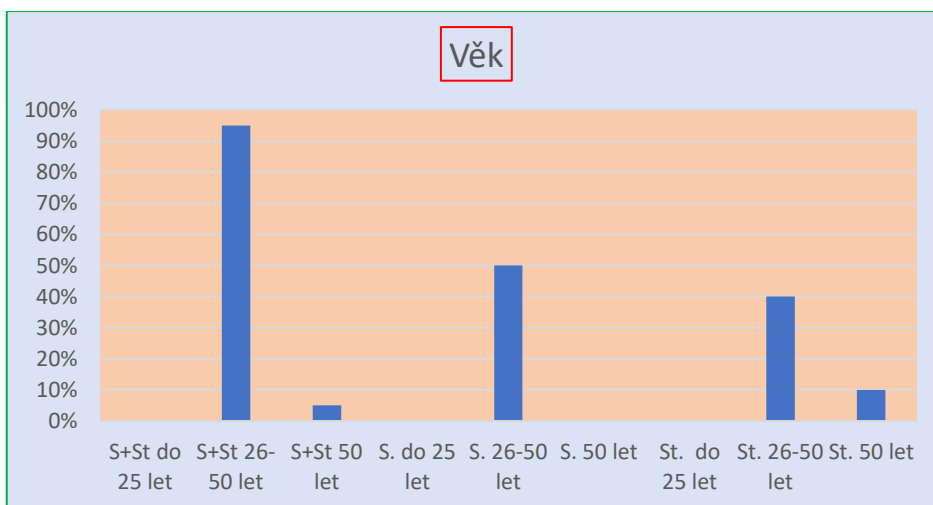

Z1	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%
S	1	10,00	9	40	10	50,00
St	3	30,00	7	70,00	10	50,00
ΣS1 + St1	4	20,00	16	80,00	20	100,00

Tabulka č. 1 Pohlaví (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců a soudů, RČ v %)

Otázka č. 2 Věk respondentů

Graf č. 2 Věk

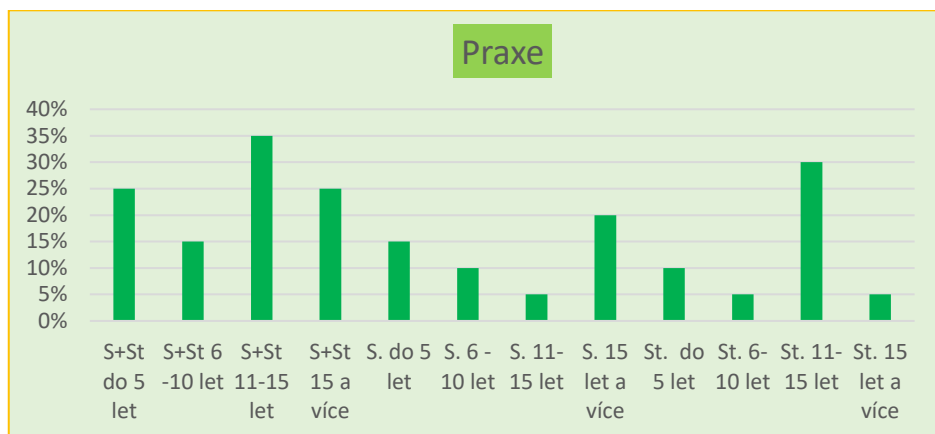

Z2	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	3AČ	3RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%		%
S	0	0	10	50,00	0	0,00	10	50,00
St	0	0	9	40,00	1	10,00	10	50,00
ΣS2 + St2	0	0	19	95,00	1	5,00	20	100,00

Tabulka č. 2 Věk (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců a soudů, RČ v %)

Otázka č. 3 Kolik let jste soudcem/soudkyní/státní zástupcem/zástupkyní?

Graf č. 3 Praxe

ZS3	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	3AČ	3RČ	4AČ	4RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%		%		%
S	3	15,00	2	10,00	1	5,00	4	20,00	10	50,00
St	2	10,00	1	5,00	6	30,00	1	5,00	10	50,00
ΣS3 + St3	5	25,00	3	15,00	7	35,00	5	25,00	20	100,00

Tabulka č. 3 Praxe (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců, RČ. v %)

Otázka č. 4 Setkal/a jste se ve své praxi, že by obžalovaný namítal zákonem stanovený postup při realizaci prověrky výpovědi na místě?

Graf č.4 Námitky obžalovaného proti úkonu

ZS4	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	3AČ	3RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%		%
S	5	25,00	3	15,00	2	10,00	10	50,00
St	3	15,00	6	30,00	1	5,00	10	50,00
ΣS4+St4	8	40,00	9	45,00	3	15,00	20	100,00

Tabulka č. 4 Námitky obžalovaného proti úkonu (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců, RČ v %)

Otázka č. 5 Jak často se setkáváte ve své praxi s protokolem o prověrce výpovědi na místě?

Graf č. 5 Četnost úkonu výskytu v praxi

ZS5	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	3AČ	3RČ	4AČ	4RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%				%
S	1	5,00	6	30,00	1	5	2	10	10	50,00
St	0	0,00	5	25,00	2	10,00	3	15,00	10	50,00
ΣS5+St5	1	5,00	11	55,00	3	15,00	5	25,00	20	100,00

Tabulka č. 5 Četnost výskytu v praxi s úkonem prověrky na místě (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců, RČ v %)

Otázka č. 6 V případě, že jste se setkal/a s protokolem prověrky výpovědi na místě, bylo jej možné využít jako jeden z důležitých důkazních prostředků?

Všichni uvedli, že ano. Některé poznámky respondentů u odpovědi: „Ano, pokud je po zahájení trestního stíhání s obviněným či svědkem, je procesně využitelný. Jen podpůrně zejména v případech realizace úkonu před zahájením trestního stíhání.“ „Některý využiji a některý jen podpůrně.“

Graf č. 6 Využití protokolu jako důkazního prostředku

ZS6	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	3AČ	3RČ	4AČ	4RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%				%
S	4	20,00	0	0,00	5	25,00	1	5,00	10	50,00
St	3	15,00	2	10,00	3	15,00	2	10,00	10	50,00
ΣS6+St6	7	35,00	2	10,00	8	40,00	3	15,00	20	100,00

Tabulka č. 6 Využití úkonu jako důkazního prostředku (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců, RČ v %)

Otázka č. 7 V případě, že nebylo možné protokolu jako jednoho z důkazního prostředku využít, tak uveďte důvod.

Jeden státní zástupce uvedl: „Nevyužil jsem ho, pokud je úkon realizován před zahájením trestního stíhání s podezřelým, v zásadě není procesně využitelný (má povahu úředního záznamu o podání vysvětlení).“ Jiný státní zástupce uvedl, že ho nevyužil, protože nebyl u úkonu přítomen obhájce.

Graf č. 7 Důvod, proč nebyl protokol uznán jako důkazní prostředek

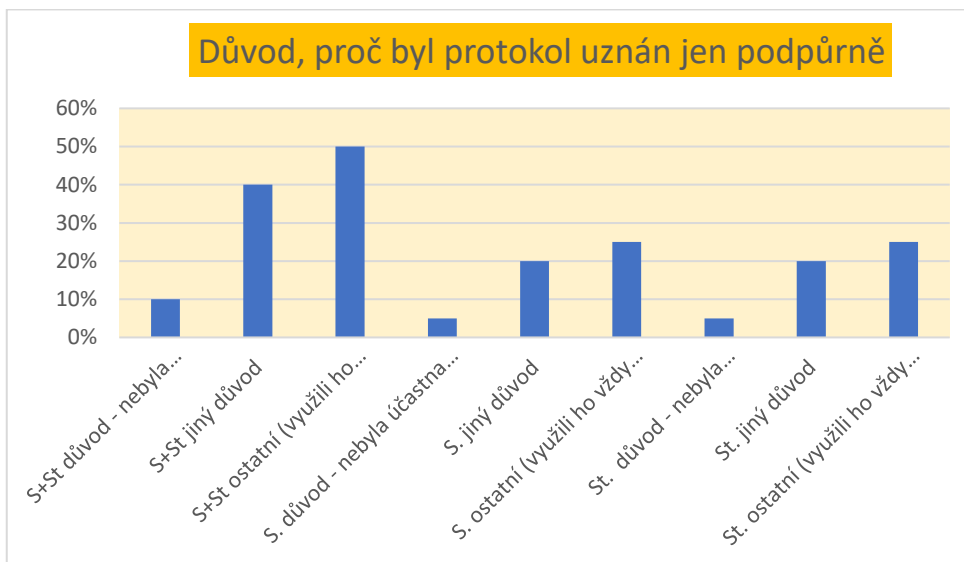
ZS7	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	3AČ	3RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%		%
S	0	0,00	4	20,00	6	30,00	10	50,00
St	2	10,00	4	20,00	4	20,00	10	50,00
ΣS7+St7	2	10,00	8	40,00	10	50,00	20	100,00

Tabulka č. 7 Důvod nemožnosti v praxi použít protokol o prověře na místě jako důkazní prostředek (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců, RČ v %)

Otázka č. 8 V případě, že jej bylo možné využít jen podpůrně, tak uveďte důvod. Například jeden z respondentů – soudce zaškrtl, že obviněný nebyl řádně poučen a k tomu uvedl, že úkon byl realizován před zahájením trestního stíhání (obviněný byl v té době v procesním postavení poškozeného). Jiný uvedl, že ho bylo možné použít vždy. Další uvedl, že trestná činnost byla prokázána jinými důkazy. Nebo, že se obžalovaný doznal. Státní zástupci většinou uváděli, že ho většinou využijí

jen jako podpůrný důkazní prostředek, pokud je prověrka na místě konána před zahájením trestního řízení (zatrhlí jiný důvod). Jeden z nich k tomu dodal, že i v případě, kdy se obžalovaný doznal. Jeden zaškrtl, že nebyla účastna úkonu nezúčastněná osoba.

Graf č. 8 Důvod, proč byl protokol uznán jen podpůrně

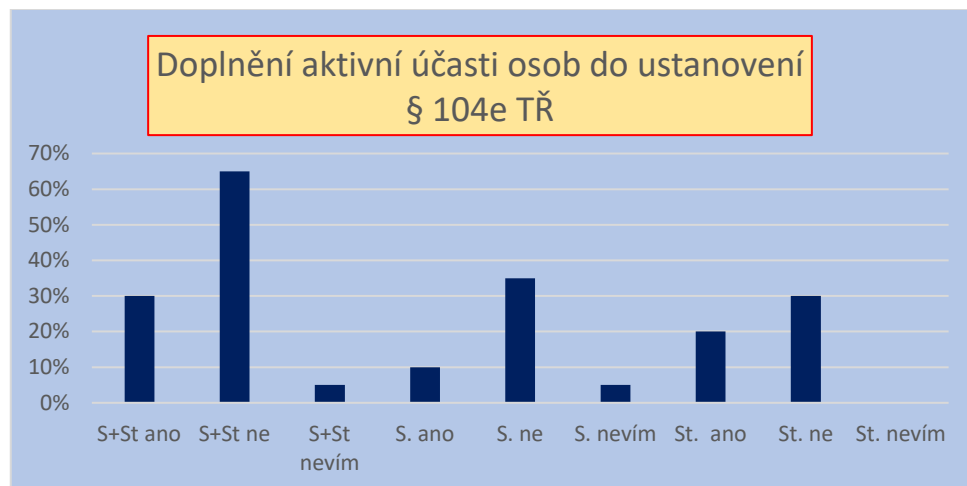

ZS8	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	3AČ	3RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%		%
S	1	5,00	4	20,00	5	25,00	10	50,00
St	1	5,00	4	20,00	5	25,00	10	50,00
ΣS8+St8	2	10,00	8	40,00	10	50,00	20	100,00

Tabulka č. 8 Důvod, proč byl protokol v praxi použit jen jako podpůrný důkazní prostředek (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců, RČ v %)

Otázka č. 9 Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ by měla být doplněna skutečnost, že je nutná aktivní účast obviněného, podezřelého či svědka na úkonu prověrky na místě, nebo je to zbytečné s ohledem na rozsudky v judikatuře?

Graf č. 9 Doplnění aktivní účasti osob do ustanovení § 104e TŘ

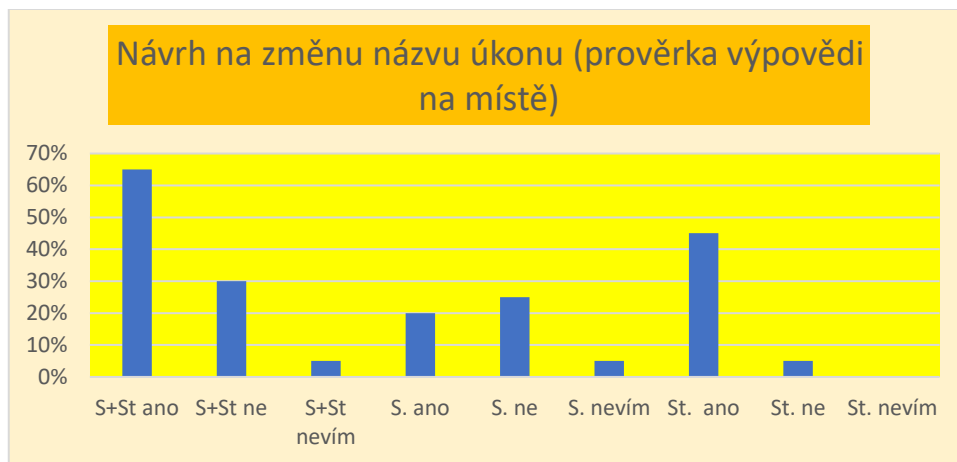

ZS9	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	3AČ	3RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%		%
S	2	10,00	7	35,00	1	5,00	10	50,00
St	4	20,00	6	30,00	0	0,00	10	50,00
ΣS9+St9	6	30,00	13	65,00	1	5,00	20	100,00

Tabulka č. 9 Doplnění aktivní účast obviněného, podezřelého či svědka do TŘ (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců, RČ v %)

Otázka č. 10 Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ měla být doplněna skutečnost, že se jedná o prověrku výpovědi na místě (a ne o prověrku na místě)?

Graf č. 10 Návrh na změnu názvu úkonu (prověrka výpovědi na místě)

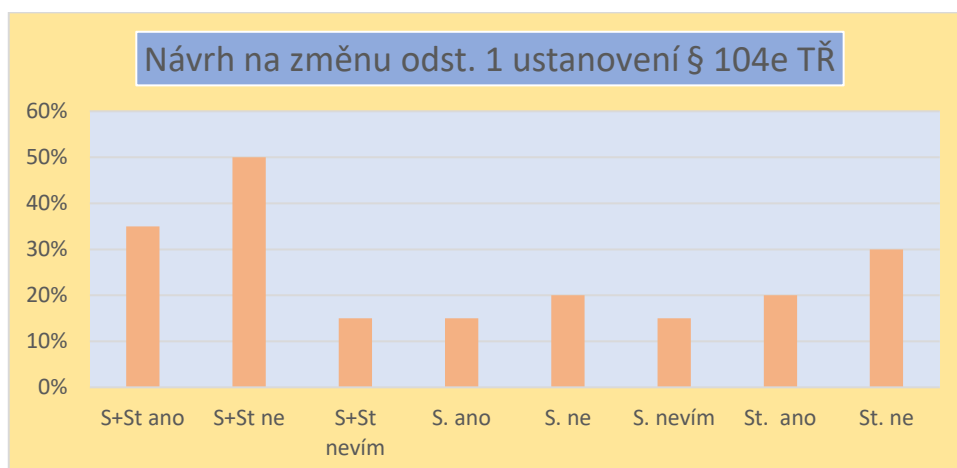

ZS10	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	3AČ	3RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%		%
S	4	20,00	5	25,00	1	5,00	10	50,00
St	9	45,00	1	5,00	0	0,00	10	50,00
ΣS10+St10	13	65,00	6	30,00	1	5,00	20	100,00

Tabulka č. 10 Návrh na změnu názvu úkonu (prověrka výpovědi na místě) (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců RČ v %)

Otázka č. 11 Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ by měla být zpřesněna skutečnost, a to tak „že by prověrkou výpovědi na místě měla být ověřena znalost místa nebo existence věcí důležitých pro trestní řízení, o nichž podali před její realizací obviněný, podezřelý či svědek výpověď“? *Nyní je v zákoně uvedeno, že „by měly být doplněny nebo upřesněny údaje důležité pro trestní řízení, které se vztahují k určitému místu.“*

Graf č. 11 Návrh na změnu odst. 1 ustanovení § 104e TŘ

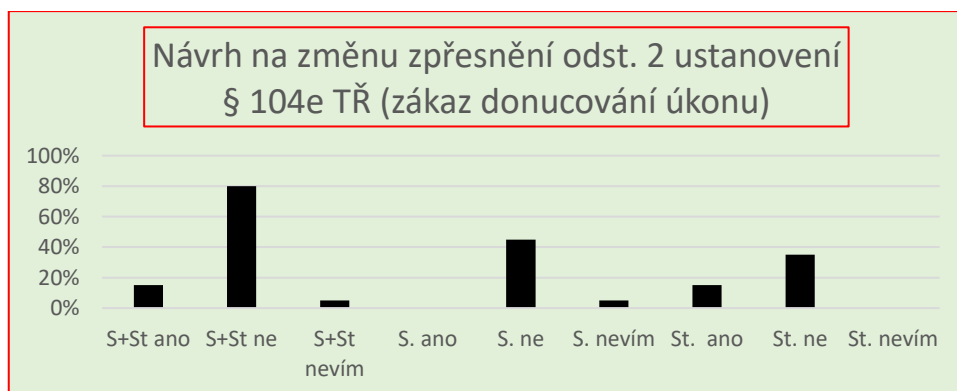

ZS11	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	3AČ	3RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%		%
S	3	15,00	4	20,00	3	15,00	10	50,00
St	4	20,00	6	30,00	0	0,00	10	50,00
ΣS11+St11	7	35,00	10	50,00	3	15,00	20	100,00

Tabulka č. 11 Návrh na zpřesnění odst. 1 v ustanovení § 104e TŘ (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců, RČ v %)

Otázka č. 12 Domníváte se, že by přímo v ustanovení § 104e TŘ měla být uvedena skutečnost, že k aktivní účasti na prověrce výpovědi na místě nesmí být svědek, podezřelý nebo obviněný žádným způsobem donucován?

Graf č. 12 Návrh na změnu zpřesnění odst. 2 ustanovení § 104e TŘ (zákaz donucování úkonu)

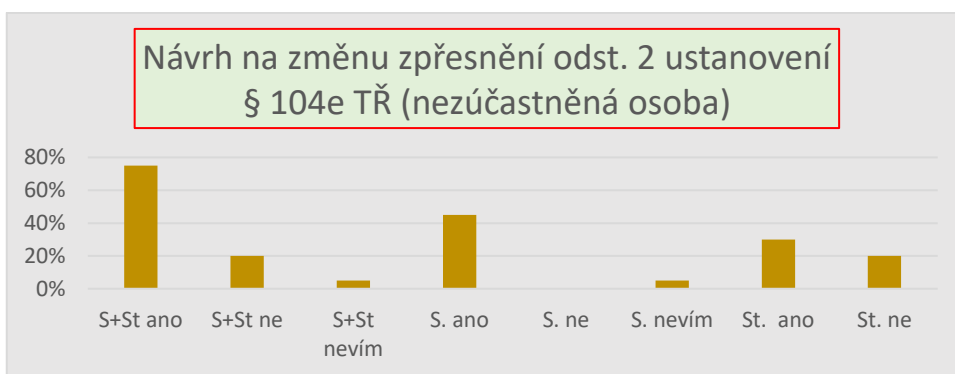

ZS12	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	3AČ	3RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%		%
S	0	0,00	9	45,00	1	5,00	10	50,00
St	3	15,00	7	35,00	0	0,00	10	50,00
ΣS12+St12	3	15,00	16	80,00	1	5,00	20	100,00

Tabulka č. 12 Návrh na zpřesnění odst. 2 (zákaz donucování k úkonu) ustanovení § 104e TŘ (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců, RČ v %)

Otázka č. 13 Domníváte se, že by přímo v ustanovení § 104e TŘ měla být uvedena i skutečnost, že k účasti na prověrce musí být přibrána alespoň jedna osoba, která není na věci zúčastněna?

Graf č. 13 Návrh na změnu zpřesnění odst. 2 ustanovení § 104e TŘ (nezúčastněná osoba)

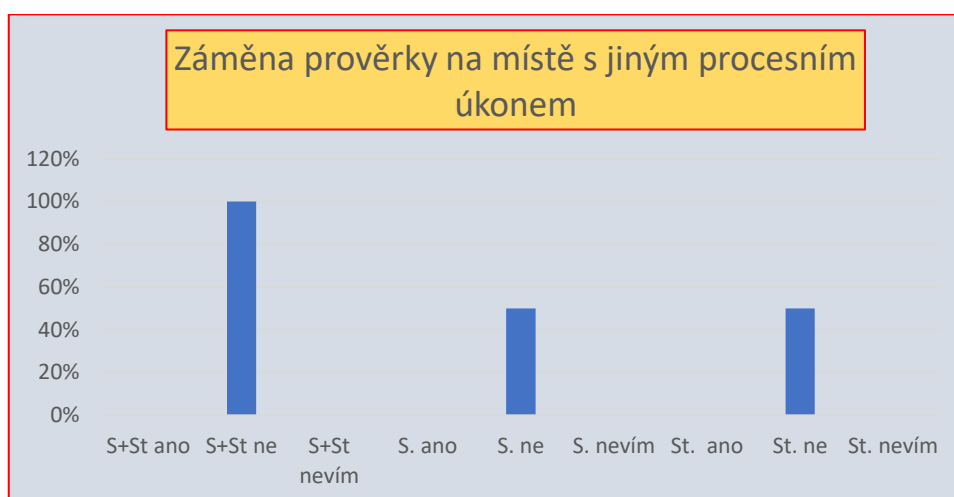

ZS13	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	3AČ	3RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%		%
S	9	45,00	0	0,00	1	5,00	10	50,00
St	6	30,00	4	20,00	0	0,00	10	50,00
ΣS13+St13	15	75,00	4	20,00	1	5,00	20	100,00

Tabulka č. 13 Návrh na zpřesnění odst. 2 (nezúčastněná osoba) v ustanovení § 104e TŘ (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců, RČ v %)

Otázka č. 14 Setkal jste se v praxi s protokolem označeným jako prověrka na místě, že by obsahoval popis, průběh jiného vyšetřovacího úkonu (nebyl realizován úkon prověrky na místě, pouze byl tímto způsobem označen protokol)?

Graf. č. 14 Záměna prověrky na místě s jiným procesním úkonem

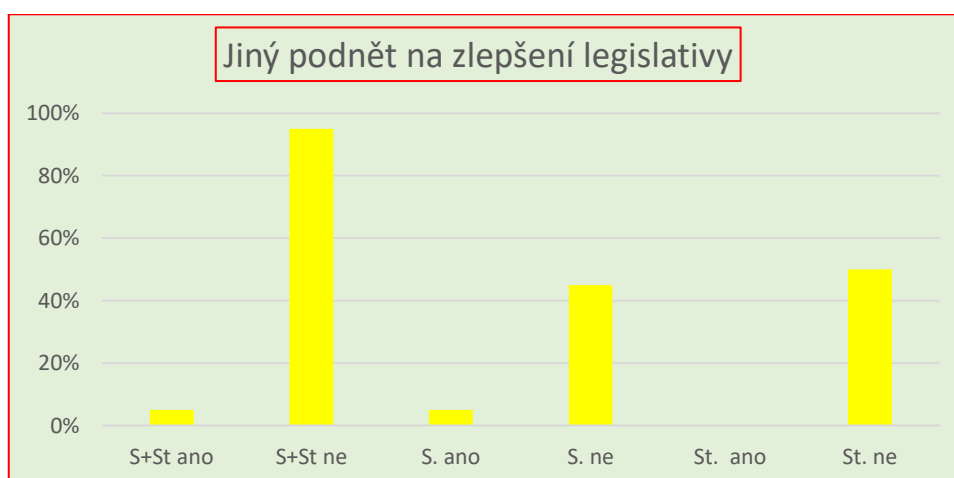

ZS13	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	3AČ	3RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%		%
S	0	0,00	10	50,00	0	0,00	10	50,00
St	0	0,00	10	50,00	0	0,00	10	50,00
ΣS13+St13	0	0,00	20	100,00	0	0,00	20	100,00

Tabulka č. 14 Záměna prověrky na místě s jiným procesním úkonem (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců, RČ v %)

Otázka č. 15 Máte nějaký jiný podnět na zlepšení legislativy v provádění tohoto úkonu? *Jeden soudce uvedl, že by se měl povinně používat kamerový záznam (nikoliv jen fotodokumentace).*

Graf č. 15 Jiný podnět na zlepšení legislativy

ZS15	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%
S	1	5,00	9	45,00	10	50,00
St	0	0,00	10	50,00	10	50,00
ΣS15+St15	1	5,00	19	95,00	20	100,00

Tabulka č. 15 Jiný podnět na zlepšení legislativy (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců, RČ v %)

Otázka č. 16 Měl/a byste námět na zlepšení postupu a kvality při realizování prověrky výpovědi?

Graf č. 16 Návrh na zlepšení postupu a kvality při realizaci prověrky na místě

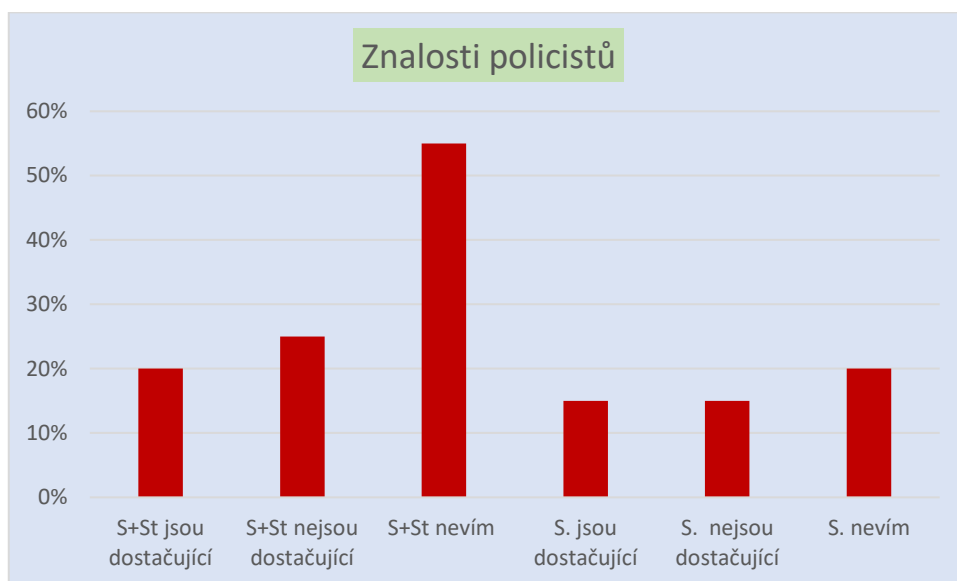
ZS16	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%		%
S	3	15,00	7	35,00	10	50,00
St	0	0,00	10	50,00	10	50,00
ΣS16+St16	3	15,00	17	85,00	20	100,00

Tabulka č. 16 Návrh na zpřesnění odst. 2 (nezúčastněná osoba) v ustanovení § 104e TŘ (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců, RČ v %)

Otázka č. 17 Domníváte se, že mají policisté dostatečné znalosti při realizaci prověrky výpovědi na místě?

Většinou státní zástupci uvedli při zaškrtnutí kolonky nevim, dovětek „*jak kteří*“. Naopak jeden ze soudců poznamenal, že „*nedokáže obecně říci, protože jako v každé skupině lidí, existují výborní kriminalisté, horší a úplně neschopní.*“

Graf č. 17 Znalosti policistů

ZS17	1AČ	1RČ	2AČ	2RČ	3AČ	3RČ	ΣAČ	ΣRČ
		%		%			%	%
S	3	15,00	3	15,00	4	20,00	10	50,00
St	1	5,00	2	10,00	7	35,00	10	50,00
ΣS17+St17	4	20,00	5	25,00	11	55,00	20	100,00

Tabulka č. 17 Znalosti policistů (Z číslo otázky, AČ počet státní zástupců/soudců, RČ v %)

Příloha č. 4 – Tabulka – Operacionalizace

Úvodní část dotazníku tvořily demografické údaje (pohlaví ZS1, ZSt1 věk ZS2, ZSt2 délka praxe ZS3, ZSt3.¹⁷³

Dílčí otázka	Konkrétní otázka
Zjistit jsou-li soudem vždy akceptovány důkazy z realizace prověrky výpovědi na místě, tj. zda byl úkon prověrky na místě realizován zákonně a důkazy zjištěné a zajištěné při realizaci prověrky na místě mohly být soudem vždy využity.	<p>ZS4 ZSt4 Setkal/a jste se ve své praxi, že by obžalovaný namítal zákonem stanovený postup při realizaci prověrky výpovědi na místě?</p> <p>ZS5 ZSt5 Jak často se setkáváte ve své praxi s protokolem o prověrce výpovědi na místě?</p> <p>ZS6 ZSt6 V případech, že jste se setkal/a s protokolem prověrky výpovědi na místě, bylo jej možné využít jako jeden z důležitých důkazních prostředků?</p>
Zjistit, zda realizace prověrky výpovědi na místě je prováděna v souladu s platnou právní úpravou a doporučeními kriminalisticko-taktických metod a je-li v současné době zaměřována s jiným úkonem.	<p>ZS9 ZSt9 Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ měla být doplněna skutečnost, že je nutná aktivní účast obviněného, podezřelého či svědka na úkonu prověrky na místě, nebo je to zbytečné s ohledem na rozsudky v judikatuře?</p> <p>ZS10 ZSt10 Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ měla být doplněna skutečnost, že se jedná o prověrku výpovědi na místě (a ne prověrku na místě)?</p> <p>ZS11 ZSt11 Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ měla být zpřesněna skutečnost, a to tak „že by prověrkou výpovědi na místě měla být ověřena znalost místa nebo existence věcí důležitých pro trestní řízení, o nichž podali před její realizací obviněný, podezřelý či svědek výpověď? <i>Nyní je v zákoně uvedeno, že „by měly být doplněny nebo upřesněny údaje důležité pro trestní řízení, které se vztahují k určitému místu.“</i></p> <p>ZS12 ZSt12 Domníváte se, že by přímo v ustanovení § 104e TŘ měla být uvedena i skutečnost, že k aktivní účasti na</p>

¹⁷³ Pro vysvětlení Z =znak otázky doplněn na konci číslem, S. respondent – soudce, St. respondent státní zástupce

	<p>prověřce výpovědi na místě nesmí být svědek, podezřelý nebo obviněný žádným způsobem donucován?</p> <p>ZS13 ZSt13 Domníváte se, že by přímo v ustanovení § 104e TR měla být uvedena i skutečnost, že k účasti na prověřce musí být přibrána alespoň jedna osoba, která není na věci zúčastněna?</p> <p>ZS14 ST14 Setkal jste se v praxi s protokolem označeným jako prověřka na místě, že by obsahoval popis, průběh jiného vyšetřovacího úkonu (nebyl realizován úkon prověřky na místě, pouze byl tímto způsobem označen protokol)?</p>
<p>Zjistit aktuální problémy, překážky, které brání efektivnímu využívání prověřky výpovědi na místě, popřípadě přetrvávající problémy pojmenovat a navrhnout řešení vedoucí k eliminaci zjištěných chyb, a to s ohledem i na skutečnost, jak s protokoly o prověřce na místě nakládají soudy</p>	<p>ZS7 ZSt7 V případě, že nebylo možné protokolu jako jednoho z důkazního prostředku využít, tak uveďte důvod.</p> <p>ZS8 ZSt8 V případě, že jej bylo možné využít jen podpůrně, tak uveďte důvod.</p> <p>ZS15 ZSt15 Máte nějaký jiný podnět na zlepšení legislativy v provádění tohoto úkonu?</p> <p>ZS16 ZSt16 Měl/a byste námět na zlepšení postupu a kvality při realizování prověřky výpovědi?</p> <p>ZS17 ZSt17 Domníváte se, že mají policisté dostatečné znalosti při realizaci prověřky výpovědi na místě?</p>

DC1 Zjistit jsou-li soudem vždy akceptovány důkazy z realizace prověřky výpovědi na místě, tj. zda byl úkon prověřky na místě realizován zákonně a důkazy zjištěné a zajištěné při realizaci prověřky mohly být soudem vždy využity.

ZS4 ZSt4 Setkal/a jste se ve své praxi, že by obžalovaný namítal zákonem stanovený postup při realizaci prověřky výpovědi na místě?

ZS5 ZSt5 Jak často se setkáváte ve své praxi s protokolem o prověřce výpovědi na místě?

ZS6 ZSt6 V případě, že jste se setkal/a s protokolem prověrky výpovědi na místě, bylo jej možné využít jako jeden z důležitých důkazních prostředků?

DC2 Zjistit, zda realizace prověrky výpovědi na místě je prováděna v souladu s platnou právní úpravou a doporučeními kriminalisticko-taktických metod a je-li v současné době zaměňována s jiným úkonem.

ZS9 ZSt9 Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ měla být doplněna skutečnost, že je nutná aktivní účast obviněného, podezřelého či svědka na úkonu prověrky na místě, nebo je to zbytečné s ohledem na rozsudky v judikatuře?

ZS10 ZSt10 Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ měla být doplněna skutečnost, že se jedná o prověrku výpovědi na místě (a ne prověrku na místě)?

ZS11 ZSt11 Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ měla být zpřesněna skutečnost, a to tak „že by prověrkou výpovědi na místě měla být ověřena znalost místa nebo existence věcí důležitých pro trestní řízení, o nichž podali před její realizací obviněný, podezřelý či svědek výpověď“? *Nyní je v zákoně uvedeno, že „by měly být doplněny nebo upřesněny údaje důležité pro trestní řízení, které se vztahují k určitému místu.“*

ZS12 ZSt12 Domníváte se, že by přímo v ustanovení § 104e TŘ měla být uvedena i skutečnost, že k aktivní účasti na prověrce výpovědi na místě nesmí být svědek, podezřelý nebo obviněný žádným způsobem donucován?

ZS13 ZSt13 Domníváte se, že by přímo v ustanovení § 104e TŘ měla být uvedena i skutečnost, že k účasti na prověrce musí být přibrána alespoň jedna osoba, která není na věci zúčastněna?

ZS14ST14 Setkal jste se v praxi s protokolem označeným jako prověrka na místě, že by obsahoval popis, průběh jiného vyšetřovacího úkonu (nebyl realizován úkon prověrky na místě, pouze byl tímto způsobem označen protokol)?

DC3 Zjistit aktuální problémy, překážky, které brání efektivnímu využívání prověrky výpovědi na místě, popřípadě přetrvávající problémy pojmenovat a navrhnout řešení vedoucí k eliminaci zjištěných chyb, a to s ohledem i na skutečnost, jak s protokoly o prověrce na místě nakládají soudy.

ZS7 ZSt7 V případě, že nebylo možné protokolu jako jednoho z důkazního prostředku využít, tak uveďte důvod.

ZS8 ZSt8 V případě, že jej bylo možné využít jen podpůrně, tak uveďte důvod.

ZS15 ZSt15 Máte nějaký jiný podnět na zlepšení legislativy v provádění tohoto úkonu?

ZS16 ZSt16 Měl/a byste námět na zlepšení postupu a kvality při realizování проверки výpovědi?

ZS17 ZSt17 Domníváte se, že mají policisté dostatečné znalosti při realizaci проверки výpovědi na místě?

Příloha č. 5 – Dotazník pro soudce

Vážení,

dovolte mi, abych se na Vás obrátil s prosbou o spolupráci. Jmenuji se Tomáš Chocholka, jsem 10 let ve služebním poměru u Policie ČR a v současné době dokončuji poslední ročník na Policejní akademii ČR v Praze.

Pro potřeby své diplomové práce na téma „Prověrka výpovědi nebo prověrka výpovědi na místě“ Vás žádám o vyplnění předloženého dotazníku, který bude sloužit k získání informací k dané problematice. Dotazník je anonymní, slouží pouze pro účely diplomové práce a nebude nikomu jinému předán.

Velmi si vážím času, který věnujete vyplnění tohoto dotazníku, a za spolupráci předem děkuji.

por. Bc. Tomáš Chocholka

Instrukce po vypracování dotazníku

Vyberte pouze **jednu** odpověď. V případě možnosti doplnění se snažte na volný řádek psát stručně a výstižně.

I. Základní údaje

1. Pohlaví:

- Muž
- Žena

2. Věk:

- do 25 let
- 26 až 50 let
- 50 a více

3. Kolik let jste soudcem/soudkyní?

- do 5 let
- 6 až 10 let

- 11 až 15 let
- 15 s více

II. Otázky

4. Setkal/a jste se ve své praxi, že by obžalovaný namítal zákonem stanovený postup při realizaci prověrky výpovědi na místě?

- setkal
- nesetkal
- nevzpomínám si

5. Jak často se setkáváte ve své praxi s protokolem o prověrce výpovědi na místě?

Uvedte: .....

6. V případě, že jste se setkal/a s protokolem prověrky výpovědi na místě, bylo jej možné využít jako jeden z důležitých důkazních prostředků?

- ano
- ne
- jen jako podpůrný důkaz

7. V případě, že jej nebylo možné využít, tak uveďte důvod:

- nebyla úkonu účastna nezúčastněná osoba
- nebyl úkonu účasten zvolený nebo ustanovený obhájce
- protokol nebyl všemi zúčastněnými osobami podepsán
- obžalovaný nebyl řádně poučen
- jiné, je-li to možné uveďte:

.....

8. V případě, že jej bylo možné využít jen podpůrně, tak uveďte důvod:

- nebyla úkonu účastna nezúčastněná osoba
- nebyl úkonu účasten zvolený nebo ustanovený obhájce
- protokol nebyl všemi zúčastněnými osobami podepsán
- obžalovaný nebyl řádně poučen
- jiné, je-li to možné uveďte:

.....

9. Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ měla být doplněna skutečnost, že je nutná aktivní účast obviněného, podezřelého či svědka na úkonu prověrky na místě, nebo je to zbytečné s ohledem na rozsudky v judikatuře?

- Ano
- Ne
- Nevím

10. Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ měla být doplněna skutečnost, že se jedná o prověrku výpovědi na místě (a ne prověrku na místě)?

- Ano
- Ne
- Nevím

11. Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ měla být zpřesněna skutečnost, a to tak „že by prověrkou výpovědi na místě měla být ověřena znalost místa nebo existence věcí důležitých pro trestní řízení, o nichž podali před její realizací obviněný, podezřelý či svědek výpověď“? *Nyní je v zákoně uvedeno, že „by měly být doplněny nebo upřesněny údaje důležité pro trestní řízení, které se vztahují k určitému místu.“*

- Ano
- Ne
- Nevím

12. Domníváte se, že by přímo v ustanovení § 104e TŘ měla být uvedena i skutečnost, že k aktivní účasti na prověrce výpovědi na místě nesmí být svědek, podezřelý nebo obviněný žádným způsobem donucován?

- Ano
- Ne
- Nevím

13. Domníváte se, že by přímo v ustanovení § 104e TŘ měla být uvedena i skutečnost, že k účasti na prověrce musí být přibrána alespoň jedna osoba, která není na věci zúčastněna?

- Ano
- Ne
- Nevím

14. Setkal jste se v praxi s protokolem označeným jako prověrka na místě, že by obsahoval popis, průběh jiného vyšetřovacího úkonu (nebyl realizován úkon prověrky na místě, pouze byl tímto způsobem označen protokol)?

- Ano
- Ne
- Nevím

15. Máte nějaký jiný podnět na zlepšení legislativy v provádění tohoto úkonu?

- Ano, je-li to možné uveďte:

.....

- Ne

16. Měl/a byste námět na zlepšení postupu a kvality při realizování prověrky výpovědi?

- Ano, uveďte.....

- Ne

17. Domníváte se, že mají policisté dostatečné znalosti při realizaci prověrky výpovědi na místě?

- Ano
- Ne
- Nevím

III. Závěrečná část

Prostor pro Vaše další náměty, postřehy a připomínky k tématu prověrky výpovědi na místě a jejich aktuálních problémů.

Příloha č. 6 – Dotazník pro státní zástupce

Vážení,

dovolte mi, abych se na Vás obrátil s prosbou o spolupráci. Jmenuji se Tomáš Chocholka, jsem 10 let ve služebním poměru u Policie ČR a v současné době dokončuji poslední ročník na Policejní akademii ČR v Praze.

Pro potřeby své diplomové práce na téma „Prověrka výpovědi nebo prověrka výpovědi na místě“ Vás žádám o vyplnění předloženého dotazníku, který bude sloužit k získání informací k dané problematice. Dotazník je anonymní, slouží pouze pro účely diplomové práce a nebude nikomu jinému předán.

Velmi si vážím času, který věnujete vyplnění tohoto dotazníku, a za spolupráci předem děkuji.

por. Bc. Tomáš Chocholka

Instrukce po vypracování dotazníku

Vyberte pouze **jednu** odpověď. V případě možnosti doplnění se snažte na volný řádek psát stručně a výstižně.

I. Základní údaje

1. Pohlaví:

- Muž
- Žena

2. Věk:

- do 25 let
- 26 až 50 let
- 50 a více

3. Kolik let jste státním zástupcem/zástupkyní?

- do 5 let
- 6 až 10 let

- 11 až 15 let
- 15 s více

II. Otázky

4. Setkal/a jste se ve své praxi, že by obžalovaný namítal zákonem stanovený postup při realizaci prověrky výpovědi na místě?

- setkal
- nesetkal
- nevzpomínám si

5. Jak často se setkáváte ve své praxi s protokolem o prověrce výpovědi na místě?

Uvedte: .....

6. V případě, že jste se setkal/a s protokolem prověrky výpovědi na místě, bylo jej možné využít jako jeden z důležitých důkazních prostředků?

- ano
- ne
- jen jako podpůrný důkaz

7. V případě, že jej nebylo možné využít, tak uveďte důvod:

- nebyla úkonu účastna nezúčastněná osoba
- nebyl úkonu účasten zvolený nebo ustanovený obhájce
- protokol nebyl všemi zúčastněnými osobami podepsán
- obžalovaný nebyl řádně poučen
- jiné, je-li to možné uveďte:

.....

8. V případě, že jej bylo možné využít jen podpůrně, tak uveďte důvod:

- nebyla úkonu účastna nezúčastněná osoba
- nebyl úkonu účasten zvolený nebo ustanovený obhájce
- protokol nebyl všemi zúčastněnými osobami podepsán
- obžalovaný nebyl řádně poučen
- jiné, je-li to možné uveďte:

.....

9. Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ měla být doplněna skutečnost, že je nutná aktivní účast obviněného, podezřelého či svědka na úkonu prověrky na místě, nebo je to zbytečné s ohledem na rozsudky v judikatuře?

- Ano
- Ne
- Nevím

10. Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ měla být doplněna skutečnost, že se jedná o prověrku výpovědi na místě (a ne prověrku na místě)?

- Ano
- Ne
- Nevím

11. Domníváte se, že by v ustanovení § 104e TŘ měla být zpřesněna skutečnost, a to tak „že by prověrkou výpovědi na místě měla být ověřena znalost místa nebo existence věcí důležitých pro trestní řízení, o nichž podali před její realizací obviněný, podezřelý či svědek výpověď“? *Nyní je v zákoně uvedeno, že „by měly být doplněny nebo upřesněny údaje důležité pro trestní řízení, které se vztahují k určitému místu.“*

- Ano
- Ne
- Nevím

12. Domníváte se, že by přímo v ustanovení § 104e TŘ měla být uvedena i skutečnost, že k aktivní účasti na prověrce výpovědi na místě nesmí být svědek, podezřelý nebo obviněný žádným způsobem donucován?

- Ano
- Ne
- Nevím

13. Domníváte se, že by přímo v ustanovení § 104e TŘ měla být uvedena i skutečnost, že k účasti na prověrce musí být přibrána alespoň jedna osoba, která není na věci zúčastněna?

- Ano
- Ne
- Nevím

14. Setkal jste se v praxi s protokolem označeným jako prověrka na místě, že by obsahoval popis, průběh jiného vyšetřovacího úkonu (nebyl realizován úkon prověrky na místě, pouze byl tímto způsobem označen protokol)?

- Ano
- Ne
- Nevím

15. Máte nějaký jiný podnět na zlepšení legislativy v provádění tohoto úkonu?

- Ano, je-li to možné uveďte:

.....

- Ne

16. Měl/a byste námět na zlepšení postupu a kvality při realizování prověrky výpovědi?

- Ano, uveďte.....

- Ne

17. Domníváte se, že mají policisté dostatečné znalosti při realizaci prověrky výpovědi na místě?

- Ano
- Ne
- Nevím

III. Závěrečná část

Prostor pro Vaše další náměty, postřehy a připomínky k tématu prověrky výpovědi na místě a jejich aktuálních problémů.

Příloha č. 7 – Zkratky

AČ – absolutní četnost (počet)

ČR – Česká republika

ETŘ – evidence trestního řízení

KŘPS – Krajské ředitelství policie Středočeského kraje

Nejvyšší soud – Nejvyšší soud ČR

OOP – Obvodní ředitelství policie

OS PZ – Okresní soud Praha-západ

OS M – Okresní soud Mělník

OSZ PZ – Okresní státní zastupitelství Praha – západ

OSZ M – Okresní státní zastupitelství Mělník

PA ČR Policejní akademie České republiky

PČR – Policie České republiky

RČ – relativní četnost (%)

SKPV – Služba kriminální policie a vyšetřování

SSSR – bývalý Svaz sovětských socialistických republik

TŘ – Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řad) v posledním znění

TZ – Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník v posledním znění

Ústavní soud – Ústavní soud ČR

ÚO – Územní odbor

ZS – Z – znak – číslo pořadí otázky; S – soubor z řad soudců

ZSt – Z –znak číslo pořadí otázky; St – soubor z řad státních zástupců

Seznam použité literatury

Monografie

NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky*. 1. vyd. Praha: ABOOK, 2017. ISBN 978-80-906974-0-9.

TIPLICA, Mircea a kol. *Kriminalistická taktika*. 3 rozš. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky, 1997. ISBN 80-85981-51-3, str. 84.

Zákonná úprava

Zákon č. 301/2005 Z.z., trestný poriadok v posledním znění

Webové stránky a elektronické zdroje

Prehľad ustanovení zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok - komentár Str.II/1.1-274 [online]. [cit. 19.1.2019] Dostupné z: https://www.gjar-po.sk/~gajdos/treti_rocnik/nos/trestny_poriadok_s_komentarom.pdf